

Dziennik Urzędowy L 91

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 49

29 marca 2006

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 498/2006 z dnia 28 marca 2006 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 499/2006 z dnia 28 marca 2006 r. w sprawie wszczęcia dochodzenia dotyczącego możliwego obchodzenia środków antydumpingowych nałożonych rozporządzeniem Rady (WE) nr 769/2002 na przywóz kumaryny pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej, w drodze przywozu kumaryny wysyłanej z Indonezji i Malezji, zgłoszonej lub niezgłoszonej jako pochodząca z Indonezji i Malezji, i poddającej ten przywóz rejestracji** 3

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 500/2006 z dnia 28 marca 2006 r. zmieniające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na niektóre produkty w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1011/2005, na rok gospodarczy 2005/2006 6

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 501/2006 z dnia 28 marca 2006 r. zmieniające refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego w stanie nieprzetworzonym, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 446/2006 8

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 502/2006 z dnia 28 marca 2006 r. przewidujące nowy przydział uprawnień na przywóz byków, krów i jałówek niektórych ras alpejskich i górskich, przeznaczonych do innych celów niż ubój, z tytułu rozporządzenia (WE) nr 1081/1999 10

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Komisja

2006/249/WE:

★ **Decyzja Komisji z dnia 20 kwietnia 2004 r. w sprawie pomocy państwa, którą Włochy zamierzają przyznać przedsiębiorstwom zajmującym się wprowadzaniem do obrotu wołowiny w prowincji Brescia (notyfikowana jako dokument nr C(2004) 1377)** 11

2006/250/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 3 maja 2005 r. w sprawie programu pomocy „Fundusze Kapitałowe Przedsiębiorstw”, który Zjednoczone Królestwo zamierza wprowadzić w życie** (notyfikowana jako dokument nr C(2005) 1144) ⁽¹⁾ 16

2006/251/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 28 marca 2006 r. zmieniająca decyzję 2006/135/WE pod względem ustanowienia na terytorium niektórych państw członkowskich obszarów A i B w związku z wybuchami wysoce zjadliwej grypy ptaków** (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 1144) ⁽¹⁾ 33

2006/252/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 27 marca 2006 r. zmieniająca decyzję 1999/217/WE odnośnie do rejestru substancji aromatycznych używanych w lub na środkach spożywczych** (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 899) ⁽¹⁾ 48

2006/253/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 6 września 2005 r. w sprawie odpowiedniej ochrony danych osobowych zawartych w Imiennym Rejestrze Pasażerów linii lotniczych, przekazanych do Agencji Służb Granicznych Kanady** (notyfikowana jako dokument nr C(2005) 3248) ⁽¹⁾ 49

2006/254/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 28 marca 2006 r. dotycząca niektórych tymczasowych środków ochronnych w związku z klasycznym pomorem świń w Niemczech** (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 1321) ⁽¹⁾ 61

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 498/2006

z dnia 28 marca 2006 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 29 marca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 marca 2006 r.

W imieniu Komisji

J. L. DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 28 marca 2006 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	98,7
	204	50,0
	212	102,0
	999	83,6
0707 00 05	052	137,9
	628	155,5
	999	146,7
0709 90 70	052	119,0
	204	54,7
	999	86,9
0805 10 20	052	72,3
	204	46,0
	212	50,4
	220	41,9
	624	67,0
	999	55,5
0805 50 10	624	66,0
	999	66,0
0808 10 80	388	76,0
	400	126,1
	404	92,9
	508	82,3
	512	74,8
	528	90,2
	720	81,9
	999	89,2
0808 20 50	388	83,2
	512	60,9
	528	73,6
	720	43,0
	999	65,2

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 499/2006**z dnia 28 marca 2006 r.**

w sprawie wszczęcia dochodzenia dotyczącego możliwego obchodzenia środków antydumpingowych nałożonych rozporządzeniem Rady (WE) nr 769/2002 na przywóz kumaryny pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej, w drodze przywozu kumaryny wysyłanej z Indonezji i Malezji, zgłoszonej lub niezgłoszonej jako pochodząca z Indonezji i Malezji, i poddające ten przywóz rejestracji

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

D. PODSTAWY

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 13 ust. 3, art. 14 ust. 3 i art. 14 ust. 5,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. WNIOSEK

- (1) Komisja otrzymała wniosek, na mocy art. 13 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, o zbadanie możliwego obchodzenia środków antydumpingowych nałożonych na przywóz kumaryny pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej.
- (2) Wniosek został złożony w dniu 13 lutego 2006 r. przez Europejską Radę Przemysłu Chemicznego (CEFIC) w imieniu jednego producenta stanowiącego 100 % wspólnotowej produkcji kumaryny.

B. PRODUKT

- (3) Produktem, którego dotyczy możliwe obchodzenie środków, jest kumaryna pochodząca z Chińskiej Republiki Ludowej, zgłaszana zwykle w ramach kodu CN ex 2932 21 00 („produkt objęty postępowaniem”). Powyższy kod CN podany jest jedynie dla celów informacyjnych.
- (4) Produktem objętym dochodzeniem jest kumaryna wysyłana z Indonezji i Malezji („produkt objęty dochodzeniem”) zwykle zgłaszana w ramach tych samych kodów, co produkt objęty postępowaniem.

C. OBOWIĄZUJĄCE ŚRODKI

- (5) Środkami obecnie obowiązującymi i prawdopodobnie obchodzonymi są środki antydumpingowe nałożone na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 769/2002 ⁽²⁾.

- (6) Wniosek zawiera wystarczające dowody *prima facie*, wskazujące, iż środki antydumpingowe nałożone na przywóz kumaryny pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej są obchodzone poprzez przeładunek kumaryny dokonywany w Indonezji i Malezji.

- (7) Przedstawione dowody są następujące:

Wniosek wykazuje, że w następstwie nałożenia środków na produkt objęty postępowaniem znacznie zmieniła się struktura handlu w odniesieniu do wywozu z Chińskiej Republiki Ludowej, Indonezji i Malezji do Wspólnoty oraz że nie ma wystarczającego powodu lub uzasadnienia dla wystąpienia takiej zmiany, innego niż nałożenie cła.

Wspomniana zmiana struktury handlu wydaje się wynikać z przeładunku kumaryny pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej dokonywanego w Indonezji i Malezji.

Ponadto wniosek zawiera wystarczające dowody *prima facie*, wykazujące, iż skutki naprawcze obowiązujących środków antydumpingowych, nałożonych na przywóz produktu objętego postępowaniem, zostały osłabione zarówno w odniesieniu do ilości, jak i ceny. Znaczna wielkość przywozu kumaryny z Indonezji i Malezji prawdopodobnie zastąpiła przywóz produktu objętego postępowaniem. Ponadto istnieją wystarczające dowody potwierdzające, iż przywóz jest dokonywany po cenach dużo niższych od niewyrządzającej szkody ceny ustalonej w dochodzeniu, które doprowadziło do nałożenia obowiązujących środków.

Wreszcie wniosek zawiera wystarczające dowody *prima facie*, wskazujące, iż ceny kumaryny są cenami dumpingowymi w odniesieniu do wartości normalnej, ustalonej poprzednio dla produktu objętego postępowaniem.

Jeżeli w toku dochodzenia stwierdzone zostanie stosowanie praktyk objętych art. 13 rozporządzenia podstawowego, innych niż przeładunek, mających na celu obejście środków antydumpingowych poprzez Indonezję i Malezję, dochodzenie może objąć również takie praktyki.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 123 z 9.5.2002, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1854/2003 (Dz.U. L 272 z 23.10.2003, str. 1).

E. PROCEDURA

- (8) W związku z powyższym Komisja stwierdza, iż istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie dochodzenia zgodnie z art. 13 rozporządzenia podstawowego oraz poddanie rejestracji przywozu kumaryny wysyłanej z Indonezji i Malesji, zgłoszonej lub niezgłoszonej jako pochodząca z Indonezji i Malesji, zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

a) Kwestionariusze

- (9) W celu otrzymania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia Komisja prześle kwestionariusze do eksporterów/producentów oraz stowarzyszeń eksporterów/producentów w Indonezji i Malesji, do eksporterów/producentów oraz stowarzyszeń eksporterów/producentów w Chińskiej Republice Ludowej, do importerów oraz stowarzyszeń importerów we Wspólnocie, którzy współpracowali podczas dochodzenia, które doprowadziło do nałożenia obowiązujących środków, lub którzy są wskazani we wniosku, oraz do władz Chińskiej Republiki Ludowej, Indonezji i Malesji. W stosownych przypadkach Komisja może zwrócić się o dostarczenie informacji również do przemysłu wspólnotowego.
- (10) W każdym przypadku wszystkie zainteresowane strony powinny skontaktować się z Komisją jak najszybciej i nie później niż w terminie określonym w art. 3 niniejszego rozporządzenia, aby dowiedzieć się, czy są wymienione we wniosku i, jeżeli jest to konieczne, zwrócić się z prośbą o przesłanie kwestionariusza w terminie ustalonym w art. 3 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, mając na uwadze fakt, iż termin ustalony w art. 3 ust. 2 niniejszego rozporządzenia ma zastosowanie do wszystkich zainteresowanych stron.
- (11) Władze Chińskiej Republiki Ludowej, Indonezji i Malesji zostaną poinformowane o wszczęciu dochodzenia.

b) Gromadzenie informacji i przeprowadzanie przesłuchań

- (12) Wszystkie zainteresowane strony niniejszym wzywa się do przedstawienia swoich opinii na piśmie oraz do dostarczenia potwierdzających dowodów. Ponadto Komisja może przesłuchiwać zainteresowane strony, pod warunkiem, że wystąpiły one z pisemnym wnioskiem o przesłuchanie, wskazując szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane.

c) Zwolnienie przywozu z rejestracji lub środków

- (13) Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego przywóz produktu objętego dochodzeniem może zostać zwolniony z rejestracji lub środków, jeżeli nie stanowi on obejścia środków.
- (14) Ponieważ możliwe obchodzenie środków antydumpingowych występuje poza Wspólnotą, zwolnienia mogą zostać przyznane, zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, producentom produktu objętego postępowaniem, którzy wykażą, iż nie są powiązani z jakimkolwiek producentem podlegającym wymie-

nionym środkiem, oraz iż nie uczestniczą w praktykach mających na celu obejście środków antydumpingowych, jak określono w art. 13 ust. 1 i art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Producenci zainteresowani otrzymaniem zwolnienia powinni przedłożyć wniosek należycie poparty dowodami w terminie wskazanym w art. 3 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

F. REJESTRACJA

- (15) Zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przywóz produktu objętego dochodzeniem powinien zostać poddany rejestracji, aby zagwarantować, że w przypadku gdy w wyniku dochodzenia ustalone zostanie obchodzenie środków antydumpingowych, cła antydumpingowe w odpowiedniej wysokości mogą być pobierane z mocą wsteczną od daty rejestracji takiego przywozu wysłanego z Indonezji i Malesji.

G. TERMINY

- (16) W interesie dobrego zarządzania należy określić terminy, w których:
- zainteresowane strony mogą zgłosić się do Komisji, przedstawić swoje stanowiska na piśmie i przedłożyć odpowiedzi na kwestionariusz lub wszelkie inne informacje, które powinny zostać uwzględnione podczas postępowania,
 - producenci w Indonezji i Malesji mogą złożyć wniosek o zwolnienie przywozu z rejestracji lub środków,
 - zainteresowane strony mogą złożyć pisemny wniosek o przesłuchanie przez Komisję.
- (17) Należy zwrócić uwagę na fakt, iż korzystanie z większości praw proceduralnych, ustanowionych w rozporządzeniu podstawowym, jest uwarunkowane zgłoszeniem się przez stronę w terminie wskazanym w art. 3 niniejszego rozporządzenia.

H. BRAK WSPÓŁPRACY

- (18) W przypadkach, w których zainteresowana strona odmawia dostępu do niezbędnych informacji, nie dostarcza ich w określonych terminach albo znacznie utrudnia dochodzenie, istnieje możliwość dokonania ustaleń tymczasowych lub końcowych, potwierdzających lub zaprzeczających, na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (19) W przypadku ustalenia, że zainteresowana strona dostarczała nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji, informacje te nie są brane pod uwagę, a ustalenia mogą być dokonywane na podstawie dostępnych faktów. Jeżeli zainteresowana strona nie współpracuje lub współpracuje jedynie częściowo i z tego względu ustalenia opierają się na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, wynik może być mniej korzystny dla wymienionej strony niż w przypadku, gdyby strona ta współpracowała,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym wszczyna się dochodzenie zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96 w celu stwierdzenia, czy przywóz do Wspólnoty kumaryny wysyłanej z Indonezji i Malezji, niezależnie od tego, czy pochodzi ona z Indonezji i Malezji czy nie, objętej kodem CN ex 2932 21 00 (kod TARIC 2932 21 00 16), stanowi obejście środków nałożonych na mocy rozporządzenia (WE) nr 769/2002.

Artykuł 2

Niniejszym nakazuje się organom celnym, zgodnie z art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 384/96, podjęcie właściwych środków celem rejestracji przywozu do Wspólnoty określonego w art. 1 niniejszego rozporządzenia.

Rejestracja wygasa po upływie dziewięciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Komisja może w drodze rozporządzenia nakazać organom celnym zaprzestania rejestrowania przywozu do Wspólnoty produktów wytwarzanych przez producentów, którzy złożyli wniosek o zwolnienie z wymogu rejestracji, i co do których ustalono, że nie obchodzą cel antydumpingowych.

Artykuł 3

1. Wnioski o kwestionariusze powinny być składane do Komisji w terminie 15 dni od daty opublikowania niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Zainteresowane strony, jeżeli ich wnioski mają być uwzględnione podczas dochodzenia, muszą zgłosić się do Komisji, przedstawić swoje opinie na piśmie i przedłożyć odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu lub przedstawić wszelkie inne informacje w terminie 40 dni od daty opubliko-

wania niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie wskazano inaczej.

3. Producenci w Indonezji i Malezji, którzy są zainteresowani zwolnieniem z rejestracji lub środków, powinni przedłożyć wnioski należycie poparte dowodami w tym samym terminie 40 dni.

4. Zainteresowane strony mogą składać wnioski o przesłuchanie przez Komisję w tym samym terminie 40 dni.

5. Wszelkie informacje dotyczące sprawy, wnioski dotyczące przesłuchania lub kwestionariusza, jak również wszelkie wnioski o zwolnienie muszą być złożone w formie pisemnej (nie w formie elektronicznej, chyba, że ustalono inaczej); należy na nich wskazać adres, adres e-mail, numery telefonu i/lub faksu zainteresowanej strony. Wszystkie zgłoszenia pisemne, łącznie z informacjami wymaganymi w niniejszym rozporządzeniu, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i korespondencja dostarczone przez zainteresowane strony na zasadzie poufności należy oznakować „*Limited*” ⁽¹⁾ oraz, zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, dołączyć do nich wersję bez klauzuli poufności, oznakowaną „*Do wglądu zainteresowanych stron*”.

Adres Komisji do celów korespondencji:

European Commission
Directorate General for Trade
Directorate B
Office: J-79 5/16
B-1049 Brussels
faks (00 322) 295 65 05.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 marca 2006 r.

W imieniu Komisji
Peter MANDELSON
Członek Komisji

⁽¹⁾ Oznacza to, iż dokument służy wyłącznie do użytku wewnętrznego. Jest on chroniony zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, str. 43). Jest to dokument poufny zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego i art. 6 Porozumienia WTO w sprawie wykonywania art. VI GATT 1994 (porozumienie antydumpingowe).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 500/2006**z dnia 28 marca 2006 r.****zmieniające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na niektóre produkty w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1011/2005, na rok gospodarczy 2005/2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1423/95 z dnia 23 czerwca 1995 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące przywozu produktów innych niż melasy w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 2 akapit drugi, zdanie drugie, oraz art. 3 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności stosowanych do przywozu cukru białego, cukru surowego i niektórych syropów w odniesieniu do roku gospodarczego 2005/2006 zostały ustalone rozporządze-

niem Komisji (WE) nr 1011/2005 ⁽³⁾. Ceny te i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 494/2006 ⁽⁴⁾.

- (2) Dane, którymi obecnie dysponuje Komisja, prowadzą do zmiany wymienionych kwot, zgodnie z zasadami i szczegółowymi przepisami wykonawczymi przewidzianymi w rozporządzeniu (WE) nr 1423/95,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności stosowane do przywozu produktów, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1423/95, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1011/2005 w odniesieniu do roku gospodarczego 2005/2006, zmienia się zgodnie z kwotami wskazanymi w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 29 marca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 marca 2006 r.

W imieniu Komisji

J. L. DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

⁽²⁾ Dz.U. L 141 z 24.6.1995, str. 16. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 624/98 (Dz.U. L 85 z 20.3.1998, str. 5).

⁽³⁾ Dz.U. L 170 z 1.7.2005, str. 35.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 89 z 28.3.2006, str. 20.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru surowego i produktów określonych kodem 1702 90 99 mające zastosowanie od dnia 29 marca 2006 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto rozpatrywanego produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto rozpatrywanego produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	35,47	0,65
1701 11 90 ⁽¹⁾	35,47	4,26
1701 12 10 ⁽¹⁾	35,47	0,51
1701 12 90 ⁽¹⁾	35,47	3,97
1701 91 00 ⁽²⁾	38,95	5,78
1701 99 10 ⁽²⁾	38,95	2,65
1701 99 90 ⁽²⁾	38,95	2,65
1702 90 99 ⁽³⁾	0,39	0,29

⁽¹⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w załączniku I pkt II rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 (Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1).

⁽²⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w załączniku I pkt I rozporządzenia (WE) nr 1260/2001.

⁽³⁾ Ustalenie dla 1 % zawartości sacharozy.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 501/2006**z dnia 28 marca 2006 r.****zmieniające refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego w stanie nieprzetworzonym, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 446/2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru⁽¹⁾, w szczególności jego art. 27 ust. 5 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Refundacje stosowane do wywozu cukru białego i cukru surowego w stanie nieprzetworzonym zostały ustalone rozporządzeniem Komisji (WE) nr 446/2006⁽²⁾.

- (2) Z uwagi na różnice pomiędzy danymi, którymi obecnie dysponuje Komisja, a danymi dostępnymi w chwili przyjęcia rozporządzenia (WE) nr 446/2006, należy zmienić te refundacje,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje, które przyznaje się do wywozu produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, w stanie nieprzetworzonym i niedenaturowanych, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 446/2006, zmienia się i przedstawia w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 29 marca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 marca 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

⁽²⁾ Dz.U. L 80 z 17.3.2006, str. 40.

ZAŁĄCZNIK

REFUNDACJE WYWOZOWE DO CUKRU BIAŁEGO I CUKRU SUROWEGO W STANIE NIEPRZETWORZONYM OD DNIA 29 MARCA 2006 R. ^(a)

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	24,99 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	23,53 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	24,99 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	23,53 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2717
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	27,17
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	25,58
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	25,58
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2717

NB: Kody produktów i kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia są określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

Pozostałe miejsca przeznaczenia są określone następująco:

S00: wszystkie miejsca przeznaczenia (państwa trzecie, inne terytoria, zaopatrywanie w żywność i inne miejsca przeznaczenia traktowane jako wywóz poza Wspólnotę) z wyjątkiem Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii i Czarnogóry (wraz z Kosowem, określonym rezolucją nr 1244 Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych z 10 czerwca 1999 r.) i Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, poza przypadkiem cukru włączonego do produktów, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady nr 2201/96 (Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 29).

^(a) Kwoty refundacji ustalone w niniejszym załączniku nie są stosowane od dnia 1 lutego 2005 r. zgodnie z decyzją Rady 2005/45/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie zawarcia i tymczasowego stosowania Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską zmieniającej Umowę pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. odnośnie do przepisów znajdujących zastosowanie o przetworzonych produktach rolnych (Dz.U. L 23 z 26.1.2005, str. 17).

⁽¹⁾ Niniejszą kwotę stosuje się do cukru surowego o uzysku wynoszącym 92 %. Jeżeli uzysk z wywożonego cukru surowego nie wynosi 92 %, stosowaną kwotę refundacji wylicza się zgodnie z przepisami art. 28 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 502/2006**z dnia 28 marca 2006 r.****przewidujące nowy przydział uprawnień na przywóz byków, krów i jałówek niektórych ras alpejskich i górskich, przeznaczonych do innych celów niż ubój, z tytułu rozporządzenia (WE) nr 1081/1999**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1081/1999 z dnia 26 maja 1999 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentem taryfowym na przywóz byków, krów i jałówek niektórych ras alpejskich i górskich, przeznaczonych do innych celów niż ubój, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1012/98 i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1143/98⁽²⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 1 rozporządzenia (WE) nr 1081/1999 przewiduje na okres od 1 lipca 2005 r. do 30 czerwca 2006 r. otwarcie dwóch kontyngentów taryfowych, każdy w wysokości 5 000 sztuk, na przywóz byków, krów i jałówek niektórych ras alpej-

skich i górskich, przeznaczonych do innych celów niż ubój. Artykuł 9 wymienionego rozporządzenia przewiduje dla każdego z tych dwóch kontyngentów nowy przydział tych ilości, na które, na dzień 15 marca 2006 r., nie złożono wniosków o wydanie pozwoleń przywozowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ilości, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1081/1999, wynoszą:

- 4 163 sztuki dla numeru seryjnego 09.0001,
- 3 458 sztuk dla numeru seryjnego 09.0003.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 29 marca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 marca 2006 r.

W imieniu Komisji

J. L. DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 131 z 27.5.1999, str. 15. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1096/2001 (Dz.U. L 150 z 6.6.2001, str. 33).

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 20 kwietnia 2004 r.

w sprawie pomocy państwa, którą Włochy zamierzają przyznać przedsiębiorstwom zajmującym się wprowadzaniem do obrotu wołowiny w prowincji Brescia

(notyfikowana jako dokument nr C(2004) 1377)

(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)

(2006/249/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

po zaproszeniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag, zgodnie z wyżej wymienionym artykułem,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. PROCEDURA

- (1) Pismem z dnia 27 lipca 2001 r., zarejestrowanym dnia 1 sierpnia 2001 r., Stałe Przedstawicielstwo Włoch przy Unii Europejskiej powiadomiło Komisję o pomocy przeznaczanej na zakup wyposażenia służącego zagwarantowaniu pochodzenia i jakości wołowiny.
- (2) W pismach datowanych, odpowiednio, dnia 15 października 2001 r. (zarejestrowanym dnia 16 października 2001 r.) i 26 lutego 2002 r. (zarejestrowanym dnia 27 lutego 2002 r.), Stałe Przedstawicielstwo Włoch przy Unii Europejskiej przekazało Komisji informacje uzupełniające, o które zwrócono się do władz włoskich w pismach z dnia 12 września 2001 r. i 28 listopada 2001 r.

- (3) Pismem z dnia 24 kwietnia 2002 r., Komisja poinformowała Włochy o decyzji o wszczęciu procedury, o której mowa w art. 88 ust. 2 traktatu WE w kwestii wyżej wymienionej pomocy.
- (4) Decyzja Komisji o wszczęciu procedury została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* ⁽¹⁾ z dnia 18 czerwca 2002 r. Komisja zaprosiła zainteresowane strony do przedstawienia uwag dotyczących przedmiotowej pomocy/przedmiotowego środka pomocy.
- (5) Komisja nie otrzymała uwag dotyczących przedmiotowej pomocy od zainteresowanych stron trzecich.
- (6) Pismem z dnia 25 czerwca 2002 r., zarejestrowanym dnia 27 czerwca 2002 r., Włochy przekazały Komisji dodatkowe informacje dotyczące planowanego środka.

II. OPIS

Tytuł

- (7) Pomoc na zakup wyposażenia służącego zagwarantowaniu pochodzenia i jakości wołowiny.

Kwota pomocy

- (8) Kwota przewidziana na rzecz środka pomocy wynosi 103 291,38 EUR (równowartość 200 mln ITL) pochodzi ze środków Izby Handlowej w Brescia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 145 z 18.6.2002, str. 2.

Czas trwania

- (9) Do końca 2001 r.

Beneficjenci

- (10) Pomoc przeznaczona jest dla małych i średnich przedsiębiorstw handlowych, zatrudniających maksymalnie 20 osób, których zarejestrowana siedziba oraz siedziba operacyjna znajduje się na obszarze prowincji Brescia, oraz które nie prowadzą postępowania spornego z zakładami ubezpieczeń społecznych, nie zalegają z opłatą składek na rzecz Izby Handlowej, a także nie podlegają zarządowi przymusowemu i nie znajdują się na etapie ugody z wierzycielami lub w stanie upadłości.

Opis pomocy

- (11) Środek pomocy ma na celu przyznanie dotacji na zakup wag połączonych z systemem informatycznym (sprzęt i oprogramowanie), który umożliwia potwierdzenie pochodzenia wołowiny oraz odpowiednią kontrolę ze strony Ośrodka Doskonalenia Jakości Mleka i Wołowiny w Brescii.
- (12) W pierwotnej wersji środka, beneficjentami pomocy były małe i średnie przedsiębiorstwa z sektora usług, prowadzące sprzedaż mięsa oraz, w znacznie mniejszym stopniu, przedsiębiorstwa prowadzące sprzedaż mięsa bezpośrednio konsumentowi. Jednakże, te ostatnie przedsiębiorstwa zostały obecnie wykluczone, zgodnie z uściśleniem dokonany przez władze włoskie w piśmie z dnia 25 czerwca 2002 r. Zgodnie z ostateczną wersją, z pomocy mogą korzystać wyłącznie małe i średnie przedsiębiorstwa zajmujące się wprowadzaniem do obrotu (punkty sprzedaży mięsa), które prowadzą sprzedaż wołowiny posiadającej certyfikat.
- (13) W pierwotnej wersji środka pomocy, intensywność pomocy kształtowała się w następujący sposób:
- 40 % ceny zakupu wag dla przedsiębiorstw prowadzących sprzedaż mięsa;
- 50 % dla przedsiębiorstw, które prowadzą sprzedaż mięsa bezpośrednio konsumentowi, na najmniej uprzywilejowanych obszarach prowincji;
- 40 % dla przedsiębiorstw, które prowadzą sprzedaż mięsa bezpośrednio konsumentowi, na obszarach prowincji nieokreślonych jako najmniej uprzywilejowane.
- Jednakże w następstwie wykluczenia przedsiębiorstw prowadzących bezpośrednią sprzedaż mięsa, intensywność pomocy została obecnie ustalona na 40 %.

- (14) Dotacja wypłacona każdemu przedsiębiorstwu nie może przekraczać maksymalnej kwoty 1 291,15 EUR (stanowiącej równowartość 2,5 mln ITL).

- (15) Dotacja nie podlega kumulacji z inną pomocą przyznaną przez państwo lub inne organy publiczne.

- (16) Wnioski o dotacje złożone przed datą publikacji zaproszenia do wyrażania zainteresowania nie będą dopuszczone do możliwości korzystania z pomocy. Ponadto, przyznanie pomocy zależy od jej zatwierdzenia przez Komisję.

III. WSZCZĘCIE PROCEDURY, O KTÓREJ MOWA W ART. 88 UST. 2 TRAKTATU WE

- (17) Komisja wszczęła procedurę, o której mowa w art. 88 ust. 2 traktatu, z uwagi na swoje wątpliwości dotyczące zgodności programu pomocy ze wspólnym rynkiem.
- (18) Wątpliwości Komisji dotyczące zgodności pomocy ze wspólnym rynkiem wzbudziły przede wszystkim pewne braki w informacjach przekazanych przez Włochy.
- (19) Po pierwsze, władze włoskie nie dostarczyły żadnych wskazówek w sprawie minimalnych norm dotyczących środowiska, higieny i zdrowia zwierząt. Izba Handlu ograniczyła się do zasygnalizowania, że przestrzeganie wyżej wymienionych norm nie leży w jej kompetencjach.
- (20) Po drugie, Izba Handlu nie złożyła żadnego wyjaśnienia dotyczącego istnienia rynków zbytu na przedmiotowe produkty.
- (21) Tego rodzaju braki wzbudziły wątpliwości Komisji dotyczące przestrzegania pewnych warunków, o których mowa w punktach 4.2 i 4.3 Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w sektorze rolnym.
- (22) Inny problem, jaki pojawił się w trakcie wstępnego dochodzenia dotyczył kontroli niepożądanego kumulacji dotacji. Mając na uwadze sposób organizacji programu pomocy, Komisja zasugerowała utworzenie, w porozumieniu z władzami regionu Lombardii, systemu kontroli niepożądanego kumulacji pomocy. Według informacji uzupełniających przekazanych Komisji, Izba Handlowa zgłosiła swoją gotowość do przeprowadzenia kontroli 10 % złożonych wniosków. Taka kontrola, w opinii Komisji, wydaje się niewystarczająca, ponieważ nie pozwala na wykluczenie sytuacji, w której beneficjenci będą korzystali z dotacji pochodzących z większej liczby źródeł, z czym wiąże się ryzyko przekroczenia dopuszczalnych stawek.

IV. UWAGI PRZEKAZANE PRZEZ WŁOCHY

- (23) W piśmie z dnia 25 czerwca 2002 r., zarejestrowanym dnia 26 czerwca 2002 r., Włochy zobowiązały się przyznać pomoc jedynie tym punktom sprzedaży, które prowadzą sprzedaż wołowiny posiadającej certyfikat, zgodnie z regulaminem wydanym z upoważnienia Ministerstwa Polityki Rolnej i Leśnej. Przedsiębiorstwa te zostały wcześniej poddane weryfikacji w związku z przestrzeganiem norm dotyczących środowiska, higieny i dobrostanu zwierząt.

- (24) Ponadto Włochy sprecyzowały, że istnienie rynków zbytu jest zapewnione z uwagi na fakt, iż adresatami pomocy są przedsiębiorstwa handlu detalicznego.
- (25) Jeżeli chodzi o przestrzeganie kryterium braku kumulacji pomocy, władze włoskie zapewniły, że normy dotyczące kumulacji zostaną zweryfikowane w odniesieniu do wszystkich beneficjentów, w porozumieniu z władzami regionu Lombardia.

V. OCENA POMOCY

- (26) Zgodnie z art. 87 ust. 1 traktatu WE, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Działania przewidziane w przedmiotowej decyzji są zgodne z tą definicją z niżej wymienionych powodów.
- (27) Finansowanie przez Izby Handlu uznaje się za finansowanie publiczne, zgodnie z art. 87 ust. 1 traktatu, ponieważ przynależność przedsiębiorstw do tych podmiotów prawa publicznego jest obowiązkowa, jak również obowiązkowa jest płatność składek. Ponadto w przeszłości, Komisja uznawała działania przyjęte przez włoskie Izby Handlu⁽¹⁾ za pomoc państwa.
- (28) Środki pomocy faworyzują niektóre przedsiębiorstwa i niektóre podmioty (małe i średnie przedsiębiorstwa w sektorze obrotu produktami rolnymi).
- (29) Środki pomocy mogą mieć wpływ na wymianę, zważywszy na znaczenie, jakie ma handel produktami przetworzonymi (które stanowią znaczną część wymiany rolnej; na przykład w roku 1998 Włochy dokonały przywozu produktów rolnych na kwotę 15,222 mld ECU, i dokonały wywozu produktów rolnych na kwotę 9,679 mld ecu; w tym samym roku wewnątrz Unii Europejskiej dokonano przywozu produktów rolnych na kwotę 128,256 mld ecu, a wywóz tychże produktów wyniósł 132,458 mld ecu).
- (30) Niemniej jednak, w przypadkach przewidzianych w art. 87 ust. 2 i 3 traktatu, niektóre działania mogą, w ramach odstępstwa, zostać uznane za zgodne ze wspólnym rynkiem.
- (31) W tym przypadku, uwzględniając charakter wyżej opisanych działań, jedynym odstępstwem, na które można się powołać, jest odstępstwo przewidziane w art. 87 ust. 3

lit. c) traktatu, zgodnie z którym można uznać za zgodną ze wspólnym rynkiem pomoc przeznaczoną na ułatwianie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem.

- (32) Aby skorzystać z odstępstwa, o którym mowa w art. 87 ust. 3 lit. c) traktatu, pomoc na inwestycje w sektorze przetwarzania i obrotu produktami rolnymi musi być zgodna z odpowiednimi przepisami rozporządzenia Komisji (WE) nr 1/2004, z dnia 23 grudnia 2003 r., w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z produkcją, przetwarzaniem i obrotem produktami rolnymi⁽²⁾. W przypadkach, w których wyżej wymienione rozporządzenie nie znajduje zastosowania, lub gdy nie są spełnione wszystkie wymogi, pomoc należy oceniać w świetle Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w sektorze rolnym⁽³⁾ (zwanym dalej „wytycznymi wspólnotowymi”).
- (33) Ponieważ przedmiotowy program pomocy ograniczony jest do małych i średnich przedsiębiorstw handlowych, rozporządzenie (WE) nr 1/2004 ma zastosowanie. W szczególności w odniesieniu do pomocy na inwestycje w sektorze przetwarzania i/lub obrotu produktami rolnymi, ocena zgodności pomocy musi opierać się na przepisach art. 7 wyżej wymienionego rozporządzenia.
- (34) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1/2004, pomoc na inwestycje w sektorze przetwarzania i/lub obrotu produktami rolnymi może zostać przyznana, jeżeli spełnione zostaną następujące warunki:
- pomoc może zostać przyznana wyłącznie przedsiębiorstwom rolnym, których działalność gospodarcza przynosi dochód;
 - przedsiębiorstwa te muszą przestrzegać minimalnych norm dotyczących środowiska, higieny i dobrostanu zwierząt;
 - intensywność pomocy nie może przekraczać 50 % inwestycji, które mogą korzystać z pomocy w regionach celu 1 oraz 40 % w innych regionach;
 - do kwalifikowanych wydatków zaliczają się wydatki na budowę, pozyskanie lub ulepszenie nieruchomości, nowych maszyn i sprzętu oraz wydatki ogólne;

(1) Dz.U. C 232 z 12.8.2000, str. 19.

(2) Patrz pomoc nr 708/2000, zatwierdzona przez Komisję dnia 24.1.2001 (pismo SG (2001) D/285437).

(3) Dz. U. L 1 z 3.1.2004, str. 1.

- należy wykazać w wystarczającym stopniu, że w przyszłości będą istnieć normalne rynki zbytu dla odnośnych produktów. Ocena istnienia normalnych rynków zbytu musi zostać przeprowadzona przez podmiot publiczny lub przez trzecią stronę niezależną od beneficjenta pomocy;
- pomoc nie może być ograniczona do określonych produktów rolnych.
- (35) Jednakże z opisu środka pomocy wnioskuje się, że, niezgodnie z zapisem zawartym w lit. f) powyżej, przedmiotowe inwestycje są ograniczone do sektora wołowiny. Dlatego też nie zostały spełnione wszystkie kryteria przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 1/2004, a zatem pomoc podlega ocenie w świetle wytycznych wspólnotowych.
- (36) W informacjach przekazanych w piśmie z dnia 25 czerwca 2002 r. władze włoskie uściśliły, że pomoc zostanie przyznana wyłącznie przedsiębiorstwom zajmującym się wprowadzaniem do obrotu (punktom sprzedaży mięsa), które prowadzą sprzedaż wołowiny posiadającej certyfikat. W kontekście tej zmiany, aby znalazło zastosowanie odstępstwo przewidziane w art. 87 ust. 3 lit. c) traktatu, należy przestrzegać przepisów punktu 4.2 wytycznych wspólnotowych („Pomoc na inwestycje w sektorze przetwarzania i obrotu produktami rolnymi”).
- (37) Zgodnie z punktem 4.2 wytycznych wspólnotowych, pomoc na inwestycje w sektorze przetwarzania i/lub obrotu może zostać przyznana, jeżeli spełnione zostaną następujące warunki:
- beneficjentami mogą być przedsiębiorstwa rolne, których działalność gospodarcza przynosi dochód;
 - przedsiębiorstwa te muszą przestrzegać minimalnych norm w dziedzinie środowiska, higieny i dobrostanu zwierząt;
 - intensywność pomocy nie może przekraczać 50 % inwestycji, które mogą korzystać z pomocy w regionach celu 1 oraz 40 % w innych regionach;
 - do kwalifikowanych wydatków zaliczają się wydatki na budowę, pozyskanie lub ulepszenie nieruchomości, nowych maszyn i sprzętu oraz wydatki ogólne;
 - muszą istnieć normalne rynki zbytu na przedmiotowe produkty.
- (38) W odniesieniu do kryterium rentowności gospodarczej, warunki dopuszczenia do korzystania z pomocy, w szczególności wyłączenie przedsiębiorstw znajdujących się pod zarządem przymusowym, na etapie ugody z wierzycielami lub w stanie upadłości, gwarantują przestrzeganie kryterium, o którym mowa w lit. a).
- (39) Jeżeli chodzi o przestrzeganie norm minimalnych dotyczących środowiska, higieny i dobrostanu zwierząt, które stanowi jedną z przyczyn, dla których Komisja wszczęła procedurę określoną w art. 88 ust. 2 traktatu, władze włoskie, w piśmie z dnia 25 czerwca 2002 r., zobowiązały się przyznać pomoc wyłącznie punktom sprzedaży mięsa, które prowadzą sprzedaż wołowiny posiadającej certyfikat, zgodnie z regulaminem wydanym z upoważnienia Ministerstwa Polityki Rolnej i Leśnej. Przedsiębiorstwa te zostały wcześniej poddane weryfikacji pod względem norm dotyczących środowiska, higieny i dobrostanu zwierząt. Dlatego też kryterium, o którym mowa w lit. b), można uznać za spełnione.
- (40) Zważywszy, że z pomocy mogą skorzystać wyłącznie przedsiębiorstwa zajmujące się wprowadzaniem do obrotu, kwota pomocy została ustalona na 40 % kwalifikowanych wydatków bez możliwości zmiany. Taka intensywność pomocy jest zgodna z wymienionym powyżej kryterium c).
- (41) Pomoc przeznaczona jest na zakup wag, czyli sprzętu, który obejmuje definicja kwalifikowanych wydatków wspomnianych w lit. d).
- (42) W odniesieniu do rynków zbytu, w piśmie z dnia 25 czerwca 2002 r. władze włoskie uzupełniły brakujące informacje, których brak sprawił, że Komisja poddała w wątpliwość zgodność pomocy ze wspólnym rynkiem. W szczególności, zważywszy na fakt, że beneficjentami pomocy są przedsiębiorstwa zajmujące się wprowadzaniem do obrotu, których działalność przynosi dochód oraz, że przedstawiona inwestycja nie wiąże się ze wzrostem zdolności produkcyjnej, można uznać, że kryterium wymienione w lit. e) jest spełnione.
- (43) Inny aspekt, który nakłonił Komisję do wszczęcia procedury, o której mowa w art. 88 ust. 2 traktatu, to mechanizm kontroli kumulacji pomocy, który wydawał się niewystarczający. Jednakże w piśmie z dnia 25 czerwca 2002 r. władze włoskie zobowiązały się do przeprowadzenia kontroli wszystkich wniosków o pomoc, w porozumieniu z regionem Lombardii. W następstwie wyżej wymienionej kontroli wątpliwości Komisji zostały rozwiązane.
- VI. WNIOSKI**
- (44) W świetle powyższego Komisja uważa, że pomoc, którą Izba Handlowa w Brescii zamierza przyznać na zakup wag przedsiębiorstwom prowadzącym sprzedaż wołowiny, jest zgodna ze wspólnym rynkiem, ponieważ pozostaje w zgodzie z przepisami punktu 4.2 wytycznych wspólnotowych dla sektora rolnego. Środek pomocy może zatem skorzystać z odstępstwa, o którym mowa w art. 87 ust. 3) lit. c) traktatu WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Pomoc państwa, której Włochy zamierzają przyznać niektórym przedsiębiorstwom prowadzącym sprzedaż wołowiny w prowincji Brescia jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) traktatu.

Zezwala się zatem na przyznanie wyżej wymienionej pomocy.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja jest skierowana do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 kwietnia 2004 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI**z dnia 3 maja 2005 r.****w sprawie programu pomocy „Fundusze Kapitałowe Przedsiębiorstw”, który Zjednoczone Królestwo zamierza wprowadzić w życie***(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 1144)***(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2006/250/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag
zgodnie z tymi przepisami ⁽¹⁾ oraz uwzględniając te uwagi,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. PROCEDURA

1. Pismem z dnia 25 listopada 2003 r., które zostało zarejestrowane przez Komisję w dniu 26 listopada 2003 r., władze Zjednoczonego Królestwa powiadomiły Komisję o wyżej wymienionym środku, zgodnie z art. 88 ust. 3 Traktatu WE.
2. Pismem D/58191 z dnia 19 grudnia 2003 r. Komisja zażądała dalszych informacji dotyczących środka będącego przedmiotem powiadomienia.
3. Pismem z dnia 30 stycznia 2004 r., które zostało zarejestrowane przez Komisję w dniu 3 lutego 2004 r., oraz pismem z dnia 19 marca 2004 r., które zostało zarejestrowane przez Komisję w dniu 25 marca 2004 r., władze Zjednoczonego Królestwa przedłożyły żądane informacje.
4. Pismem z dnia 7 maja 2004 r., Komisja powiadomiła Zjednoczone Królestwo o swojej decyzji wszczęcia postępowania określonego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE w odniesieniu do przedmiotowego środka.
5. Decyzja Komisji o wszczęciu postępowania została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾. Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawienia swoich uwag.
6. Pismem z dnia 11 czerwca 2004 r., które zostało zarejestrowane przez Komisję w dniu 16 czerwca 2004 r., Zjednoczone Królestwo przedstawiło odpowiedź na decyzję Komisji o wszczęciu postępowania.

7. Komisja otrzymała spostrzeżenia od 20 zainteresowanych stron:

- (a) pismem z dnia 20 września 2004 r., które zostało zarejestrowane przez Komisję w dniu 23 września 2004 r.;
- (b) pismem z dnia 9 września 2004 r., które zostało zarejestrowane przez Komisję w dniu 28 września 2004 r.;
- (c) pismem z dnia 22 września 2004 r., które zostało zarejestrowane przez Komisję w dniu 29 września 2004 r.;
- (d) pismem z dnia 1 października 2004 r., które zostało zarejestrowane przez Komisję w dniu 4 października 2004 r.;
- (e) pismem z dnia 6 października 2004 r., które zostało zarejestrowane przez Komisję w tym samym dniu;
- (f) pismem z dnia 6 października 2004 r., które zostało zarejestrowane przez Komisję w tym samym dniu;
- (g) pismem z dnia 7 października 2004 r., które zostało zarejestrowane przez Komisję w tym samym dniu;
- (h) pismem z dnia 6 października 2004 r., które zostało zarejestrowane przez Komisję w dniu 7 października 2004 r.;
- (i) pismem z dnia 7 października 2004 r., które zostało zarejestrowane przez Komisję w tym samym dniu;
- (j) pismem z dnia 8 października 2004 r., które zostało zarejestrowane przez Komisję w tym samym dniu;
- (k) pismem z dnia 8 października 2004 r., które zostało zarejestrowane przez Komisję w tym samym dniu;
- (l) pismem z dnia 8 października 2004 r., które zostało zarejestrowane przez Komisję w tym samym dniu;
- (m) pismem z dnia 8 października 2004 r., które zostało zarejestrowane przez Komisję w tym samym dniu;

⁽¹⁾ Dz.U. C 225 z 9.09.2004, str. 2.⁽²⁾ Patrz przypis 1.

(n) pismem z dnia 8 października 2004 r., które zostało zarejestrowane przez Komisję w tym samym dniu;

(o) pismem z dnia 8 października 2004 r., które zostało zarejestrowane przez Komisję w dniu 11 października 2004 r.;

(p) pismem z dnia 6 października 2004 r., które zostało zarejestrowane przez Komisję w dniu 11 października 2004 r.;

(q) pismem z dnia 8 października 2004 r., które zostało zarejestrowane przez Komisję w dniu 11 października 2004 r.;

(r) pismem z dnia 8 października 2004 r., które zostało zarejestrowane przez Komisję w dniu 11 października 2004 r.;

(s) pismem z dnia 7 października 2004 r., które zostało zarejestrowane przez Komisję w dniu 11 października 2004 r.;

(t) pismem z dnia 8 października 2004 r., które zostało zarejestrowane przez Komisję w dniu 12 października 2004 r.

8. Pismem D/57629 z dnia 25 października 2004 r., Komisja przesłała te spostrzeżenia do Zjednoczonego Królestwa, dając mu możliwość ustosunkowania się do nich.

9. Opinia Zjednoczonego Królestwa na temat uwag stron trzecich została przesłana pismem z dnia 23 listopada 2004 r., które zostało zarejestrowane przez Komisję w dniu 24 listopada 2004 r.

II. SZCZEGÓŁOWY OPIS ŚRODKA

II.1. Cel środka

10. Środek ma na celu zwiększenie wielkości finansowania kapitałem dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) w Zjednoczonym Królestwie, ubiegających się o podwyższenie finansowania kapitału własnego w przedziale pomiędzy 250 000 GBP (357 000 EUR) a 2 mln GBP (2,9 miliona EUR).

11. Środek dostarczy dźwigni finansowej dla licencjonowanych Funduszy Kapitałowych Przedsiębiorstw (*Enterprise Capital Funds, ECF*). Ta dźwignia finansowa, odsetki od niej oraz udział w zyskach będą spłacane przez każdy ECF.

12. Od ECF wymagać się będzie inwestowania kapitału w małe i średnie przedsiębiorstwa za pomocą instrumentów finansowych lub quasi-finance.

II.2. Opis przedmiotowego środka

Podstawa prawna środka

13. Podstawą prawną programu jest sekcja 8 „Ustawy o pomocy dla rozwoju przemysłowego z 1982 r.”

Budżet środka

14. Ponieważ dźwignia finansowa dostarczona do Funduszy Kapitałowych Przedsiębiorstw będzie musiała zostać spłacona, środek ma być samofinansującym się w średnim okresie.

15. Jeżeli chodzi o rozliczanie systemu na jego początkowym etapie, Zjednoczone Królestwo przydzieliło 44 miliony GBP (63,8 miliona EUR) na pokrycie kosztów przepływów pieniężnych początkowej dźwigni finansowej.

Czas trwania środka

16. Zjednoczone Królestwo ubiega się o zatwierdzenie na okres 10 lat.

Zarządzanie środkiem

17. Statutową odpowiedzialność posiadać będzie Departament Handlu i Przemysłu (*Department of Trade and Industry, DTI*) poprzez swoją agencję wykonawczą – Służbę Małego Biznesu (SBS).

18. Służba Małego Biznesu (SBS) będzie nadzorować składanie wniosków o status ECF.

19. SBS będzie nadzorować bieżące inwestycje podejmowane przez fundusze ECF, nie sprawując bezpośredniej kontroli nad decyzjami poszczególnych ECF w sprawie inwestycji.

20. SBS zapewni również, że każdy ECF będzie stosował się do swojego biznes planu i przestrzegał warunków, które były podstawą udzielenia im autoryzacji.

Beneficjenci środka

21. Program jest skierowany wyłącznie do nienotowanych na giełdzie małych i średnich przedsiębiorstw ⁽³⁾ w Zjednoczonym Królestwie.

22. Firmy znajdujące się w trudnej sytuacji, jak określają to wytyczne Wspólnoty w sprawie pomocy państwa dla ratowania i restrukturyzacji firm znajdujących się w trudnej sytuacji ⁽⁴⁾, są wyłączone z inwestycji.

⁽³⁾ Definicja „małych i średnich przedsiębiorstw” użyta przez władze Zjednoczonego Królestwa do celów programu w pełni odpowiada definicji tego określenia podanej w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 10 z 13.01.2001, str. 33).

⁽⁴⁾ Dz.U. C 244 z 1.10.2004, str. 2.

23. Fundusze Kapitałowe Przedsiębiorstw („ECF”) nie będą inwestować we wrażliwe sektory zgodnie z ograniczeniami w zakresie pomocy państwa lub w sektory, do których nie stosuje się komunikat Komisji na temat pomocy państwa i kapitału podwyższonego ryzyka⁽⁵⁾. Sektory o niskim ryzyku obejmujące firmy zajmujące się nieruchomościami, gruntami, finansami i inwestycjami, bądź firmy leasingowe typu finansowego, nie będą kwalifikować się do inwestycji w ramach programu.
24. Inwestycje Funduszy Kapitałowych Przedsiębiorstw w inne ECF również nie będą możliwe.

Wielkość inwestycji

25. Fundusze Kapitałowe Przedsiębiorstw ECF będą dokonywać inwestycji w beneficjentów będących MŚP w przedziale kwot od 250 000 GBP (357 000 EUR) do 2 mln GBP (2,9 miliona EUR) na jedną rundę inwestycji.
26. Dodatkowe inwestycje w będące beneficjentami MŚP powyżej granicy 2 mln GBP (2,9 miliona EUR) nie będą dozwolone w przypadkach, gdy ECF inwestuje na mniej korzystnych warunkach niż inni komercyjni inwestorzy.
27. Dalsze inwestycje będą dozwolone, pod warunkiem że całkowita suma finansowania kapitałem zebrana przez będące beneficjentem MŚP od ECF i innych inwestorów kapitałowych nie przekracza granicy wynoszącej 2 mln GBP (2,9 miliona EUR).
28. W wyjątkowych przypadkach, po upływie okresu co najmniej 6 miesięcy od początkowej inwestycji ECF w będące beneficjentem MŚP, dalsze inwestycje powyżej granicy 2 mln GBP (2,9 miliona EUR) będą również dopuszczalne, gdy będzie to konieczne, aby zapobiec obniżeniu wartości kapitału własnego. Będzie to podlegać górnemu limitowi wynoszącemu 10 procent kapitału zadeklarowanego przez każdego ECF, który może być zainwestowany w dowolne pojedyncze MŚP będące beneficjentem.

II.3. Mechanizmy przedmiotowego środka

Rola Funduszy Kapitałowych Przedsiębiorstw

29. Fundusze Kapitałowe Przedsiębiorstw ECF ustanowione w ramach przedmiotowego środka będą składać się z prywatnych i publicznych pieniędzy przeznaczonych na dalsze inwestycje w MŚP.
30. Po procesie licencjonowania przyznającym status ECF, ECF będą uprawnione do otrzymywania publicznej dźwigni finansowej (środków publicznych) według stopy procentowej równej lub bliskiej stopie dziesięcioletnich obligacji państwowych.

Ograniczenia w stosunku do publicznej dźwigni finansowej i zobowiązań spłaty

31. Publiczna dźwignia finansowa wnoszona do licencjonowanych Funduszy Kapitałowych Przedsiębiorstw będzie ograniczona do sumy nie wyższej niż dwukrotna wartość prywatnego kapitału zebranego przez fundusz.
32. Suma dźwigni finansowej, odsetki od tej sumy oraz udział w zyskach dla wkładu publicznego muszą zostać spłacone przez Fundusze Kapitałowe Przedsiębiorstw. Zapewni to, że program będzie samofinansującym się w średnim okresie.

Minimalizacja pomocy publicznej

33. Dokładne sumy publicznej dźwigni finansowej, udział w zyskach i priorytety spłat zostaną określone za pomocą opartego na zasadach konkurencji procesu przetargowego, tak aby zapewnić minimalne wsparcie publiczne.
34. Otwarte zaproszenia do składania wniosków złożone poprzez publikację programu pomocy w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz właściwej prasie branżowej zapewnią, że publiczne wsparcie będzie minimum niezbędnym do osiągnięcia zamierzonego celu.
35. Ubiegając się o status ECF, potencjalne fundusze będą musiały określić żadaną sumę publicznej dźwigni finansowej (do górnej granicy równej dwukrotnej wartości prywatnego kapitału), podział zysków pomiędzy inwestorów publicznych i prywatnych, jak również priorytetowość spłat odnośnie do:

- (a) odsetek od sumy dźwigni finansowej;
- (b) sumy dźwigni finansowej;
- (c) prywatnego kapitału;
- (d) podziału zysków.

Warunki kwalifikowalności do ECF

36. Podmioty gospodarcze, które potencjalnie prowadzić będą ECF, przedstawią solidny biznesplan zawierający:
- (a) proponowany zespół kierowniczy, jego właściwe doświadczenie oraz dowody posiadania przez niego kompetencji niezbędnych do skutecznego prowadzenia ECF;
 - (b) sumę prywatnego kapitału, który ma być zebrany oraz zamierzone źródła kapitału;

⁽⁵⁾ Dz.U. C 235 z 21.08.2001, str. 3.

(c) dowody na zainteresowanie inwestorów proponowanym biznesplanem ECF;

(d) proponowaną strategię inwestycji ECF, w tym część funduszu, jaka ma być zainwestowana w firmy będące w początkowym stadium i zaczynające działalność;

(e) ustalenia dotyczące spłat, w tym kolejności spłat sumy dźwigni finansowej, spłat odsetek od dźwigni finansowej, wypłat udziału w zyskach, jak również udziału w publicznym zysku.

37. ECF będzie zobowiązany do stosowania się do wytycznych Brytyjskiego Stowarzyszenia Kapitału Ryzyka (*British Venture Capital Association, BVCA*) dotyczących standardów rachunkowości.

Zapewnienie decyzji inwestycyjnych kierowanych zyskiem

38. Oferty, w których publiczna dźwignia finansowa jest narażona na większe ryzyko niż prywatny kapitał nie będą przyjmowane.

39. Prywatni inwestorzy inwestujący w Fundusze Kapitałowe Przedsiębiorstw mogą być narażeni na większe ryzyko spadku niż inwestorzy publiczni, likwidując przez to możliwość moralnego zagrożenia wpływaniem na decyzje podmiotów gospodarczych prowadzących ECF i zapewniając najlepszą praktykę handlową w prowadzeniu i podejmowaniu decyzji o ECF.

Podjęcie środków publicznej dźwigni finansowej przez ECF

40. Z chwilą, gdy ECF zabezpieczy zobowiązania dla uzgodnionego poziomu prywatnego kapitału, będzie on uprawniony do podjęcia środków publicznej dźwigni finansowej.

41. Każdy ECF będzie miał swobodę w podjęciu środków dźwigni finansowej w takiej wysokości, w jakiej zechce, jednakże w ramach ogólnego ograniczenia nałożonego na maksymalny stosunek wysokości dźwigni finansowej, uzgodniony podczas przyznawania zatwierdzenia ECF.

42. W dowolnej chwili, uprawnienie do maksymalnej wysokości będzie określone przez zastosowanie tego stosunku do sumy prywatnego kapitału wpłaconego już do funduszu.

43. Do każdego ECF zostanie zastosowany maksymalny stosunek dźwigni finansowych wynoszący 2:1 (publiczna dźwignia finansowa ograniczona będzie wielkością równą dwukrotnej wartości prywatnego kapitału).

III. PODSTAWY WSZCZĘCIA POSTĘPOWANIA

44. Komunikat Komisji na temat pomocy państwa i kapitału podwyższonego ryzyka ⁽⁶⁾ (zwany dalej "Komunikatem") uznaje rolę publicznego finansowania środków kapitałowych o podwyższonym ryzyku jako odnoszącą się wyłącznie do zidentyfikowanych niepowodzeń rynkowych.

45. Komunikat stwierdza, że czynniki niekorzystnie wpływające na dostęp MŚP do kapitału, takie jak niedoskonała lub asymetryczna informacja lub wysokie koszty transakcji, mogą spowodować niepowodzenie rynkowe, które może uzasadniać pomoc państwa.

46. Komunikat stwierdza dalej, że we Wspólnocie nie ma ogólnego niepowodzenia rynkowego dotyczącego rynku kapitału podwyższonego ryzyka, lecz raczej luki rynkowe dla pewnych typów inwestycji na niektórych etapach funkcjonowania przedsiębiorstw, jak również określone trudności w regionach kwalifikujących się do pomocy zgodnie z art. 87 ust. 3 lit. a) i c) Traktatu WE (na „obszarach objętych pomocą”).

47. Komunikat wyjaśnia następnie, iż na ogół Komisja wymagać będzie dostarczenia dowodów niepowodzenia rynkowego, zanim będzie gotowa zatwierdzić środki związane z kapitałem podwyższonego ryzyka.

48. Komisja może być jednak gotowa przyjąć istnienie niepowodzenia rynkowego bez dalszego dostarczenia dowodów w przypadkach, gdy każda transza finansowania przedsiębiorstwa ze środków kapitału podwyższonego ryzyka, które są w całości lub częściowo finansowane poprzez pomoc państwa, będzie zawierać maksimum 500 000 EUR na obszarach nieobjętych pomocą, 750 000 EUR na obszarach zgodnie z art. 87 ust. 3 lit. c) lub 1 milion EUR na obszarach zgodnie z art. 87 ust. 3 lit. a).

49. Wynika stąd, że dla przypadków, w których wyżej wymienione transze są przekroczone, Komisja żądać będzie wykazania niepowodzenia rynkowego uzasadniającego proponowany środek wykorzystujący kapitał podwyższonego ryzyka, zanim oceni zgodność środka z pozytywnymi i negatywnymi kryteriami wymienionymi w punkcie VIII.3 Komunikatu.

50. Program Funduszy Kapitałowych Przedsiębiorstw zaproponowany przez Zjednoczone Królestwo przewiduje inwestycje kapitału podwyższonego ryzyka w granicach od 250 000 GBP (357 000 EUR) do 2 milionów GBP (2,9 miliona EUR) na transzę inwestycji dla MŚP w Zjednoczonym Królestwie.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 235 z 21.08.2001, str.3 i następne.

51. Zgodnie z „Mapą pomocy regionalnej 2000 – 2006” dla Zjednoczonego Królestwa, Zjednoczone Królestwo składa się z regionów sklasyfikowanych obecnie jako obszary objęte pomocą zgodnie z art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu WE, jako obszary objęte pomocą zgodnie z jego art. 87 ust. 3 lit. c), a także jako obszary nieobjęte pomocą⁽⁷⁾.
52. Stosownie do punktu VI.5 Komunikatu, Komisja byłaby zatem gotowa przyjąć istnienie niepowodzenia rynkowego bez dalszego dostarczania dowodów, gdyby finansowanie kapitałem podwyższonego ryzyka MŚP w Zjednoczonym Królestwie, w całości lub częściowo sfinansowane poprzez pomoc państwa, było ograniczone, odpowiednio, do maksymalnej sumy 1 miliona EUR dla obszarów objętych pomocą zgodnie z art. 87 ust. 3 lit. a) WE, 750 000 EUR dla obszarów objętych pomocą zgodnie z art. 87 ust. 3 lit. c) WE oraz 500 000 EUR dla obszarów nieobjętych pomocą.
53. Zgodnie z Komunikatem inwestycje kapitałem podwyższonego ryzyka zaproponowane w ramach programu Funduszy Kapitałowych Przedsiębiorstw, które przekraczają wyżej wymienione progi, wymagałyby dostarczenia przez Zjednoczone Królestwo dowodów niepowodzenia rynkowego.
54. Aby wykazać istnienie niepowodzenia rynkowego, Zjednoczone Królestwo przedstawiło dwa badania⁽⁸⁾, stwierdzające, że istnieje luka w dostarczaniu kapitału wysokiego ryzyka dla MŚP w Zjednoczonym Królestwie w przedziale wielkości transakcji od 250 000 GBP (357 000 EUR) do 2 milionów GBP (2,9 miliona EUR) z następujących powodów:
- (a) Brak w Zjednoczonym Królestwie dostarczania funduszy wzrostu typu kapitałowego, który utrzymuje się co najmniej od 1999 r., o czym świadczy najnowsze badanie przeprowadzone w Zjednoczonym Królestwie w 2003 r.:
- i. Choć dostęp do funduszy, w szczególności funduszy dłużnych, dla większości przedsiębiorstw w Zjednoczonym Królestwie poprawił się, to małe firmy o potencjale wysokiego wzrostu nadal mają problemy z przyciągnięciem kapitału własnego. Mogą one znaleźć się pomiędzy możliwościami indywidualnych *business angels* („aniołów biznesu”) dostarczenia wystarczającego wsparcia finansowego a pragnieniem formalnych inwestorów kapitału ryzyka ponoszenia relatywnie wyższych kosztów inwestowania w MŚP.
- ii. Wyższy poziom popytu na finansowanie typu kapitałowego niż ten, który jest obecnie zaspokajany wyłącznie przez zawodowych inwestorów. Gdyby podaż funduszy kapitałowych została zwiększona, szczególnie w obszarze luki kapitału własnego, to świadomość kapitału własnego mogłaby zostać ogólnie podwyższona i firmy byłyby bardziej skłonne do korzystania z zewnętrznych źródeł jako mechanizmu finansowania wzrostu.
- (b) Jakościowe dowody na to, że istnieją niedobory w finansowaniu małej przedsiębiorczości i przedsiębiorstw o wysokim wzroście. Ta luka kapitałowa ma największy wpływ w przypadku firm pragnących przyciągnąć początkowe inwestycje w przybliżonych granicach od 250 000 GBP do 2 milionów GBP (357 000 EUR do 2,9 miliona EUR):
- (i) W gospodarce Zjednoczonego Królestwa istnieje racjonowanie kapitału i odbija się ono szczególnie na małych i średnich przedsiębiorstwach ubiegających się o nieduże sumy zewnętrznych funduszy na początkowy etap oraz na wzrost i rozwój firmy. Dostępność zewnętrznych funduszy, a zwłaszcza źródeł kapitału od zawodowych inwestorów, szczególnie stwarza problemy poniżej wielkości inwestycji w granicach od 1,5 GBP do 2 miliona GBP (2,17 miliona EUR do 2,9 miliona EUR).
- (ii) Większość brytyjskich zawodowych dostawców kapitału nie jest zainteresowana inwestycjami, które są mniejsze niż 3 miliony GBP (4,35 miliona EUR). Choć mniejsze transze pieniędzy od nieformalnych inwestorów/ *business angels* oraz z rządowych/prywatnych programów, takich jak regionalne fundusze kapitału ryzyka, pomagają rozwiązać kwestię źródeł finansowania poniżej 500 000 GBP (725 000 EUR), to jednak Zjednoczone Królestwo nie ma jeszcze działającego systemu, który pozwalałby na dostarczanie ‘warstwowych’ lub ‘schodkowych’ funduszy przedsiębiorstwom atrakcyjnym, choć ograniczonym pod względem kapitału.
- (iii) Dowody wskazują również na istnienie luki, która rośnie wraz z czasem, częściowo pod wpływem powodzenia przechodzenia przez prywatnego branżę kapitałową do większych inwestycji. Prognoza mówi, że skala tej luki może wzrosnąć, gdy kwestie stałych kosztów zachęcą zawodowe firmy kapitału ryzyka do zwiększenia zarówno wielkości swoich funduszy, jak i ich minimalnych dopuszczalnych wielkości transakcji.
55. Pismem z dnia 7 maja 2004 r. Komisja powiadomiła Zjednoczone Królestwo o swojej decyzji wszczęcia postępowania określonego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE w stosunku do programu Funduszy Kapitałowych Przedsiębiorstw.
56. W swoim piśmie Komisja stwierdziła, że ma wątpliwości, czy argumenty przedstawione przez Zjednoczone Królestwo dla uzasadnienia istnienia niepowodzenia rynkowego mogą wystarczająco uzasadniać przyznanie transz inwestycji kapitału ryzyka znacznie przekraczających maksymalne sumy przewidziane w Komunikacie.
- ⁽⁷⁾ Pomoc państwa N 265/2000 – Zjednoczone Królestwo: „Mapa pomocy regionalnej 2000 – 2006”. Dz.U. C 272 z 23.09.2000, str. 43.
- ⁽⁸⁾ „Ocena skali ‘luki kapitałowej’ w gospodarce Zjednoczonego Królestwa”, 2003; „Ocena luki finansowej”, 2003.

57. Komisja wyjaśniła dalej, że uważa za konieczną gruntowną analizę tej kwestii. Analiza taka musiałaby uwzględnić wszelkie spostrzeżenia dokonane przez zainteresowane strony. Dopiero po rozważeniu komentarzy stron trzecich Komisja mogłaby stwierdzić, czy środek zaproponowany przez Zjednoczone Królestwo nie wpływa na warunki handlowe w stopniu sprzecznym ze wspólnym interesem.

IV. KOMENTARZE ZAINTERESOWANYCH STRON

58. W odpowiedzi na publikację w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej swojej decyzji o wszczęciu formalnego postępowania, Komisja otrzymała spostrzeżenia dokonane przez następujące zainteresowane strony:

- Nelfunding
- England's Regional Development Agencies (Agencje Rozwoju Regionalnego Anglii)
- Confederation of British Industry (Konfederację Przemysłu Brytyjskiego)
- Nederlandse Vereniging van Participatiemaatschappijen
- VNO-NCW
- Cavendish Asset Management (Administrację Majątkową Cavendish)
- The University of Warwick (Uniwersytet Warwick)
- Stonesfield Capital Ltd.
- YFM Group
- Close Venture Management Ltd.
- Bundesministerium der Finanzen Deutschland
- Enterprise Corporate Finance Ltd.
- The Institute of Chartered Accountants in England & Wales (Stowarzyszenie Biegłych Księgowych Anglii i Walii)
- Pénzügyminisztérium
- Interregnum
- Permanente Vertegenwoordiging van het Koninkrijk der Nederlanden
- 3i Group plc
- Northwest Development Agency (Agencję Rozwoju Northwest)

— One NorthEast

— Lietuvos Respublikos Ūkio Ministerija

59. Wszystkie otrzymane komentarze były pozytywne i podkreślały znaczenie przedmiotowego środka, jak również odpowiedniość proponowanych maksymalnych wielkości inwestycji.

60. Argumenty wysunięte przez wyżej wymienione zainteresowane strony można sklasyfikować i podsumować następująco.

Komentarze Państw Członkowskich

61. W swoich uwagach na temat otwarcia formalnego postępowania wyjaśniającego, Niemcy zwróciły uwagę na następujące fakty:
- a. Według przeprowadzonych w Niemczech specjalistycznych badań istnieje luka w dostarczaniu kapitału ryzyka i prywatnych funduszy kapitałowych dla małych i średnich przedsiębiorstw w granicach do 5 milionów EUR.
 - b. Na ogół trudno jest wykazać niepowodzenie rynkowe, tak jak określa je Komunikat, i dlatego istnieje potrzeba, aby Komisja opracowała jasne kryteria w celu wsparcia Państw Członkowskich w ocenie luk rynkowych w określonych dziedzinach.
62. W swoich uwagach na temat otwarcia formalnego postępowania dochodzeniowego Niderlandy położyły nacisk na następujące dowody:
- a. Problem na rynku kapitału ryzyka występuje w szczególności w dolnym segmencie rynku kapitałowego. Dla rozpoczynających działalność firm (start-ups) w dziedzinie nowoczesnej techniki, w Niderlandach odnotowano lukę pomiędzy popytem a popytem w granicach od 100 000 EUR do 2,5 miliona EUR na rundę finansowania.
 - b. Progi określone w Komunikacie oparte były na znajomości rynku sprzed 2001 r., gdy w samym środku boomu w ICT (technologii informatycznej i komunikacyjnej) prywatny kapitał wydawał się obfity nawet dla inwestycji na etapie załóżkowym lub początkowym. Od tamtego czasu rynek kapitału ryzyka szybko rozwinął się i luka kapitałowa wykracza znacznie poza progi określone w Komunikacie. Fundusze kapitału ryzyka przesuwają się w stronę jeszcze większych transakcji oraz w stronę przedsiębiorstw o dobrze ustalonej pozycji.

63. W swoich uwagach na temat otwarcia formalnego postępowania wyjaśniającego Węgry zwróciły uwagę na następujące fakty:
- a. Model ECF zaproponowany przez Zjednoczone Królestwo jest modelem zasługującym na rozważenie zastosowania również na Węgrzech.
 - b. W 2003 r. można było zaobserwować na Węgrzech wyraźną zmianę w stronę większych transakcji. Podczas gdy transakcje o wartości poniżej 2,5 miliona EUR stanowiły 14% ogółu prywatnych inwestycji na Węgrzech, pozostałe 86% prywatnych inwestycji stanowiły transakcje o wartości powyżej 5 milionów EUR. Praktycznie nie było transakcji w przedziale wartości od 2,5 miliona EUR i 5 milionów EUR.
 - c. Nadmiernie ścisła interpretacja już i tak rygorystycznych progów zawartych w Komunikacie mogłaby przeszkodzić publicznemu działaniu wspierającemu wypełnienie wspomnianej wyżej istotnej luki kapitałowej, a tym samym mogłaby zablokować potencjał wzrostu MŚP.
 - d. Zamiast ustalania maksymalnych progów, Komisja powinna opracować system kontroli, który umożliwiłby jej badanie ewolucji rynków w zależności od relatywnego poziomu rozwoju Państw Członkowskich i ich rynków kapitałowych.
64. Litwa zaakceptowała następujące doświadczenia w swoich uwagach na temat otwarcia formalnego postępowania dochodzeniowego:
- a. Prywatne inwestycje kapitałowe są bardziej skoncentrowane na dużych funduszach i inwestowaniu w duże przedsiębiorstwa o stosunkowo dobrze ustalonej pozycji, podczas gdy wielkości inwestycji w małe, młode przedsiębiorstwa są proporcjonalnie niższe.
 - b. Program ECF mógłby być istotną częścią strategii mającej na celu uporanie się z barierami dla pomyślnej przedsiębiorczości i dlatego jest zgodny ze wspólnotowymi celami dla przedsiębiorczości i innowacyjności.
- Komentarze stowarzyszeń i uczelni*
65. Stowarzyszenie Przemysłu Brytyjskiego (*Confederation of British Industry*, CBI) w pełni popiera brytyjską propozycję ustanowienia funduszy ECF. CBI zidentyfikowało lukę rynkową o rozpiętości od 250 000 GBP (357 000 EUR) do 3 milionów GBP (4,3 miliona EUR) i dlatego uważa, iż ECF wypełniają wyraźnie określoną lukę rynkową w finansowaniu firm wykazujących wzrost.
66. *Nederlandse Vereniging van Participatiemaatschappijen* (NVP) stwierdza, że istnieje ewidentna luka kapitałowa w dolnym segmencie rynku, wynosząca do 2,5 miliona EUR. Choć luka ta może być różna w różnych Państwach Członkowskich, to różnica ta nie jest znacząca.
67. Konfederacja Niderlandzkiego Przemysłu i Pracodawców VNO-NCW potwierdza spostrzeżenia poczynione przez CBI i NVP, zwłaszcza w odniesieniu do wielkości luki kapitałowej.
68. Stowarzyszenie Biegłych Księgowych Anglii i Walii (*Institute of Chartered Accountants in England and Wales*) uważa, iż istnieje luka kapitałowa, która może wynosić aż 5 milionów GBP (7 milionów EUR), z następujących powodów:
- (a) Większość prywatnych dostawców kapitału nie jest zainteresowana prowadzeniem transakcji o wartości mniejszej niż 3 miliony GBP (4,3 miliona EUR).
 - (b) Doświadczenie może wskazywać, że niewiele firm kapitału ryzyka w Zjednoczonym Królestwie aktywnie inwestuje w przedsiębiorstwa na poziomie 2 milionów GBP (2,9 miliona EUR) lub poniżej. Dlatego ilość małych firm, które otrzymują inwestycje o wartości równej lub bliskiej 2 milionów GBP (2,9 miliona EUR) z tych źródeł jest bardzo ograniczona w dowolnym dwunastomiesięcznym okresie. Inni mogą być zainteresowani tym przedziałem wielkości, lecz albo w ramach znacznie większej rundy powyżej 2 milionów GBP (2,9 miliona EUR) lub wtedy, gdy uczestniczą w finansowaniu wykupienia przedsiębiorstwa przez kierownictwo (MBO) lub zmianie własności firmy, a nie w jej organicznym rozwoju.
 - (c) Społeczność zawodowych inwestorów kapitału ryzyka w Zjednoczonym Królestwie ustanowiła aktywną prywatną branżę kapitałową o średniej i dużej skali, której głównym przedmiotem zainteresowania jest nabywanie dużych udziałów lub przejmowanie kontroli nad przedsiębiorstwami o znacznej rentowności i o dużej skali. Wydaje się, że ciągu ostatnich 5 – 6 lat liczba firm kapitału ryzyka dysponujących funduszami przeznaczonymi na zainwestowanie w znacznie większą ilość mniejszych firm o określonym przedziale do 2 milionów GBP (2,9 miliona EUR) zmalała.

Stowarzyszenie uważa, iż proponowany program ECF stanowić będzie cenne źródło finansowania przedsiębiorstw poszukujących stosunkowo skromnej sumy kapitału własnego i pobudzi innych inwestorów do partycypowania w małych sumach inwestycji, gdy będą one mogły iść w ślad za funduszem dedykowanym dla tego sektora, w przeciwieństwie do okazijnego inwestowania od czasu do czasu.

69. Agencje Rozwoju Regionalnego Anglii (*England's Regional Development Agencies*) podają, że ostatnie badanie przeprowadzone przez *Advantage West Midlands RDA* pokazuje, iż bariery dostępu do funduszy wzrostu są najbardziej dotkliwe dla firm ubiegających się o sumy od 250 000 GBP (357 000 EUR) to 2 milionów GBP (2,9 miliona EUR), czego dowodzą następujące fakty:

(a) Badanie pokazuje, że luka kapitałowa wzrosła od przełomu lat 1999/2000, gdyż nastąpiła migracja formalnego kapitału ryzyka ku większym transakcjom, rzędu 2-3 milionów GBP (2,9 - 4,2 miliona EUR).

(b) W dolnym segmencie rynku kapitałowego ryzyka istnieje w Zjednoczonym Królestwie szereg interwencji, w wyniku których z powodzeniem dostarczono niedużych ilości kapitału wzrostu małym i średnim przedsiębiorstwom. Jednak ostatnie raporty wskazują, że istnieją znaczące liczby przedsiębiorstw, które potrzebują sum znacznie powyżej granicy 250 000 GBP (357 000 EUR).

70. Agencja Rozwoju Regionalnego Northwest (*Northwest Regional Development Agency*) czyni następujące spostrzeżenia:

(a) Potrzeby finansowe firm-inwestorów starających się podnieść sumę dalszych funduszy od 750 000 EUR do 2,9 miliona EUR znajdują się poniżej poziomu zainteresowania głównego nurtu kapitału ryzyka.

(b) Brytyjska branża kapitału ryzyka zbliża swoje minimalne progi przypadające na inwestycję do 5 milionów GBP (7 milionów EUR).

(c) Rzeczywista luka kapitałowa w Zjednoczonym Królestwie wynosi prawdopodobnie od 3 milionów GBP (5,2 miliona EUR) do 5 milionów GBP (7 milionów EUR).

(d) Uznanie przez Komisję niepowodzenia rynkowego poniżej 2 milionów GBP (2,9 miliona EUR) uczyni znaczącą i zasadniczą różnicę dla pobudzenia przed-

siębiorstw o potencjale wysokiego wzrostu w Zjednoczonym Królestwie.

71. Uniwersytet Warwick (*University of Warwick*), po przeprowadzeniu bezpośrednich dyskusji z 50 brytyjskimi uniwersytetami, komentuje rynek kapitału wysokiego ryzyka wczesnego etapu, w szczególności kwestie, wobec których stają spółki typu spin-off sektora uczelnianego, uwydatniając następujące aspekty:

(a) Choć dla uczelnianych spółek spin-off wydaje się stosunkowo proste zebranie małych sum dotacji i funduszy kapitałowych w wysokości do 500 000 GBP (700 000 EUR), to istnieje rozcięczenie źródeł kapitału powyżej 500 000 GBP (700 000 EUR). Głównym i często jedynym źródłem kapitału ryzyka na tym etapie jest specjalistyczny kapitał ryzyka przeznaczony na technologię.

(b) Stosunkowo mało jest firm kapitału ryzyka specjalizujących się w tej dziedzinie, a wszystkie z nich są ograniczone pod względem środków. Niedobór kapitału na tym poziomie spowodował zarówno ograniczenie, jak i opóźnienie wzrostu indywidualnych spółek spin-off.

(c) Z grupy referencyjnej, mniej niż 1 spółka na 15 zebrała kapitał w przedziale od 500 000 GBP (700 000 EUR) do 1 miliona GBP (1,4 miliona EUR).

(d) Problemy, jakie mają przed sobą uczelniane spółki spin-off starające się zebrać kapitał w przedziale od 1 miliona GBP (1,4 miliona EUR) do 2 milionów GBP (2,9 miliona EUR) są uderzająco podobne. Ponieważ są na tym samym etapie rozwoju, spółki ubiegające się o mniej niż 2 milion GBP (2,9 miliona EUR) będą stawiać w obliczu takich samych wyzwań z powodu niedoboru środków.

(e) Spośród przytaczanych uniwersytetów, żaden nie miał kapitału inwestycyjnego dla spółek spin-off w przedziale od 1 miliona GBP (1,4 miliona EUR) do 2 milionów GBP (2,9 miliona EUR). Dla uczelnianych spółek spin-off istnieje więcej dostępnych źródeł kapitału, jeżeli wymagana jest suma powyżej 2 milionów GBP (2,9 miliona EUR).

Komentarze prywatnych firm kapitału ryzyka

72. *Northern Enterprise Limited* (Nelfunding) uważa, iż w Zjednoczonym Królestwie istnieje niepowodzenie rynkowe dla inwestycji związanych z kapitałem ryzyka w wysokości poniżej 2 milionów GBP (2,9 miliona EUR) oraz że w konsekwencji wpływa to niekorzystnie na rozwój małych i średnich przedsiębiorstw.

73. Stonesfield Capital Limited aktywnie inwestuje w lukę kapitałową od 500 000 GBP (700 000 EUR) do 2 milionów GBP (2,9 miliona EUR), na którą skierowane są Fundusze Kapitałowe Przedsiębiorstw, i przedstawił następujące uwagi:
- (a) Podaż kapitału dostępnego w całym Zjednoczonym Królestwie na inwestycje w przedziale wielkości od 500 000 GBP (700 000 EUR) do 2 milionów GBP (2,9 miliona EUR) jest niezmiernie ograniczona. Istnieje poważna luka kapitałowa w przypadku małych przedsiębiorstw liczących na zebranie tych sum pieniędzy i luka ta poszerza się, zamiast się zamykać.
 - (b) Według najnowszego „Raportu w sprawie aktywności inwestycyjnej w 2003r.” opublikowanego przez Brytyjskie Stowarzyszenie Kapitału Ryzyka (British Venture Capital Association), w okresie od 2001 do 2003 r. nastąpił 32% spadek sumy zainwestowanej w firmy będące na wczesnym etapie.
 - (c) Wyniki funduszy wczesnego etapu również wyraźnie pogorszyły się w ciągu tego samego okresu. Ogólny długoterminowy zwrot dla inwestorów na rok dla funduszy wczesnego etapu wynosił 14,1% w 2001 r. i spadł do 4,7% w 2003 r.
 - (d) Zarówno spadek inwestycji, jak i pogorszenie się wyników w ciągu tego okresu doprowadziły do wycofania się z rynku szeregu inwestorów kapitału ryzyka inwestujących w przedsiębiorstwa na wczesnym etapie.
 - (e) Ta dynamika rynku znalazła również swoje odzwierciedlenie w średniej wielkości inwestycji w możliwości inwestycyjne na wczesnym etapie. W 2001r. średnia wielkość transakcji wynosiła w przybliżeniu 1 milion GBP (1,4 miliona EUR). Wzrosła ona do 1,6 miliona GBP (2,3 miliona EUR) do 2003 r.
 - (f) Pokazuje to, że inwestorzy na rynku kapitału ryzyka inwestują większe sumy pieniędzy zwykle próbując zmniejszyć ryzyko, przyczyniając się przez to do poszerzenia luki kapitałowej do 2 milionów GBP (2,9 miliona EUR).
 - (g) Firmy potrzebujące od 1 miliona GBP (1,4 miliona EUR) do 2 milionów GBP (2,9 miliona EUR) walczą najbardziej, aby zebrać wymagane fundusze. Jest to spowodowane tym, iż 2 miliony GBP (2,9 miliona EUR) dla większości inwestorów kapitału ryzyka znajdują się poniżej pola widzenia.
 - (h) Suma funduszy zebranych w celu zainwestowania w występujące na wczesnym etapie możliwości inwestycji kapitału ryzyka spadła o 73% w okresie od 2001 do 2003 r. W 2001 r. zebrano 1,4 miliarda GBP (2 miliardy EUR) w celu zainwestowania w możliwości inwestycji kapitału ryzyka na wczesnym etapie, w porównaniu do 369 milionów GBP (517 milionów EUR) w 2003 r. Tylko 1% z 369 milionów GBP (517 milionów EUR) zebranych w 2003 r. skierowane zostało na transakcje o wartości poniżej 10 milionów GBP (14 milionów EUR).
 - (i) Małe i średnie przedsiębiorstwa nie mogą uzasadnić wzrostu potrzeb kapitałowych ponad 2 miliony GBP (2,9 miliona EUR), ponieważ ich wielkość i etap rozwoju oznacza, że nie są one wystarczająco dojrzałe i rozcieńczenie dla przedsiębiorcy byłoby zbyt duże. Stwarza to znaczną dziurę finansową, która musi zostać wypełniona, jeśli te MŚP mają urosnąć na udane większe przedsiębiorstwa. Dostarczenie funduszy w wysokości od 500 000 GBP (700 000 EUR) do 2 milionów GBP (2,9 miliona EUR) jest niezbędne dla wielu małych firm, po to aby mogły przetrwać i prosperować.
74. YFM Group przedstawiła następujące spostrzeżenia:
- (a) Ostatnie statystyki Brytyjskiego Stowarzyszenia Kapitału Ryzyka (BVCA) pokazują, że członkowie BVCA w 2003 r. zainwestowali 724 miliony GBP (1 miliard EUR) w sumach mniejszych niż 2 miliony GBP (2,9 miliona EUR) w 1 015 firm mających swą siedzibę w Zjednoczonym Królestwie.
 - (b) Jeśli pominąć transakcje o wartości poniżej 500 000 GBP (700 000 EUR), to obraz zmienia się radykalnie. W 2000 r. zainwestowano 482 miliony GBP (675 milionów EUR) w sumach od 500 000 GBP (700 000 EUR) do 2 milionów GBP (2,9 miliona EUR), z czego skorzystało 348 firm. Do roku 2003 zainwestowana suma spadła do 286 milionów GBP (400 milionów EUR), co oznacza spadek o 41% w stosunku do wielkości z 2000 r., przy liczbie firm, które skorzystały wynoszącej 277.
 - (c) Wielkości te obejmują wykupienia przedsiębiorstw przez kierownictwo (MBO), skupienia udziałów przez kierownictwo (MBI), rozwoju na późniejszym etapie, zakupy wtórne oraz transakcje, w których zadłużenie bankowe zostało zrefinansowane. Gdyby pominąć te transakcje, skupiając się na transakcjach w chwili rozpoczynania działalności i na wczesnym etapie, to wielkości dotyczące zainwestowanych pieniędzy i firm, które skorzystały zostałyby jeszcze bardziej obniżone.
 - (d) Finansowanie przedsięwzięć w chwili rozpoczynania działalności i na wczesnym etapie, niezależnie od wielkości dokonanych transakcji, spadło z ogólnej sumy 703 milionów GBP (984 milionów EUR) w 2000 r. do 263 milionów GBP (368 milionów EUR) w 2003 r., co oznacza spadek o 63%.

- (e) Pobudzona wysiłkami Komisji Europejskiej i rządu Zjednoczonego Królestwa, liczba i wartość transakcji na rynku poniżej 500 000 GBP (700 000 EUR) zwiększa się.
- (f) Jednakże, na kolejnym wyższym poziomie, migracja brytyjskich firm finansowych ku coraz to większym transakcjom stwarza lukę funduszwą. Ograniczenia od strony podaży stają się poważnym problemem. Firmy, które otrzymały inwestycje w przedziale poniżej 500 000 GBP (700 000 EUR) i które prawdopodobnie będą potrzebować znacznych sum dalszych funduszy nie są w stanie zebrać potrzebnych im pieniędzy z powodu luki funduszwowej w granicach od 500 000 GBP (700 000 EUR) do 2 milionów GBP (2,9 miliona EUR).
75. *Close Venture Management Limited* zwróciła uwagę na następujące fakty:
- (a) Istnieją mocne dowody na to, że luka kapitałowa, która rozwinęła się z biegiem czasu, obecnie obejmuje zakres od 500 000 GBP (700 000 EUR) do 2 milionów GBP (2,9 miliona EUR). Wraz z upływem czasu i zwiększaniem się sum zarządzanych funduszy, inwestorzy kapitału ryzyka porzucili segment poniżej 2 milionów GBP (2,9 miliona EUR).
- (b) Jest to znamienne dla powszechnej i nieodwracalnej tendencji. W miarę, jak zarządzający inwestycjami odnotowują udane osiągnięcia, zbierają oni coraz więcej funduszy, co z kolei pozwala im dokonywać większych transakcji. Ponieważ branża kapitału ryzyka/prywatnego kapitału zawiera nierozłączną ekonomię skali, zarządzający inwestycjami zwykle porzucają mniejsze transakcje, jak tylko są w stanie to zrobić.
- (c) Oznacza to, że niezwykle mało jest zawodowych lub instytucjonalnych inwestorów w segmencie poniżej 2 milionów GBP (2,9 miliona EUR) w Zjednoczonym Królestwie. Obecnie, około 60% wszystkich transakcji w przedziale od 500 000 GBP (700 000 EUR) do 2 milionów GBP (2,9 miliona EUR) to niezaspokojone zapotrzebowanie, przy braku łatwo dostępnych dostawców kapitału ryzyka, do których można by się udać.
76. *Starania Enterprise Corporate Finance Limited*, aby zebrać kapitał w granicach od 500 000 GBP (700 000 EUR) do 2 milionów GBP (2,9 miliona EUR) dla swoich firm – klientów stają się coraz bardziej utrudnione:
- (a) Głównym powodem nie jest brak jakości w samych możliwościach inwestycyjnych, lecz rosnąca niechęć funduszy kapitału ryzyka do dokonywania małych inwestycji w takie przedsięwzięcia.
- (b) Rynek uległ w ciągu ostatnich kilku lat znacznemu pogorszeniu do tego stopnia, że transakcje wymagające mniej niż 5 milionów GBP (7 milionów EUR) mają bardzo małe szanse otrzymania funduszy, pomimo wartości firmy-inwestorcy.
- (c) Problem jest znacznie gorszy w przypadku firm ubiegających się o fundusze w przedziale od 250 000 GBP (357 000 EUR) do 2 milionów GBP (2,9 miliona EUR), głównie z powodu nazbyt wysokich kosztów oraz braku odpowiedniej biegłości handlowej. Lwia część funduszy kapitału ryzyka kierowana jest do bardziej pokaźnych i dojrzałych przedsiębiorstw, które mają atuty i osiągnięcia w wytwarzaniu zysków.
77. W swoim komentarzu, 3i podkreśla, co następuje:
- (a) W minionych dwóch lub trzech latach rynek kapitału ryzyka przeszedł znaczną transformację, gdy zwroty inwestycji od firm na wczesnym etapie i o mniejszym wzroście obniżyły się.
- (b) To, w połączeniu z występującą w całej branży tendencją do dokonywania większych inwestycji i realizowania bardziej rozbudowanych strategii inwestycyjnych, doprowadziło do spadku podaży inwestycji wpływających do mniejszego segmentu rynku.
- 3i ocenia obecnie, że luka kapitałowa zwiększyła się z 500 000 GBP (700 000 EUR) do 1 miliona GBP (1,4 miliona EUR) do aż 2 milionów GBP (2,9 miliona EUR).
- 3i znacznie zmniejszyła swoje własne inwestycje w ten segment rynku. Podczas gdy w 2001 r. zainwestowała ona w przybliżeniu 1,1 miliarda EUR w postaci inwestycji z zaangażowaniem kapitału ryzyka w firmy na wczesnym etapie w całej Europie, to 2004 r. znacznie zmniejszyła ona inwestycje w podobne firmy, inwestując około EUR 150 milionów w ten segment rynku.
78. *Cavendish Asset Management Limited* potwierdza spostrzeżenia poczynione przez Stowarzyszenie Biegłych Księgowych w Anglii i Walii, opisane w punkcie 68 powyżej.

V. KOMENTARZE ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA

79. Komentarze otrzymane od Zjednoczonego Królestwa na temat decyzji Komisji o wszczęciu formalnego postępowania zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE, jak również na temat spostrzeżeń otrzymanych od stron trzecich zostaną streszczone w punktach (80) – (96).
80. Choć dostęp do funduszy dłużnych poprawił się dla większości przedsiębiorstw w Zjednoczonym Królestwie od połowy lat 90-tych, to istotna mniejszość małych i średnich przedsiębiorstw o wysokim potencjale wzrostu nadal ma problemy w przyciągnięciu funduszy kapitałowych.
81. Fundusze kapitałowe są odpowiednie dla przedsiębiorstw będących na wczesnym etapie rozwoju, które nie wytwarzają jeszcze wystarczającego strumienia dochodów, aby obsługiwać spłaty odsetek od zadłużenia. Jest ono również odpowiednie dla przedsiębiorstw rozwijających nowe technologie, produkty lub rynki, wykazujących zdolność do osiągnięcia znacznego tempa wzrostu, lecz wiąże się także ze znacznym ryzykiem niepowodzenia.
82. Publiczne konsultacje w sprawie dostępu małych przedsiębiorstw do kapitału wzrostu, zbiorcze dane BVCA oraz badania naukowe wskazują zgodnie na to, że w Zjednoczonym Królestwie istnieje luka kapitałowa, która dotyczy przedsiębiorstw starających się zebrać fundusze kapitałowe w przedziale od 250 000 GBP (357 000 EUR) do 2 milionów GBP (2,9 miliona EUR).
83. Luka kapitałowa poszerzyła się w górę w ostatnich latach, szczególnie od 1999 r., częściowo pod wpływem powodzenia branży prywatnego kapitału w przejściu do większych inwestycji. Średnie wielkości transakcji znacznie wzrosły, gdyż firmy kapitału ryzyka dążą do czerpania korzyści ze zwiększonej ekonomii skali.
84. Luka kapitałowa dla MŚP będących na wczesnych etapach została w ostatnich latach uwydatniona z powodu wyraźnej zmiany typów inwestycji dokonywanych przez inwestorów kapitału ryzyka. Dowody wskazują, że inwestycje z udziałem kapitału ryzyka przesunęły się w stronę inwestycji w przedsiębiorstwa na późniejszym etapie oraz inwestycji związanych z wykupywaniem przedsiębiorstw przez kierownictwo (MBO) i skupywaniem udziałów przez kierownictwo (MBI).
85. Najnowsze dane BVCA data dostępne za 2003 r. pokazują, że istnieje trwający nadal nacisk na transakcje na późniejszym etapie, a w szczególności na duże wykupienia. Inwestycje w firmy na wczesnym etapie stanowiły zaledwie 6,5% brytyjskich inwestycji z udziałem kapitału ryzyka w 2003 r., czyli mniej niż 0,02% PKB. Kontrastuje to ze średnią wielkością inwestycji w firmy na wczesnym etapie w latach 1998-2001, wynoszącą 0,05% PKB.
86. Spodziewane użycie nowo zebranych funduszy kapitału ryzyka staje się coraz bardziej skoncentrowane na dużych transakcjach w firmy o dobrze ustalonej pozycji. Najnowsze dane otrzymane od BVCA wskazują, iż oczekuje się, że tylko 4% zebranych funduszy zostanie przydzielone na inwestycje w przedsiębiorstwa na wczesnym etapie, 3% na rozwój, a 1% na MBO o wartości poniżej 10 milionów GBP. Spodziewano się, że jedynie 3% zebranych funduszy zostanie przydzielone na inwestycje związane z wczesnym etapem i rozwojem technologii, w porównaniu do 5% w 2002 r.
87. Ponadto dane wskazują, że spośród inwestycji, które mają miejsce w obrębie luki kapitałowej od 250 000 GBP (357 000 EUR) do 2 milionów GBP (2,9 miliona EUR), tylko 1 na 4 jest inwestycją początkową, niekonsorcjalną. Spośród około 1 000 inwestycji w przedziale poniżej 2 milionów GBP (2,9 miliona EUR) w latach 2000-2002, ponad 70% było dalszymi inwestycjami.
88. Podczas gdy inwestorzy kapitału ryzyka przechodzą stopniowo w stronę większych funduszy, istnieje niewiele dowodów świadczących o dopływie nowych grup inwestorów kapitału ryzyka do dolnego segmentu rynku. Znaczenie reputacji w sektorze kapitału ryzyka stwarza istotne przeszkody dla wejścia potencjalnych nowych grup zarządzania funduszami dążących do konkurowania na rynku kapitału ryzyka. Tendencja ta prowadzić będzie do coraz większego niedoboru zdolności i doświadczenia w segmencie rynku z istniejącą luką kapitałową, który będzie się stawał coraz trudniejszy do uzupełnienia wraz z upływem czasu, przy czym dobrzy jakościowo zarządzający funduszami będą zbierać większe fundusze, a więc będą dokonywać większych transakcji. Biorąc pod uwagę umiejętności potrzebne do pomyślnego inwestowania w małej skali i w przedsiębiorstwa na wczesnym etapie, zapewnienie dobrego napływu dobrych jakościowo nowych uczestników rynku jest warunkiem koniecznym dynamicznego rynku finansowania przedsiębiorstw na wczesnym etapie.
89. Zjednoczone Królestwo stwierdza, iż wydaje się, że wśród wszystkich respondentów jest pełna zgodność co do tego, że istnieje niepowodzenie rynku kapitału ryzyka, które utrudnia małym i średnim przedsiębiorstwom o wysokim potencjale wzrostu otrzymywanie funduszy. Komentarze wszystkich stron trzecich poparły pogląd Zjednoczonego Królestwa, że rynek uległ zmianie i że istnieje obecnie luka kapitałowa powyżej poziomu ustalonego w Komunikacie.
90. Zjednoczone Królestwo starało się wykazać, że istnieje luka funduszowa w inwestycjach o wielkościach do 2 milionów GBP (2,9 miliona EUR). Szereg respondentów wskazuje, że jest to skromne oszacowanie i że luka ta może obecnie sięgać wartości wynoszącej nawet 5 milionów GBP (7 milionów EUR). Zjednoczone Królestwo uważa jednak, że dowody świadczą najsilniej o 2 milionach GBP (2,9 miliona EUR), jako właściwej wielkości.

91. Zjednoczone Królestwo zwraca uwagę, że odpowiedzi uzyskane od firm działających w brytyjskim sektorze kapitału ryzyka są zgodne z wynikami jego własnych szczegółowych konsultacji. Respondenci powszechnie potwierdzali istnienie luki w funduszach kapitału ryzyka na poziomie 2 milionów GBP (2,9 miliona EUR) lub wyższym. Respondenci ci mają praktyczne doświadczenie w tym rynku i zbadali go z handlowego punktu widzenia. Ich doświadczenie potwierdza badanie własne Zjednoczonego Królestwa, które stwierdza, że fundusze działające w tym obszarze nie są zdolne do przyciągnięcia prywatnych inwestorów z powodu dostrzegania ryzyka i ekonomii dokonywania mniejszych inwestycji. Dlatego Zjednoczone Królestwo jest przekonane, że program Funduszy Kapitałowych Przedsiębiorstw nie zastąpi obecnego prywatnego dostarczania funduszy na tym rynku.
92. Zjednoczone Królestwo ponadto z zadowoleniem przyjmuje poziom wsparcia dla praktycznego projektu modelu ECF. Zjednoczone Królestwo z zadowoleniem przyjmuje istniejące wśród respondentów zrozumienie, iż struktura proponowanego funduszu oznacza, że nie nastąpi zakłócenie konkurencji i że będzie istnieć bodziec do zdrowych handlowych decyzji inwestycyjnych. Głównym czynnikiem sprzyjającym temu jest fakt, iż proponowane fundusze ECF nie dają niesprawiedliwej ochrony prywatnym inwestorom. Wzmaga to ich motywację do wybierania dobrych zarządzających funduszami, którzy będą inwestować swoje fundusze z najlepszym skutkiem. Jeżeli ECF nie przyniesie dodatniego zwrotu, to prywatny inwestor straci swoje pieniądze. Zjednoczone Królestwo uważa, że jest to bodziec handlowy silniejszy od alternatywnego modelu, gdzie jest mniejsza część publicznych inwestycji, lecz gdzie publiczne fundusze są narażone na ryzyko przed prywatnymi inwestycjami i prywatni inwestorzy mogą odzyskiwać swoje pieniądze z przynoszących straty funduszy.
93. Poprzez ujęcie kluczowych aspektów struktury każdego funduszu w konkurencyjnym procesie przetargowym, Zjednoczone Królestwo zapłaci niezbędne minimum z tytułu opłat za zarządzaniem funduszem i podporządkowania. Proces przetargowy określi pewne minimalne wymagania, takie jak pozycja straty *pari passu* oraz priorytetowy zwrot dla publicznych inwestorów, lecz pozwala ubiegającym się na elastyczność w określeniu alternatywnych warunków, gdy są one korzystniejsze dla publicznych inwestorów. Stwarza to możliwość, że prywatni inwestorzy będą narażeni na większe ryzyko spadku niż publiczni lub że potrzebna będzie mniejsza dźwignia finansowa niż przewidywana, gdy oferent będzie mógł wykazać, iż mogłoby to okazać się atrakcyjne dla inwestujących w jego fundusz.
94. Zjednoczone Królestwo zauważa dalej, że odpowiedzi Państw Członkowskich zwracają uwagę na pragnienie zaktualizowania obecnego Komunikatu. Rynek kapitału ryzyka w Unii Europejskiej uległ znacznej zmianie od czasu publikacji Komunikatu w 2001 r. Z uwagi na to, Zjednoczone Królestwo uznaje, iż trzeba będzie dokonać pewnych fundamentalnych zmian w Komunikacie podczas jego rewizji w 2006 r. Będzie to niemal na pewno wymagało więcej niż tylko zwracanie uwagi tylko na wielkość transz i uwzględnienia również innych kwestii, takich jak zrównoważenie ryzyka prywatnego sektora, jako kompensacja większych publicznych funduszy oraz większe wykorzystanie instrumentów, takich jak wyłączenia grupowe.
95. Zjednoczone Królestwo uważa, że program ECF w istotny sposób przyczyni się do uporania się z tym, co pozostaje ważną barierą dla innowacyjności i przedsiębiorczości oraz do spełnienia celów przyjętych w Lizbonie i określonych w Planie działania na rzecz przedsiębiorczości. Program ECF pomoże również spełnić zalecenia przedstawione w sprawozdaniu Koka, w którym odnotowano, że finansowanie MŚP w Europie jest obecnie nadmiernie oparte o kredytowanie i wezwano do większego wykorzystania kapitału ryzyka.
96. Zjednoczone Królestwo kończy stwierdzeniem, że poparcie wykazane zarówno przez publiczny, jak i prywatny sektor oraz przez inne Państwa Członkowskie, jak również przez podmioty działające na rynku kapitału ryzyka bardzo wyraźnie odzwierciedla potrzebę instrumentu inwestycji w rodzaju ECF.
- ## VI. OCENA PRZEDMIOTOWEGO ŚRODKA
97. Komisja zbadała program w świetle art. 87 Traktatu WE, a w szczególności na podstawie komunikatu Komisji na temat pomocy państwa i kapitału podwyższonego ryzyka⁽⁹⁾. Wyniki tej oceny podsumowano poniżej.
- ### VI.1. Zgodność środka pomocy z prawem
98. Powiadamiając o programie, władze Zjednoczonego Królestwa spełniły swoje zobowiązania wynikające z art. 88 ust. 3 WE.
- ### VI.2. Istnienie pomocy państwa
99. Zgodnie z przepisami Komunikatu, ocena istnienia pomocy państwa musi wziąć pod uwagę możliwość, że środek może udzielać pomocy na co najmniej trzech różnych poziomach:
- (a) pomoc inwestorom;
 - (b) pomoc dowolnemu funduszowi lub innemu instrumentowi, poprzez który środek działa;
 - (c) pomoc dla firm, w które dokonuje się inwestycji.

⁽⁹⁾ Patrz przypis 6.

100. Na poziomie inwestorów, Komisja uważa, iż istnieje pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE. Zaangażowania środków państwowych dowodzi fakt, że władze Zjednoczonego Królestwa będą dostarczać publiczną dźwignię finansową do Funduszy Kapitałowych Przedsiębiorstw. Prywatni inwestorzy inwestujący w Fundusze Kapitałowe Przedsiębiorstw, którymi mogą być przedsiębiorstwa w rozumieniu Traktatu WE, mogą być uprawnieni do wyższych zwrotów niż publiczni inwestorzy, a przez to mogą uzyskiwać przewagę. Choć żadna osoba ani organizacja nie jest wykluczona z inwestowania w fundusze, to jednak ograniczona wielkość funduszy nie gwarantuje, że wszystkie potencjalne inwestycje będą przyjęte i dlatego Komisja uważa, że istnieje selektywność. I wreszcie, program wpływa na obrót pomiędzy Państwami Członkowskimi, gdyż inwestowanie kapitałem jest działalnością, która jest przedmiotem znaczącego obrotu pomiędzy Państwami Członkowskimi.
101. Na poziomie funduszy, Komisja ogólnie skłania się ku pogładowi, że fundusz jest narzędziem służącym do przekazywania pomocy inwestorom i/lub przedsiębiorstwom, w które dokonuje się inwestycji, sam zaś nie jest beneficjentem pomocy. Jednakże w niektórych przypadkach, zwłaszcza w przypadku środków związanych z transferami na rzecz istniejących funduszy z licznymi i zróżnicowanymi inwestorami, fundusz może mieć charakter niezależnego przedsiębiorstwa. W ramach obecnego programu, Fundusze Kapitałowe Przedsiębiorstw będą nowo tworzone i nie będzie dopuszczane do ich rozszerzenia na inne rodzaje działalności niż zamierzone przez program. Dlatego Komisja nie uważa Funduszy Kapitałowych Przedsiębiorstw za odrębnych beneficjentów pomocy. Zasada ta jest zgodna z decyzjami Komisji w sprawie funduszy: *Viridian Growth Fund* ⁽¹⁰⁾, *Coalfields Enterprise Fund* ⁽¹¹⁾ oraz *Community Development Venture Fund* ⁽¹²⁾.
102. Na poziomie firm, w które dokonuje się inwestycji, Komisja uważa, iż istnieje pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE. Zaangażowane są środki państwowe, gdyż inwestycje funduszu w małe i średnie przedsiębiorstwa jako beneficjentów zawierać będą fundusze publiczne. Środek zakłóca konkurencję dając MŚP-beneficjentom przewagę, gdyż w przeciwnym wypadku nie byłoby one w stanie uzyskać funduszy kapitału ryzyka przy tych samych warunkach i/lub wielkości. Środek jest selektywny, gdyż jest skierowany do MŚP w Zjednoczonym Królestwie. Środek może potencjalnie wpłynąć na obrót handlowy pomiędzy Państwami Członkowskimi, gdyż istnieje możliwość, że docelowe MŚP są lub będą zaangażowane w działania związane z wewnątrzwspólnotowym obrotem handlowym.
103. Dlatego Komisja stwierdza, że pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE jest obecna na poziomie inwestorów i na poziomie małych i średnich przedsiębiorstw będących beneficjentami.
- VI.3. Dowody niepowodzenia rynkowego**
104. Zgodnie z przepisami Komunikatu, Komisja może być gotowa przyjąć istnienie niepowodzenia rynkowego bez dalszego dostarczenia dowodów w przypadkach, gdy każda transza finansowania przedsiębiorstwa ze środków kapitału ryzyka, które są w całości lub częściowo sfinansowane poprzez pomoc państwa, zawierać będzie maksimum 500 000 EUR na obszarach nieobjętych pomocą, 750 000 EUR na obszarach zgodnie z art. 87 ust. 3 lit. c) lub 1 milion EUR na obszarach zgodnie z art. 87 ust. 3 lit. a).
105. Środek proponowany przez Zjednoczone Królestwo przewiduje inwestycje z udziałem kapitału ryzyka w przedziale od 250 000 GBP (357 000 EUR) do 2 milionów GBP (2,9 miliona EUR) na transzę inwestycji dla MŚP w Zjednoczonym Królestwie.
106. Zgodnie z „Mapą pomocy regionalnej 2000 – 2006” dla Zjednoczonego Królestwa, Zjednoczone Królestwo składa się z regionów sklasyfikowanych obecnie jako obszary objęte pomocą zgodnie z art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu WE, jako obszary objęte pomocą zgodnie z jego art. 87 ust. 3 lit. c), a także jako obszary nieobjęte pomocą ⁽¹³⁾.
107. Zgodnie z przepisami Komunikatu, Komisja poinformowała Zjednoczone Królestwo, że z uwagi na to, iż proponowane inwestycje z udziałem kapitału ryzyka w ramach obecnego programu przekraczają wyżej wymienione progi przewidziane w Komunikacie, Zjednoczone Królestwo musiałoby dostarczyć dowody niepowodzenia rynkowego.
108. Argumenty przedstawione przez Zjednoczone Królestwo, jak również spostrzeżenia poczynione przez strony trzecie wykazujące istnienie luki rynkowej w przedziale inwestycji od 250 000 GBP (357 000 EUR) do 2 milionów GBP (2,9 miliona EUR) zostaną podsumowane poniżej.

⁽¹⁰⁾ Decyzja Komisji 2001/406/WE z dnia 13 lutego 2001 r. w sprawie programu „Viridian Growth Fund” zgłoszonego przez Zjednoczone Królestwo (Pomoc państwa C 46/2000): Dz.U. L 144 z 30.05.2001, str. 23.

⁽¹¹⁾ Pomoc państwa N 722/2000: Dz.U. C 133 z 5.06.2002, str. 11.

⁽¹²⁾ Pomoc państwa N 606/2001: Dz.U. C 133 z 5.06.2002, str. 10.

⁽¹³⁾ Pomoc państwa N 265/2000 – Zjednoczone Królestwo: „Mapa pomocy regionalnej 2000 – 2006”: patrz przypis 8.

Ekonomiczne dowody luk kapitałowych na rynku kapitału ryzyka dla MŚP

109. Najważniejszym pojedynczym źródłem zewnętrznych funduszy dla małych i średnich przedsiębiorstw jest zadłużenie bankowe, głównie w postaci debetów i kredytów stałoterminowych, które razem stanowią około połowę wszystkich zewnętrznych funduszy⁽¹⁴⁾. Zadłużenie bankowe jest najbardziej odpowiednie wtedy, gdy przedsiębiorstwa generują wystarczający przepływ gotówki do obsługi spłat odsetek. Dostępność funduszy dłużnych znacznie poprawiła się w ciągu ostatniego dziesięciolecia. Nie ma rzeczywistych dowodów na to, że firmy mają trudności w ocenie funduszy bankowych. Niemniej jednak, kredytodawcy mogą nadal stawiać wobec znacznej niepewności przy ocenianiu perspektyw poszczególnych firm. Często polegają oni na zabezpieczeniu dla wsparcia kredytowania MŚP, szczególnie gdy kredytobiorca nie ma ustalonej pozycji w branży. Nie wszyscy właściciele firm są w stanie zapewnić odpowiednie zabezpieczenie.
110. Niedoskonałości rynkowe na rynku wiarytelności wynikają z asymetrii informacyjnych polegających na tym, że kredytodawca jest tylko częściowo informowany o perspektywach przedsiębiorstwa. Asymetrie informacyjne oznaczają, że kredytodawcy nie są w stanie ilościowo ocenić poziomu ryzyka związanego z konkretnym MŚP. Dlatego trudno jest ocenić jakość przedsięwzięć inwestycyjnych, a jeszcze trudniej jest naliczyć stopę procentową, która dokładnie odzwierciedla poziom występującego ryzyka. Banki zwykle podejmują decyzje o udzieleniu kredytu w oparciu o kryteria, takie jak historia kredytów, zarządzanie poprzednim rachunkiem bankowym, dotychczasowe osiągnięcia ubiegającego się w branży i jego chęć zainwestowania swoich własnych pieniędzy w działalność oraz dowody jego zdolności do spłaty kredytu w oparciu o biznes plan. Jednakże dana osoba może nie mieć dotychczasowych osiągnięć i może nie posiadać osobistego kapitału do zainwestowania w działalność. W efekcie, kredytodawcy kładą również znaczny nacisk na gotowość przedsiębiorcy do dostarczenia zabezpieczenia kredytu. Choć opieranie się przez kredytodawców na zabezpieczeniu pozwala wielu przedsiębiorstwom na zabezpieczenie funduszu dłużnego, to jednak takie podejście do udzielania kredytów małym i średnim przedsiębiorstwom może stwarzać trudności dla przedsiębiorców, którym brak odpowiednich aktywów dla zapewnienia zabezpieczenia.
111. Choć fundusze dłużne i oparte o aktywa są wystarczające do zaspokojenia potrzeb większości firm, to jednak istotna mniejszość firm potrzebuje funduszy kapitałowych. Inwestorzy kapitałowi wnoszą kapitał w zamian za udziały w przedsiębiorstwie, co pozwala im na otrzymanie części jego przyszłych zysków. Ta forma finansowania jest najbardziej odpowiednia, gdy przedsiębiorstwo znajduje się na wczesnym etapie rozwoju i jeszcze nie generuje wystarczającego strumienia dochodów do obsługi spłat odsetek od wiarytelności oraz/lub gdy przedsiębiorstwo rozwija nowe technologie, produkty lub rynki przy możliwości osiągnięcia znacznego tempa wzrostu, lecz także przy znacznym ryzyku niepowodzenia.
112. Fundusze kapitałowe stanowią zaledwie 8 procent wszystkich zewnętrznych funduszy dla MŚP, lecz statystyka ta pomniejsza ich znaczenie w nowoczesnej, przedsiębiorczej gospodarce. Przedsiębiorstwa, co do których jest najbardziej prawdopodobne, że potrzebują funduszy kapitałowych, są często wysoce innowacyjne i mają możliwości wniesienia ważnego wkładu we wzrost produktywności. Ponadto, funduszowi dostarczonemu w formie kapitału ryzyka towarzyszy niekiedy wsparcie w zakresie zarządzania, porada oraz inna fachowa pomoc.
113. Choć fundusze kapitałowe są ważną siłą napędową wzrostu indywidualnych przedsiębiorstw, oraz szerzej – w gospodarce, to istnieją mocne dowody na to, że cechy strukturalne prywatnego rynku finansowego przyczyniają się do znaczącej i rosnącej 'luki kapitałowej', przed jaką stają przedsiębiorstwa poszukujące skromnych sum kapitału wzrostu. Te strukturalne przyczyny odnoszą się zarówno do podażowej, jak i popytowej strony rynku.
114. Problemy informacyjne przedstawione dla rynku wiarytelności odnoszą się również do rynku kapitałowego. Po stronie podaży występują powszechnie trzy kwestie, a mianowicie asymetrie informacyjne, koszty transakcji oraz postrzeganie ryzyka i nagrody.
115. „Asymetrie informacyjne” oznaczają, że inwestorzy kapitałowi mogą stawiać w obliczu znacznych kosztów przy identyfikowaniu odpowiednich możliwości inwestycyjnych. Problemy natury informacyjnej są zazwyczaj większe w przypadku mniejszych, młodszych firm, a zwłaszcza innowacyjnych przedsiębiorstw dążących do rozwinięcia niesprawdzonych technologii, produktów i rynków. Trudności informacyjne stanowią znaczne utrudnienie dla inwestycji kapitałowych o mniejszej skali, ponieważ koszty inwestycji nie zmieniają się proporcjonalnie do wielkości inwestycji. W porównaniu do dużych firm, które są notowane na publicznych rynkach walorów, przepływ informacji o małych, nienotowanych firmach ubiegających się o inwestycje jest o wiele bardziej ograniczony. Dlatego inwestorzy mogą ponosić znaczne koszty badań podczas wyszukiwania odpowiednich możliwości inwestycyjnych. Ponadto, często trudno jest ocenić perspektywę przedsiębiorstwa, zwłaszcza gdy zespół zarządzający, produkt lub technologia są niesprawdzone. Dlatego, zanim inwestorzy kapitałowi będą mogli dokonać świadomych wyborów co do inwestycji, muszą rozpocząć proces wymaganej staranności. Te koszty zbierania informacji nie zmieniają się proporcjonalnie do wielkości inwestycji i, dla mniejszych inwestycji, mogą być niewspółmiernie duże w stosunku do potencjalnych korzyści finansowych płynących z dokonania inwestycji. I wreszcie, po zainwestowaniu w przedsiębiorstwo, inwestorzy kapitałowi chcą monitorować bieżące wyniki, jakie przynosi ich inwestycja. Często robią to zasiadając w zarządzie i mogą wkładać wiele czasu i wysiłku w dostarczanie wsparcia w zakresie zarządzania, zwłaszcza gdy zespół zarządzający przedsiębiorstwa jest stosunkowo niedoświadczony. Może to istotnie przyczyniać się do osiągania wyników przez przedsiębiorstwo, w które dokonano inwestycji, lecz podobnie i w tym przypadku koszty te nie zmieniają się proporcjonalnie do wielkości inwestycji.

⁽¹⁴⁾ Bank of England: „Fundusze dla małych firm – Dziesiąte sprawozdanie”, 2003 r.

116. Istnieją znaczne koszty stałe związane z dokonywaniem inwestycji kapitałowych, na przykład przy negocjowaniu warunków inwestycji i przygotowywaniu niezbędnych umów prawnych ("koszty transakcji"). Podobnie, jak w przypadku innych kosztów stałych, te koszty transakcji często stają na przeszkodzie inwestowaniu w mniejszych sumach.
117. Decyzjami inwestycyjnymi kierować będzie postrzeganie ryzyka oraz prawdopodobnych zwrotów finansowych. Jeżeli inwestorzy mają nieprawidłowe oczekiwania, to rezultatem tego będzie gorszy od optymalnego przydział kapitału.
118. Ograniczenia po stronie popytu są równie znaczące w ograniczaniu przepływu funduszy kapitałowych od inwestorów do MŚP. Badania ujawniły szereg kwestii, które powstrzymują małe przedsiębiorstwa przed poszukiwaniem kapitału własnego. Utrata kontroli i ograniczona swoboda zarządzania to problemy często przytaczane przez MŚP, lecz powszechnymi przeszkodami są również koszty zabezpieczenia finansowania kapitałowego oraz brak znajomości zewnętrznych źródeł funduszy. Wiele z przedsiębiorstw, które aktywnie poszukują inwestycji kapitałowych jest również ograniczonych przez brak 'gotowości inwestycyjnej'. Utrudnieniem dla MŚP może być także ograniczona świadomość i zrozumienie różnorodnych form dostępnych funduszy kapitału ryzyka oraz sposobu dostępu do nich, a także niedostatecznie opracowane lub słabo zaprezentowane biznes plany. Nienależyte przygotowanie i zaplanowanie działalności gospodarczej będzie powstrzymywać potencjalnych inwestorów, zwłaszcza wskutek zwiększenia kosztów związanych z informacją i wymaganą starannością.
119. Luka kapitałowa powstaje, gdy rentowne przedsiębiorstwa są niezdolne do przyciągnięcia inwestycji od nieformalnych inwestorów lub od inwestorów kapitału ryzyka, którzy są dla MŚP głównymi źródłami funduszy kapitałowych. Nieformalni inwestorzy (*business angels* oraz inni nieformalni inwestorzy) mają dostęp do ograniczonych środków finansowych i dlatego na ogół inwestują stosunkowo nieduże sumy kapitału. W odróżnieniu od nich, formalni inwestorzy kapitału ryzyka zazwyczaj ponoszą dalece większe koszty przy ocenianiu potencjalnych inwestycji. Z powodów strukturalnych wspomnianych powyżej, koszty te są często niewspółmiernie duże, gdy przedsiębiorstwo poszukuje tylko skromnej sumy funduszy kapitałowych.
120. Dlatego luka kapitałowa dotyka przedsiębiorstwa poszukujące sumy pieniędzy, która jest powyżej finansowych możliwości większości nieformalnych inwestorów, lecz poniżej poziomu, na którym inwestowanie jest dla inwestorów kapitału ryzyka opłacalne.
- Dowody wzrostu luki kapitałowej na brytyjskim rynku kapitału ryzyka*
121. Według ostatnich danych BVCA ⁽¹⁵⁾, duże fundusze MBO wykazały dobre zwroty w 2003 i w dłuższym okresie,
- natomiast zwroty z funduszy wczesnego etapu i technologii pozostawały w 2003 r. nadal obniżone.
122. Jeśli chodzi o ogólne wyniki według etapów inwestycji, to fundusze skupiające się na inwestycjach na wczesnym etapie przyniosły w 2003 r. średni zwrot wynoszący - 18,1%, w porównaniu do średniego 3-letniego zwrotu w wysokości - 25,1% i średniego 5-letniego zwrotu wynoszącego - 12,5%.
123. Fundusze specjalizujące się w inwestycjach na etapie rozwoju zanotowały w 2003 r. średni zwrot wynoszący - 3,4%, w porównaniu do średniego 3-letniego zwrotu w wysokości - 8,2% i średniego 5-letniego zwrotu wynoszącego 2,7%.
124. Jednocześnie, fundusze koncentrujące się na MBO (wykupieniach przedsiębiorstw przez kierownictwo) uzyskały znacznie lepsze wyniki. Dla średniej wielkości MBO, średni zwrot w 2003 r. wyniósł 12,2%, w porównaniu do 3-letniego zwrotu wynoszącego 2,9% i średniego 5-letniego zwrotu wynoszącego 6,7%. Różnica staje się jeszcze bardziej wyraźna, jeśli wziąć pod uwagę duże MBO ze średnim zwrotem wynoszącym 15,3% w 2003 r., średnim 3-letnim zwrotem wynoszącym 9,1% oraz odpowiednią wielkością zwrotu za 5-letni okres wynoszącą 13,6%.
125. Przedstawione powyżej dane ukazują wyraźnie obecną prawidłowość na brytyjskim rynku kapitału ryzyka. Dostarczyciele kapitału ryzyka przechodzą stopniowo w stronę większych transakcji i związane z tym zwroty są wyższe, wskutek czego poszerza się luka kapitałowa pomiędzy mniejszej skali inwestycjami wczesnego etapu i rozwojowymi a inwestycjami dużej skali w firmy o dobrze ustalonej pozycji.
126. Tę tendencję w stronę coraz większych inwestycji uwydatniają ponadto ostatnie dane na temat inwestycji w Zjednoczonym Królestwie ⁽¹⁶⁾. Średnia suma finansowania na wszystkich etapach inwestycji wzrosła do 4,3 miliona GBP (6 milionów EUR) w 2003 r. z 3,8 miliona GBP (5,3 miliona EUR) w 2002 r. Tłumaczy to fakt, że mniejszej skali inwestycje na etapie rozwoju spadły o 57% do 477 milionów GBP (670 milionów EUR) w 2003 r. z 1,2 miliarda GBP (1,7 miliarda EUR) w 2002 r. Średnia suma otrzymana przez rozwijającą się firmę spadła z 2 milionów GBP (2,9 miliona EUR) w 2002 r. do 800 000 GBP (1,1 miliona EUR) w 2003 r.
127. Z całości funduszy zebranych w 2003 r., ogromna większość, wynosząca 92% (8,2 miliarda GBP lub 11,5 miliarda EUR), została zainwestowana w MBO i MBI, wzrastając z 87% udziału tych inwestycji w 2002 r. Sprawozdanie przewiduje, że zaledwie 3% (290 milionów GBP lub 406 milionów EUR) zostanie zainwestowane w firmy na etapie rozwoju, w porównaniu do 6% w 2002 r. Z całości funduszy zebranych w 2003 r., 4% (368 milion GBP lub 515 milionów EUR) przypadło na inwestycje na wczesnym etapie, w porównaniu do 3% w 2002 r.

⁽¹⁵⁾ BVCA: "Przegląd pomiarów wyników za rok 2003", 2004 r.

⁽¹⁶⁾ BVCA: "Sprawozdanie z działalności inwestycyjnej za rok 2003", 2004 r.

128. Spodziewane jest, że w kategorii MBO/MBI 58% zostanie przydzielone na największe MBO/MBI (o łącznej wartości ponad 100 milionów GBP lub EUR 140 milionów), w porównaniu do 45% w 2002 r. 20% zostanie przydzielone na MBO/MBI w granicach od 50 milionów GBP (70 milionów EUR) do 100 milionów GBP (140 milionów EUR), zwiększając się z 17% w 2002 r., zaś 13% zostanie przydzielone na MBO/MBI w przedziale od 10 milionów GBP (14 milionów EUR) do 50 milionów GBP (70 milionów EUR), w porównaniu do 24% w 2002 r. Podobnie jak w 2002 r., zaledwie 1% zostanie przydzielone na MBO/MBI o wartości do 10 milionów GBP (14 milionów EUR).

129. Zarówno spadek inwestycji, jak i wyniki przedstawione powyżej doprowadziły do wycofania się z rynku inwestorów inwestujących na wczesnym etapie. Uwydatnia to dodatkowo fakt, że średnia wielkość finansowania (na wszystkich etapach inwestycji) stale rośnie i w 2003 r. osiągnęła 4,3 miliona GBP (6 milionów EUR). Inwestorzy na brytyjskim rynku kapitału ryzyka inwestują większe sumy pieniędzy zazwyczaj próbując zmniejszyć ryzyko, przez co przyczyniają się do poszerzania luki kapitałowej.

130. Suma funduszy zebranych z przeznaczeniem do zainwestowania w możliwości inwestycyjne na wczesnym etapie spadła o 73% od 2001 r. do 2003 r. W 2001 r. zebrano 1,4 miliarda GBP (2 miliardy EUR) do zainwestowania w przedsięwzięcia związane z kapitałem ryzyka na wczesnym etapie, w porównaniu do 369 milionów GBP (517 milionów EUR) w 2003 r. Tylko 1% z tych 369 milionów GBP (517 milionów EUR) zebranych 2003 r. przeznaczono na transakcje o wartości poniżej 10 milionów GBP (14 milionów EUR).

131. W swojej decyzji o wszczęciu postępowania określonego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE w stosunku do proponowanego środka pomocy Komisja stwierdziła, że z uwagi na proponowane w ramach programu maksymalne sumy inwestycji, które znacznie przekraczają maksymalne sumy inwestycji przewidywane w Komunikacie, ażeby zdecydować, czy środek wpływa na warunki obrotu handlowego w stopniu sprzecznym ze wspólnym interesem, niezbędne są potencjalne spostrzeżenia poczynione przez zainteresowane strony.

132. Wszystkie komentarze otrzymane od zainteresowanych stron były pozytywne i podkreślały ogólne znaczenie przedmiotowego środka, jak również stosowność proponowanych maksymalnych sum inwestycji.

133. Biorąc pod uwagę informacje przedstawione w początkowej notyfikacji, komentarze przedstawione

przez zainteresowane strony trzecie, a także dodatkowe informacje dostarczone przez Zjednoczone Królestwo po podjęciu przez Komisję decyzji o wszczęciu postępowania zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE, Komisja stwierdza, że Zjednoczone Królestwo dostarczyło wystarczające dowody na istnienie luki kapitałowej w przedziale wielkości transakcji od 250 000 GBP (357 000 EUR) do 2 milionów GBP (2,9 miliona EUR) na rynku kapitału ryzyka Zjednoczonego Królestwa.

VI.4. Zgodność środka – Zgodność z pozytywnymi elementami Komunikatu

Ograniczenie inwestycji

134. Fundusze ECF będą ograniczone do inwestycji w małe i średnie przedsiębiorstwa w znaczeniu definicji Komisji. Należy uznać to za pozytywne.

Skupienie się na niepowodzeniu rynku kapitału ryzyka

135. Fundusze ECF będą zobowiązane do inwestowania kapitału w MŚP za pomocą instrumentów kapitałowych lub quasi-kapitałowych. Inwestycje składające się w całości z instrumentów dłużnych, bez elementów kapitałowych, nie będą dozwolone. Komisja uznaje to za pozytywny element.

Decyzje o inwestowaniu powinny być kierowane zyskiem

136. Ustalono jest powiązanie pomiędzy wynikami inwestycji a wynagrodzeniem menadżerów handlowych odpowiedzialnych za decyzje inwestycyjne. Władze publiczne nie będą angażowane w wybieranie i podejmowanie decyzji inwestycyjnych przez ECF, poza ustanawianiem ograniczeń mających na celu zapewnienie, że inwestycje są ograniczone do MŚP. Decyzje o inwestycjach będą podejmowane przez menadżerów handlowych ECF zainteresowanych zapewnieniem maksymalnego zwrotu dla funduszu. Organ administracyjny SBS będzie jedynie zatwierdzał ECF, gdy podmioty obsługujące fundusze mają wyraźną motywację do maksymalizacji zwrotów. Warunki, na jakich publiczne władze będą inwestować w ECF dadzą prywatnym inwestorom bardzo silne bodźce do zapewnienia, że fundusze będą kierowane zyskiem i będą pomyślnie funkcjonować. Bodźce te wynikają stąd, że prywatni inwestorzy będą musieli spłacać odsetki od publicznego kapitału oraz w pełni spłacić kapitał zarówno publicznym, jak i prywatnym inwestorom, zanim będzie mógł być dokonany podział zysków. W rezultacie, prywatni inwestorzy będą ponosić co najmniej proporcjonalną część ewentualnych strat poniesionych przez ECF. ECF lub obsługujące je podmioty będą zobowiązane do działania zgodnie z branżowymi standardami (wytycznymi Brytyjskiego Stowarzyszenia Kapitału Ryzyka, BVCA). Wszystkie te elementy należy ocenić pozytywnie.

Poziom zakłócenia konkurencji powinien być ograniczony do minimum

137. Władze Zjednoczonego Królestwa zapewnią, że program ECF zostanie rozpropagowany i że zostanie wystosowane zaproszenie do składania wniosków z całego EOG za pomocą ogłoszeń umieszczonych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz właściwej prasie branżowej. Nie będzie ograniczenia w stosunku do lokalizacji jakiegokolwiek inwestora lub podmiotu gospodarczego. Jest to również uznane za pozytywny element.

Skierowanie uwagi na sektor

138. Fundusze Kapitałowe Przedsiębiorstw nie będą inwestować we wrażliwe sektory objęte ograniczeniem w stosunku do pomocy państwa, ani w sektory, do których nie stosuje się Komunikat. Sektory o niskim ryzyku, obejmujące firmy zajmujące się nieruchomościami, gruntami, finansami i inwestycjami, bądź firmy leasingowe typu finansowego, nie będą kwalifikować się do inwestycji w ramach programu. Należy uznać to za pozytywne.

Inwestowanie w oparciu o biznesplany

139. Wszystkie inwestycje podejmowane przez ECF będą dokonywane w oparciu o solidne biznesplany. Jest to dalszy pozytywny element.

Uniknięcie kumulacji

140. Władze Zjednoczonego Królestwa zobowiązały się, że kwalifikowanie się MŚP-beneficjentów do innych publicznie finansowanych dotacji, kredytów lub innych form pomocy inwestycyjnej poza tą notyfikacją będzie zmniejszone o 30% intensywności pomocy, która byłaby dopuszczalna w innym wypadku. Komisja uważa, że jest to pozytywny element.

VII. WNIOSEK

141. Komisja stwierdza więc, że pomoc udzielana w ramach programu Funduszy Kapitałowych Przedsiębiorstw spełnia warunki komunikatu Komisji na temat pomocy państwowej i kapitału ryzyka. Uznaje zatem środek za zgodny ze wspólnym rynkiem stosownie do art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Pomoc państwa, którą Zjednoczone Królestwo zamierza zrealizować jest zgodna ze wspólnym rynkiem stosownie do art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE.

Realizacja powyższej pomocy zostaje zatem zatwierdzona.

Artykuł 2

Zjednoczone Królestwo zobowiązane jest przedstawiać coroczne sprawozdania z przebiegu realizacji pomocy.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja jest skierowana do Zjednoczonego Królestwa.

Sporządzono w Brukseli, dnia 3 maja 2005 r.

W imieniu Komisji

Neelie KROES

Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI**z dnia 28 marca 2006 r.****zmieniająca decyzję 2006/135/WE pod względem ustanowienia na terytorium niektórych państw członkowskich obszarów A i B w związku z wybuchami wysoce zjadliwej grypy ptaków***(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 1144)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2006/251/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt, stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym, i zmieniające dyrektywę Rady 92/65/EWG ⁽³⁾, w szczególności jego art. 18,

uwzględniając dyrektywę Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków i uchylającą dyrektywę 92/40/EWG ⁽⁴⁾, w szczególności jej art. 66 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Szwecja powiadomiła Komisję oraz pozostałe państwa członkowskie o wybuchu wysoce zjadliwej grypy ptaków, wywołanej szczepem wirusa A oznaczonym symbolem H5, u drobiu na niektórych obszarach terytorium Szwecji i, w oczekiwaniu na określenie typu neuraminidazy (N), podjęła odpowiednie działania przewidziane w decyzji Komisji 2006/135/WE z dnia 22 lutego 2006 r. dotyczącej niektórych środków ochronnych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków u drobiu we Wspólnocie ⁽⁵⁾.
- (2) W następstwie wybuchu choroby, Szwecja podjęła niezbędne działania zgodnie z przepisami decyzji 2006/135/WE. Po otrzymaniu powiadomienia o wspomnianych środkach, Komisja zbadała je we wspól-

pracy z dotkniętym państwem członkowskim i wyraża zadowolenie z powodu faktu, że ustanowione przez to państwo członkowskie obszary A i B znajdują się w wystarczającej odległości od ognisk choroby u drobiu oraz od miejsc, w których wykryto przypadki zachorowań u dzikiego ptactwa. Należy zatem ustanowić obszary A i B na terytorium Szwecji oraz określić czas trwania przedmiotowego podziału na obszary.

- (3) Równocześnie należy dostosować niektóre szczegóły dotyczące podziału na obszary wprowadzonego we Francji.
- (4) Należy zatem wprowadzić odpowiednie zmiany w częściach A i B załącznika I do decyzji 2006/135/WE.
- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik I do decyzji 2006/135/WE zastępuje się Załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 marca 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 13. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/41/WE (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, str. 33).

⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 315 z 19.11.2002, str. 14).

⁽³⁾ Dz.U. L 146 z 13.6.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 18/2006 (Dz.U. L 4 z 7.1.2006, str. 3).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 10 z 14.1.2006, str. 16.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 52 z 23.2.2006, str. 41. Decyzja zmieniona decyzją 2006/175/WE (Dz.U. L 62 z 3.3.2006, str. 27).

ZAŁĄCZNIK

Załącznik I do decyzji 2006/135/WE otrzymuje następujące brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK I

CZĘŚĆ A

Obszar A, o którym mowa w art. 2 ust. 1:

ISO Kod krajowy ISO	Państwo członkowskie	Obszar A		Data wygaśnięcia
		Kod	Nazwa	
FR	FRANCJA	Kod pocztowy	Miasto:	27.3.2006
	Strefa nadzorowana	01005	AMBERIEUX-EN-DOMBES	
		01045	BIRIEUX	
		01052	BOULIGNEUX	
		01053	BOURG-EN-BRESSE	
		01069	CERTINES	
		01072	CEYZERIAT	
		01074	CHALAMONT	
		01083	CHANEINS	
		01084	CHANOZ-CHATENAY	
		01085	LA CHAPELLE-DU-CHATELARD	
		01090	CHATENAY	
		01092	CHATILLON-LA-PALUD	
		01093	CHATILLON-SUR-CHALARONNE	
		01096	CHAVEYRIAT	
		01105	CIVRIEUX	
		01113	CONDEISSIAT	
		01129	CRANS	
		01145	DOMPIERRE-SUR-VEYLE	
		01151	DRUILLAT	
		01156	FARAMANS	
		01195	JASSERON	
		01198	JOYEUX	
		01207	LAPEYROUSE	
		01211	LENT	
		01235	MARLIEUX	
		01244	MEXIMIEUX	
		01248	MIONNAY	
		01249	MIRIBEL	
		01254	MONTAGNAT	
		01260	LE MONTELLIER	
		01261	MONTHIEUX	
		01262	MONTLUEL	
		01264	MONTRACOL	
		01272	NEUVILLE-LES-DAMES	
		01289	PERONNAS	
		01297	PIZAY	
		01299	LE PLANTAY	
		01314	PRIAY	
		01318	RANCE	
		01319	RELEVANT	

ISO Kod krajowy ISO	Państwo członkowskie	Obszar A		Data wygaśnięcia
		Kod	Nazwa	
		01322	REYRIEUX	
		01325	RIGNIEUX-LE-FRANC	
		01328	ROMANS	
		01333	SAINT-ANDRE-DE-CORCY	
		01335	SAINT-ANDRE-LE-BOUCHOUX	
		01336	SAINT-ANDRE-SUR-VIEUX-JONC	
		01342	SAINTE-CROIX	
		01349	SAINT-ELOI	
		01356	SAINT-GEORGES-SUR-RENON	
		01359	SAINT-GERMAIN-SUR-RENON	
		01362	SAINT-JEAN-DE-THURIGNEUX	
		01369	SAINT-JUST	
		01371	SAINT-MARCEL	
		01381	SAINT-NIZIER-LE-DESERT	
		01382	SAINTE-OLIVE	
		01383	SAINT-PAUL-DE-VARAX	
		01385	SAINT-REMY	
		01389	SAINT-TRIVIER-SUR-MOIGNANS	
		01393	SANDRANS	
		01398	SAVIGNEUX	
		01405	SERVAS	
		01412	SULIGNAT	
		01424	TRAMOYES	
		01425	LA TRANCLIERE	
		01430	VARAMBON	
		01434	VERSAILLEUX	
		01443	VILLARS-LES-DOBES	
		01446	VILLENEUVE	
		01449	VILLETTE-SUR-AIN	
		01450	VILLIEU-LOYES-MOLLON	
		01001	L'ABERGEMENT-CLEMENCIAT	
		01004	AMBERIEU-EN-BUGEY	
		01007	AMBRONAY	
		01008	AMBUTRIX	
		01021	ARS-SUR-FORMANS	
		01024	ATTIGNAT	
		01025	BAGE-LA-VILLE	
		01027	BALAN	
		01028	BANEINS	
		01030	BEAUREGARD	
		01032	BELIGNEUX	
		01038	BENY	
		01041	BETTANT	
		01042	BEY	
		01043	BEYNOST	
		01046	BIZIAT	
		01047	BLYES	
		01049	LA BOISSE	

ISO Kod krajowy ISO	Państwo członkowskie	Obszar A		Data wygaśnięcia
		Kod	Nazwa	
		01054	BOURG-SAINT-CHRISTOPHE	
		01062	BRESSOLLES	
		01065	BUELLAS	
		01075	CHALEINS	
		01088	CHARNOZ-SUR-AIN	
		01089	CHATEAU-GAILLARD	
		01095	CHAVANNES-SUR-SURAN	
		01099	CHAZEY-SUR-AIN	
		01115	CONFRANCON	
		01136	CRUZILLES-LES-MEPILLAT	
		01140	CURTAFOND	
		01142	DAGNEUX	
		01144	DOMMARTIN	
		01146	DOMPIERRE-SUR-CHALARONNE	
		01149	DOUVRES	
		01150	DROM	
		01157	FAREINS	
		01165	FRANCHELEINS	
		01166	FRANS	
		01167	GARNERANS	
		01169	GENOUILLEUX	
		01177	GRAND-CORENT	
		01183	GUEREINS	
		01184	HAUTECOURT-ROMANECHÉ	
		01188	ILLIAT	
		01194	JASSANS-RIOTTIER	
		01197	JOURNANS	
		01199	JUJURIEUX	
		01202	LAGNIEU	
		01203	LAIZ	
		01213	LEYMENT	
		01225	LURCY	
		01238	MASSIEUX	
		01241	MEILLONNAS	
		01243	MESSIMY-SUR-SAONE	
		01245	BOHAS-MEYRIAT-RIGNAT	
		01246	MEZERIAT	
		01250	MISERIEUX	
		01252	MOGNENEINS	
		01258	MONTCEAUX	
		01259	MONTCET	
		01263	MONTMERLE-SUR-SAONE	
		01266	MONTREVEL-EN-BRESSE	
		01273	NEUVILLE-SUR-AIN	
		01275	NEYRON	
		01276	NIEVROZ	
		01285	PARCIEUX	

ISO Kod krajowy ISO	Państwo członkowskie	Obszar A		Data wygaśnięcia
		Kod	Nazwa	
		01290	PEROUGES	
		01291	PERREX	
		01295	PEYZIEUX-SUR-SAONE	
		01301	POLLIAT	
		01303	PONCIN	
		01304	PONT-D'AIN	
		01317	RAMASSE	
		01321	REVONNAS	
		01334	SAINT-ANDRE-D'HUIRIAT	
		01339	SAINT-BERNARD	
		01343	SAINT-CYR-SUR-MENTHON	
		01344	SAINT-DENIS-LES-BOURG	
		01345	SAINT-DENIS-EN-BUGEY	
		01346	SAINT-DIDIER-D'AUSSIAT	
		01347	SAINT-DIDIER-DE-FORMANS	
		01348	SAINT-DIDIER-SUR-CHALARONNE	
		01350	SAINT-ETIENNE-DU-BOIS	
		01351	SAINT-ETIENNE-SUR-CHALARONNE	
		01353	SAINTE-EUPHEMIE	
		01355	SAINT-GENIS-SUR-MENTHON	
		01361	SAINT-JEAN-DE-NIOST	
		01363	SAINT-JEAN-LE-VIEUX	
		01365	SAINT-JEAN-SUR-VEYLE	
		01366	SAINTE-JULIE	
		01368	SAINT-JULIEN-SUR-VEYLE	
		01374	SAINT-MARTIN-DU-MONT	
		01375	SAINT-MARTIN-LE-CHATEL	
		01376	SAINT-MAURICE-DE-BEYNOST	
		01378	SAINT-MAURICE-DE-GOURDANS	
		01379	SAINT-MAURICE-DE-REMENS	
		01387	SAINT-SULPICE	
		01390	SAINT-VULBAS	
		01408	SIMANDRE-SUR-SURAN	
		01418	THIL	
		01420	THOISSEY	
		01422	TOSSIAT	
		01423	TOUSSIEUX	
		01426	TREFFORT-CUISIAT	
		01427	TREVOUX	
		01428	VALEINS	
		01429	VANDEINS	
		01431	VAUX-EN-BUGEY	
		01447	VILLEREVERSURE	
		01451	VIRIAT	
		01457	VONNAS	
		38557	VILLETTE-D'ANTHON	

ISO Kod krajowy ISO	Państwo członkowskie	Obszar A		Data wygaśnięcia
		Kod	Nazwa	
		69003	ALBIGNY-SUR-SAONE	
		69005	AMBERIEUX	
		69009	ANSE	
		69013	ARNAS	
		69019	BELLEVILLE	
		69033	CAILLOUX-SUR-FONTAINES	
		69034	CALUIRE-ET-CUIRE	
		69049	CHASSELAY	
		69052	CHAZAY-D'AZERGUES	
		69055	LES CHERES	
		69063	COLLONGES-AU-MONT-D'OR	
		69068	COUZON-AU-MONT-D'OR	
		69071	CURIS-AU-MONT-D'OR	
		69077	DRACE	
		69085	FLEURIEU-SUR-SAONE	
		69087	FONTAINES-SAINT-MARTIN	
		69088	FONTAINES-SUR-SAONE	
		69115	LIMAS	
		69117	LISSIEU	
		69122	LUCENAY	
		69125	MARCILLY-D'AZERGUES	
		69140	MORANCE	
		69143	NEUVILLE-SUR-SAONE	
		69153	POLEYMIEUX-AU-MONT-D'OR	
		69156	POMMIERS	
		69163	QUINCIEUX	
		69168	ROCHETAILLÉE-SUR-SAONE	
		69191	SAINT-CYR-AU-MONT-D'OR	
		69206	SAINT-GEORGES-DE-RENEINS	
		69207	SAINT-GERMAIN-AU-MONT-D'OR	
		69211	SAINT-JEAN-D'ARDIERES	
		69233	SAINT-ROMAIN-AU-MONT-D'OR	
		69242	TAPONAS	
		69256	VAULX-EN-VELIN	
		69264	VILLEFRANCHE-SUR-SAONE	
		69266	VILLEURBANNE	
		69271	CHASSIEU	
		69275	DECINES-CHARPIEU	
		69277	GENAS	
		69278	GENAY	
		69279	JONAGE	
		69280	JONS	
		69282	MEYZIEU	
		69284	MONTANAY	
		69285	PUSIGNAN	
		69286	RILLIEUX-LA-PAPE	
		69292	SATHONAY-CAMP	
		69293	SATHONAY-VILLAGE	

ISO Kod krajowy ISO	Państwo członkowskie	Obszar A		Data wygaśnięcia
		Kod	Nazwa	
SE	SZWECJA			24.4.2006
	Następujące miejscowości w rejonie Kalmar Län	Kod pocztowy	Miejscowość	
	Strefa ochronna	572 75	FIGEHOLM	
		572 95	FIGEHOLM	
	Strefa nadzorowana	572 75	FIGEHOLM	
		572 76	FÅRBO	
		572 92	OSKARSHAMN	
		572 95	FIGEHOLM	
	Rozszerzona strefa nadzorowana (20 km)	572 96	FÅRBO	
		380 75	BYXELKROK	
		570 91	KRISTDALA	
		572 37	OSKARSHAMN	
		572 40	OSKARSHAMN	
		572 41	OSKARSHAMN	
		572 61	OSKARSHAMN	
		572 63	OSKARSHAMN	
		572 75	FIGEHOLM	
		572 76	FÅRBO	
		572 91	OSKARSHAMN	
		572 92	OSKARSHAMN	
		572 95	FIGEHOLM	
		572 96	FÅRBO	
		590 91	HJORTED	
		590 93	GUNNEBO	

CZĘŚĆ B

Obszar B, o którym mowa w art. 2 ust. 2:

ISO Kod krajowy ISO	Państwo członkowskie	Obszar B		Data wygaśnięcia
		Kod	Nazwa	
FR	FRANCJA	Kod pocztowy	Miasto:	27.3.2006
		01002	L'ABERGEMENT-DE-VAREY	
		01026	BAGE-LE-CHATEL	
		01040	BEREZIAT	
		01050	BOISSEY	
		01051	BOLOZON	
		01056	BOYEUX-SAINT-JEROME	
		01068	CERDON	
		01077	CHALLES	
		01102	CHEVROUX	
		01106	CIZE	
		01107	CLEYZIEU	
		01123	CORMORANCHE-SUR-SAONE	
		01125	CORVEISSIAT	
		01127	COURMANGOUX	
		01130	CRAS-SUR-REYSSOUZE	

ISO Kod krajowy ISO	Państwo członkowskie	Obszar B		Data wygaśnięcia
		Kod	Nazwa	
		01134	CROTTET	
		01154	ETREZ	
		01159	FEILLENS	
		01172	GERMAGNAT	
		01179	GRIEGES	
		01196	JAYAT	
		01214	LEYSSARD	
		01224	LOYETTES	
		01229	MALAFRETAZ	
		01231	MANZIAT	
		01232	MARBOZ	
		01236	MARSONNAS	
		01242	MERIGNAT	
		01277	NIVOLLET-MONTGRIFFON	
		01284	OZAN	
		01306	PONT-DE-VEYLE	
		01309	POUILLAT	
		01312	PRESSIAT	
		01320	REPLONGES	
		01331	SAINT-ALBAN	
		01332	SAINT-ANDRE-DE-BAGE	
		01384	SAINT-RAMBERT-EN-BUGEY	
		01386	SAINT-SORLIN-EN-BUGEY	
		01404	SERRIERES-SUR-AIN	
		01411	SOUCLIN	
		01421	TORCIEU	
		01445	VILLEMOTIER	
		38011	ANTHON	
		38026	LA BALME-LES-GROTTE	
		38085	CHARVIEU-CHAVAGNEUX	
		38097	CHAVANOZ	
		38190	HIERES-SUR-AMBY	
		38197	JANNEYRIAS	
		38535	VERNAS	
		38539	VERTRIEU	
		69004	ALIX	
		69020	BELMONT-D'AZERGUES	
		69023	BLACE	
		69029	BRON	
		69036	CERCIE	
		69040	CHAMPAGNE-AU-MONT-D'OR	
		69045	CHARENTAY	
		69047	CHARNAY	
		69059	CIVRIEUX-D'AZERGUES	
		69065	CORCELLES-EN-BEAUJOLAIS	
		69072	DARDILLY	
		69074	DENICE	
		69076	DOMMARTIN	

ISO Kod krajowy ISO	Państwo członkowskie	Obszar B		Data wygaśnięcia
		Kod	Nazwa	
		69092	GLEIZE	
		69106	LACHASSAGNE	
		69108	LANCIE	
		69114	LIERGUES	
		69116	LIMONEST	
		69121	LOZANNE	
		69126	MARCY	
		69159	POUILLY-LE-MONIAL	
		69194	SAINT-DIDIER-AU-MONT-D'OR	
		69197	SAINT-ETIENNE-DES-OULLIERES	
		69212	SAINT-JEAN-DES-VIGNES	
		69215	SAINT-JULIEN	
		69218	SAINT-LAGER	
		69246	THEIZE	
		69267	VILLIE-MORGON	
		69287	SAINT-BONNET-DE-MURE	
		69290	SAINT-PRIEST	
		69299	COLOMBIER-SAUGNIEU	
		69381	LYON 1ER ARRONDISSEMENT	
		69383	LYON 3E ARRONDISSEMENT	
		69384	LYON 4E ARRONDISSEMENT	
		69386	LYON 6E ARRONDISSEMENT	
		69389	LYON 9E ARRONDISSEMENT	
		71090	LA CHAPELLE-DE-GUINCHAY	
		71150	CRECHES-SUR-SAONE	
		71372	ROMANECHE-THORINS	
		71481	SAINT-SYMPHORIEN-D'ANCELLES	
SE	SZWECJA			
	Cały rejon Kalmar Län oprócz obszaru A, w tym następujące miejscowości:	Kod pocztowy	Miejscowość	24.4.2006
		360 23	ÄLMEBODA	
		360 50	LESSEBO	
		360 52	KOSTA	
		360 53	SKRUV	
		360 60	VISSEFJÄRDA	
		360 65	BODA GLASBRUK	
		360 70	ÅSEDA	
		360 77	FRÖSEKE	
		361 30	EMMABODA	
		361 31	EMMABODA	
		361 32	EMMABODA	
		361 33	EMMABODA	
		361 42	LINDÅS	
		361 53	BROAKULLA	
		361 91	EMMABODA	
		361 92	EMMABODA	

ISO Kod krajowy ISO	Państwo członkowskie	Obszar B		Data wygaśnięcia
		Kod	Nazwa	
		361 93	BROAKULLA	
		361 94	ERIKSMÅLA	
		361 95	LÅNGASJÖ	
		370 17	ERINGSBODA	
		370 34	HOLMSJÖ	
		370 45	FÅGELMARA	
		371 93	KARLSKRONA	
		380 30	ROCKNEBY	
		380 31	LÄCKEBY	
		380 40	ORREFORS	
		380 41	GULLASKRUV	
		380 42	MÅLERÅS	
		380 44	ALSTERBRO	
		380 52	TIMMERNABBEN	
		380 53	FLISERYD	
		380 62	MÖRBYLÅNGA	
		380 65	DEGERHAMN	
		380 74	LÖTTORP	
		380 75	BYXELKROK	
		382 30	NYBRO	
		382 31	NYBRO	
		382 32	NYBRO	
		382 33	NYBRO	
		382 34	NYBRO	
		382 35	NYBRO	
		382 36	NYBRO	
		382 37	NYBRO	
		382 38	NYBRO	
		382 39	NYBRO	
		382 40	NYBRO	
		382 41	NYBRO	
		382 42	NYBRO	
		382 43	NYBRO	
		382 44	NYBRO	
		382 45	NYBRO	
		382 46	NYBRO	
		382 90	ÖRSJÖ	
		382 91	NYBRO	
		382 92	NYBRO	
		382 93	NYBRO	
		382 94	NYBRO	
		382 96	NYBRO	
		382 97	ÖRSJÖ	
		383 30	MÖNSTERÅS	
		383 31	MÖNSTERÅS	
		383 32	MÖNSTERÅS	
		383 33	MÖNSTERÅS	

ISO Kod krajowy ISO	Państwo członkowskie	Obszar B		Data wygaśnięcia
		Kod	Nazwa	
		383 34	MÖNSTERÅS	
		383 35	MÖNSTERÅS	
		383 36	MÖNSTERÅS	
		383 37	MÖNSTERÅS	
		383 38	MÖNSTERÅS	
		383 39	MÖNSTERÅS	
		383 91	MÖNSTERÅS	
		383 92	MÖNSTERÅS	
		384 30	BLOMSTERMÅLA	
		384 31	BLOMSTERMÅLA	
		384 40	ÅLEM	
		384 91	BLOMSTERMÅLA	
		384 92	ÅLEM	
		384 93	ÅLEM	
		385 30	TORSÅS	
		385 31	TORSÅS	
		385 32	TORSÅS	
		385 33	TORSÅS	
		385 34	TORSÅS	
		385 40	BERGKVARA	
		385 41	BERGKVARA	
		385 50	SÖDERÅKRA	
		385 51	SÖDERÅKRA	
		385 90	SÖDERÅKRA	
		385 91	TORSÅS	
		385 92	GULLABO	
		385 93	TORSÅS	
		385 94	BERGKVARA	
		385 95	TORSÅS	
		385 96	GULLABO	
		385 97	SÖDERÅKRA	
		385 98	BERGKVARA	
		385 99	TORSÅS	
		386 30	FÄRJESTADEN	
		386 31	FÄRJESTADEN	
		386 32	FÄRJESTADEN	
		386 33	FÄRJESTADEN	
		386 34	FÄRJESTADEN	
		386 35	FÄRJESTADEN	
		386 90	FÄRJESTADEN	
		386 92	FÄRJESTADEN	
		386 93	FÄRJESTADEN	
		386 94	FÄRJESTADEN	
		386 95	FÄRJESTADEN	
		386 96	FÄRJESTADEN	
		387 30	BORGHOLM	
		387 31	BORGHOLM	
		387 32	BORGHOLM	

ISO Kod krajowy ISO	Państwo członkowskie	Obszar B		Data wygaśnięcia
		Kod	Nazwa	
		387 33	BORGHOLM	
		387 34	BORGHOLM	
		387 35	BORGHOLM	
		387 36	BORGHOLM	
		387 37	BORGHOLM	
		387 38	BORGHOLM	
		387 50	KÖPINGSVIK	
		387 51	KÖPINGSVIK	
		387 52	KÖPINGSVIK	
		387 90	KÖPINGSVIK	
		387 91	BORGHOLM	
		387 92	BORGHOLM	
		387 93	BORGHOLM	
		387 94	BORGHOLM	
		387 95	KÖPINGSVIK	
		387 96	KÖPINGSVIK	
		388 30	LJUNGBYHOLM	
		388 31	LJUNGBYHOLM	
		388 32	LJUNGBYHOLM	
		388 40	TREKANTEN	
		388 41	TREKANTEN	
		388 50	PÅRYD	
		388 91	VASSMOLÖSA	
		388 92	LJUNGBYHOLM	
		388 93	LJUNGBYHOLM	
		388 94	VASSMOLÖSA	
		388 95	HALLTORP	
		388 96	LJUNGBYHOLM	
		388 97	HALLTORP	
		388 98	TREKANTEN	
		388 99	PÅRYD	
		392 30	KALMAR	
		392 31	KALMAR	
		392 32	KALMAR	
		392 33	KALMAR	
		392 34	KALMAR	
		392 35	KALMAR	
		392 36	KALMAR	
		392 37	KALMAR	
		392 38	KALMAR	
		392 41	KALMAR	
		392 43	KALMAR	
		392 44	KALMAR	
		392 45	KALMAR	
		392 46	KALMAR	
		392 47	KALMAR	
		393 50	KALMAR	
		393 51	KALMAR	

ISO Kod krajowy ISO	Państwo członkowskie	Obszar B		Data wygaśnięcia
		Kod	Nazwa	
		393 52	KALMAR	
		393 53	KALMAR	
		393 54	KALMAR	
		393 55	KALMAR	
		393 57	KALMAR	
		393 58	KALMAR	
		393 59	KALMAR	
		393 63	KALMAR	
		393 64	KALMAR	
		393 65	KALMAR	
		394 70	KALMAR	
		394 71	KALMAR	
		394 77	KALMAR	
		395 90	KALMAR	
		570 16	KVILLSFORS	
		570 19	PAULISTRÖM	
		570 30	MARIANNELUND	
		570 31	INGATORP	
		570 72	FAGERHULT	
		570 75	FÅGELFORS	
		570 76	RUDA	
		570 80	VIRSERUM	
		570 81	JÄRNFORSEN	
		570 82	MÅLILLA	
		570 83	ROSENFORS	
		570 84	MÖRLUNDA	
		570 90	PÅSKALLAVIK	
		570 91	KRISTDALA	
		572 30	OSKARSHAMN	
		572 31	OSKARSHAMN	
		572 32	OSKARSHAMN	
		572 33	OSKARSHAMN	
		572 34	OSKARSHAMN	
		572 35	OSKARSHAMN	
		572 36	OSKARSHAMN	
		572 37	OSKARSHAMN	
		572 40	OSKARSHAMN	
		572 41	OSKARSHAMN	
		572 50	OSKARSHAMN	
		572 51	OSKARSHAMN	
		572 60	OSKARSHAMN	
		572 61	OSKARSHAMN	
		572 62	OSKARSHAMN	
		572 91	OSKARSHAMN	
		572 93	OSKARSHAMN	
		572 96	FÅRBO	
		574 96	VETLANDA	

ISO Kod krajowy ISO	Państwo członkowskie	Obszar B		Data wygaśnięcia
		Kod	Nazwa	
		574 97	VETLANDA	
		577 30	HULTSFRED	
		577 31	HULTSFRED	
		577 32	HULTSFRED	
		577 33	HULTSFRED	
		577 34	HULTSFRED	
		577 35	HULTSFRED	
		577 36	HULTSFRED	
		577 37	HULTSFRED	
		577 38	HULTSFRED	
		577 39	HULTSFRED	
		577 50	SILVERDALEN	
		577 51	SILVERDALEN	
		577 90	HULTSFRED	
		577 91	HULTSFRED	
		577 92	HULTSFRED	
		577 93	HULTSFRED	
		577 94	LÖNNEBERGA	
		579 30	HÖGSBY	
		579 31	HÖGSBY	
		579 32	HÖGSBY	
		579 33	HÖGSBY	
		579 40	BERGA	
		579 90	BERGA	
		579 92	HÖGSBY	
		579 93	GRÖNSKÅRA	
		590 42	HORN	
		590 80	SÖDRA VI	
		590 81	GULLRINGEN	
		590 83	STOREBRO	
		590 90	ANKARSRUM	
		590 91	HJORTED	
		590 92	TOTEBO	
		590 93	GUNNEBO	
		590 94	BLACKSTAD	
		590 95	LOFTAHAMMAR	
		590 96	ÖVERUM	
		590 98	EDSBRUK	
		593 30	VÄSTERVIK	
		593 31	VÄSTERVIK	
		593 32	VÄSTERVIK	
		593 33	VÄSTERVIK	
		593 34	VÄSTERVIK	
		593 35	VÄSTERVIK	
		593 36	VÄSTERVIK	
		593 37	VÄSTERVIK	
		593 38	VÄSTERVIK	
		593 39	VÄSTERVIK	

ISO Kod krajowy ISO	Państwo członkowskie	Obszar B		Data wygaśnięcia
		Kod	Nazwa	
		593 40	VÄSTERVIK	
		593 41	VÄSTERVIK	
		593 42	VÄSTERVIK	
		593 43	VÄSTERVIK	
		593 50	VÄSTERVIK	
		593 51	VÄSTERVIK	
		593 52	VÄSTERVIK	
		593 53	VÄSTERVIK	
		593 54	VÄSTERVIK	
		593 61	VÄSTERVIK	
		593 62	VÄSTERVIK	
		593 91	VÄSTERVIK	
		593 92	VÄSTERVIK	
		593 93	VÄSTERVIK	
		593 95	VÄSTERVIK	
		593 96	VÄSTERVIK	
		594 30	GAMLEBY	
		594 31	GAMLEBY	
		594 32	GAMLEBY	
		594 91	GAMLEBY	
		594 92	GAMLEBY	
		594 93	GAMLEBY	
		594 94	GAMLEBY	
		597 40	ÅTVIDABERG	
		597 91	ÅTVIDABERG	
		597 96	ÅTVIDABERG	
		597 97	ÅTVIDABERG	
		598 30	VIMMERBY	
		598 31	VIMMERBY	
		598 32	VIMMERBY	
		598 34	VIMMERBY	
		598 35	VIMMERBY	
		598 36	VIMMERBY	
		598 37	VIMMERBY	
		598 38	VIMMERBY	
		598 39	VIMMERBY	
		598 40	VIMMERBY	
		598 91	VIMMERBY	
		598 92	VIMMERBY	
		598 93	VIMMERBY	
		598 94	VIMMERBY	
		598 95	VIMMERBY	
		598 96	VIMMERBY	
		615 92	VALDEMARSVIK	
		615 94	VALDEMARSVIK	
		615 95	VALDEMARSVIK	

DECYZJA KOMISJI
z dnia 27 marca 2006 r.
zmieniająca decyzję 1999/217/WE odnośnie do rejestru substancji aromatycznych używanych
w lub na środkach spożywczych

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 899)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/252/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 2232/96 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 października 1996 r. ustanawiające wspólnotową procedurę dla substancji aromatycznych używanych lub przeznaczonych do użycia w lub na środkach spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 2232/96 ustanawia procedurę dotyczącą ustalania zasad odnośnie do substancji aromatycznych używanych lub przeznaczonych do użycia w środkach spożywczych. Rozporządzenie to przewiduje przyjęcie rejestru substancji aromatycznych („rejestru”), po notyfikacji przez państwa członkowskie wykazu substancji aromatycznych, które mogą być używane w lub na środkach spożywczych, sprzedawanych na ich terytorium i na podstawie dokładnej analizy tej notyfikacji przez Komisję. Rejestr ten został przyjęty decyzją Komisji 1999/217/WE ⁽²⁾.
- (2) Ponadto rozporządzenie (WE) nr 2232/96 ustanawia program oceny substancji aromatycznych w celu sprawdzenia, czy spełniają one ogólne kryteria użycia substancji aromatycznych, określone w Załączniku do wymienionego rozporządzenia.
- (3) Podczas sześćdziesiątego piątego posiedzenia w dniach 7–16 czerwca 2005 r. Wspólny Komitet Ekspertów FAO/WHO ds. Dodatków do Żywności (JECFA) doszedł do wniosku, że acetamid (FL 16.047) jest substancją wyraźnie rakotwórczą w przypadku myszy i szczurów

i chociaż mechanizm powstawania nowotworu nie jest znany, nie można wykluczyć, że jest on toksyczny również dla ludzi. JECFA uznał, że taki związek nie powinien być stosowany jako środek aromatyzujący. Acetamid nie jest zatem zgodny z ogólnymi kryteriami ustanowionymi w Załączniku do rozporządzenia (WE) nr 2232/96 i powinien zostać wykreślony z rejestru.

(4) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 1999/217/WE.

(5) Środki przewidziane niniejszą decyzją są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W Załączniku do decyzji 1999/217/WE, w tabeli skreśla się wiersz dotyczący substancji oznaczonej numerem FL 16.047 (acetamid).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 marca 2006 r.

W imieniu Komisji

Markos KYPRIANOU

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 23.11.1996, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 84 z 27.3.1999, str. 1. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2005/389/WE (Dz.U. L 128 z 21.5.2005, str. 73).

DECYZJA KOMISJI

z dnia 6 września 2005 r.

w sprawie odpowiedniej ochrony danych osobowych zawartych w Imiennym Rejestrze Pasażerów linii lotniczych, przekazanych do Agencji Służb Granicznych Kanady

(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 3248)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/253/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

zarezerwowała dla pasażera miejsce na jeden lub więcej lotów.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 roku w sprawie ochrony osób w związku z przetwarzaniem danych osobowych oraz swobodnego przepływu takich danych⁽¹⁾, a w szczególności jej art. 25 ust. 6,

- (5) Agencja Służb Granicznych Kanady (CBSA) wymaga od każdego przewoźnika obsługującego loty do Kanady zapewnienia elektronicznego dostępu do PNR w takim stopniu, w jakim informacje PNR są zebrane i zawarte w systemach rezerwacji automatycznej oraz systemach kontroli wylotów.

A także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na podstawie dyrektywy 95/46/WE, państwa członkowskie zobowiązane są zapewnić, że przekazanie danych osobowych państwu trzeciemu może mieć miejsce jedynie wtedy, gdy takie państwo trzecie zapewnia odpowiedni poziom ochrony i jeżeli ustawodawstwo państw członkowskich zapewniło spełnienie innych postanowień dyrektywy przed dokonaniem takiego przekazania.
- (2) Komisja może uznać, że państwo trzecie zapewnia odpowiedni poziom ochrony. W takim przypadku, dane osobowe mogą zostać przekazane z państw członkowskich bez wymagania dodatkowych gwarancji.
- (3) Na podstawie dyrektywy 95/46/WE, poziom ochrony danych powinien zostać oceniony w świetle wszystkich okoliczności związanych z operacją przekazania danych lub z kilkoma operacjami przekazania danych, przy czym szczególną uwagę należy zwrócić na szereg elementów właściwych dla danego przekazania i wymienionych w art. 25 ust. 2 dyrektywy.
- (4) W ramach transportu lotniczego, „Imienny Rejestr Pasażerów” (PNR) stanowi zapis wszystkich informacji wymaganych od każdego pasażera w celu dokonania rezerwacji, która następnie jest przetwarzana i kontrolowana przez linie lotnicze dokonujące rezerwacji oraz przez uczestniczące linie lotnicze⁽²⁾. Dla celów niniejszej Decyzji pojęcia „pasażer” i „pasażerowie” obejmują również członków załogi. „Linia lotnicza dokonująca rezerwacji” oznacza linię lotniczą, w której pasażer dokonał swo jej rezerwacji, lub w której dokonano dodatkowych rezerwacji po rozpoczęciu podróży. „Linie lotnicze uczestniczące” oznaczają jakąkolwiek linię lotniczą, w której linia lotnicza dokonująca rezerwacji
- (6) Wymogi dotyczące przekazania CBSA danych osobowych pasażerów lotniczych zawartych w PNR, oparte są o punkt 107.1 Ustawy Celnej oraz ust. 148 lit. d) Ustawy o Emigracji i Ochronie Uchodźców oraz na przepisach wykonawczych przyjętych zgodnie z tymi ustawami⁽³⁾.
- (7) Wspomniane prawodawstwo kanadyjskie dotyczy zwiększenia bezpieczeństwa oraz warunków, na których osoby mogą wjechać na teren kraju. Jest to kwestia, w której Kanada ma suwerenne prawo podejmowania decyzji jurysdykcji ramach swojego prawodawstwa. Co więcej, wymogi tak określone nie są sprzeczne z jakimikolwiek międzynarodowymi zobowiązaniami podjętymi przez Kanadę. Kanada jest państwem demokratycznym, państwem prawa z silnymi tradycjami swobód obywatelskich. Legalność jej procesu stanowienia praw oraz siła i niezawisłość sądownictwa nie podlegają żadnej wątpliwości. Kolejnym gwarantem przeciwdziałającym naruszeniu swobód obywatelskich jest wolność prasy.
- (8) Wspólnota zobowiązuje się w pełni popierać Kanadę w walce z terroryzmem w granicach prawa wspólnotowego. Prawo wspólnotowe przewiduje działania w celu osiągnięcia koniecznej równowagi pomiędzy kwestiami bezpieczeństwa i zachowania prywatności. Na przykład art. 13 dyrektywy 95/46/WE stanowi, że państwa członkowskie mogą ustanawiać prawa ograniczające zakres niektórych wymagań tej dyrektywy, jeżeli jest to niezbędne ze względu na bezpieczeństwo narodowe, obronność, bezpieczeństwo publiczne, jak również prewencję, dochodzenie, wykrywanie i ściganie przestępstw kryminalnych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995 r., str. 31. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284, z 31.10.2003 r., str. 1).

⁽²⁾ Dla celów niniejszej Decyzji, termin „PNR” obejmuje dane Zaawansowanych Informacji Pasażerskich (API), jak określono w punkcie 4 Zobowiązań CBSA.

⁽³⁾ Rozporządzenia dotyczące Informacji Pasażerskiej (CeI) oraz rozporządzenie 269 w rozporządzeniach dotyczących Emigracji i Ochrony Uchodźców.

- (9) Przedmiotowe przekazywanie danych odnosi się do konkretnych kontrolerów, a mianowicie linii lotniczych obsługujących loty ze Wspólnoty do Kanady oraz do wyłącznie jednego odbiorcy w Kanadzie, którym jest CBSA.
- (10) Jakiegokolwiek porozumienie w sprawie ram prawnych dla przekazywania PNR do Kanady, w szczególności w oparciu o niniejszą decyzję, zawarte będzie na czas określony. Czas taki ustalono na trzy i pół roku. W tym okresie treść porozumienia może ulegać znacznym zmianom, a Wspólnota i Kanada zgadzają się, że dokonywanie kontroli takich porozumień będzie niezbędne.
- (11) Proces przetwarzania przez CBSA danych osobowych zawartych w przekazanych jej PNR pasażerów lotniczych, podlega warunkom określonym w Zobowiązaniach Agencji Służb Granicznych Kanady dotyczącym stosowania jej programu PNR, (zwanym dalej „Zobowiązaniami”) oraz krajowemu prawodawstwu kanadyjskiemu, w stopniu w jakim wskazano w Zobowiązaniach.
- (12) Jeżeli chodzi o prawodawstwo krajowe Kanady, w niniejszym kontekście stosowne są Ustawa o Prywatności, Ustawa o Dostępie do Informacji oraz punkt 107 Ustawy Celnej, w zakresie w jakim kontrolują one warunki, pod którymi CBSA może odmówić ujawnienia informacji, a tym samym zachować poufny charakter PNR. Ustawa o Prywatności reguluje ujawnienie PNR osobie, której ona dotyczy, co jest blisko związane z prawem jednostki do dostępu. Ustawa o Prywatności znajduje zastosowanie wyłącznie do osób przebywających w Kanadzie. Niemniej jednak CBSA dodatkowo udziela prawa dostępu do informacji PNR dotyczących cudzoziemców, którzy przebywają poza Kanadą.
- (13) W odniesieniu do Zobowiązań, i zgodnie z postanowieniami punktu 43 niniejszego dokumentu, stwierdzenia zawarte w Zobowiązaniach albo zostały włączone do istniejącego prawodawstwa kanadyjskiego, albo zawarte są w krajowych uregulowaniach, stworzonych specjalnie w tym celu, tak więc stwierdzenia te będą miały skutek prawny. Zobowiązania zostaną w całości opublikowane w Dzienniku Urzędowym Kanady. Stanowią one poważne i przemyślane zobowiązanie ze strony CBSA, a ich zgodność poddana będzie przeglądowi, dokonанemu wspólnie przez Kanadę i Wspólnotę. W razie niezgodności ich prawidłowość może zostać zakwestionowana kanałami administracyjnymi i politycznymi, i jeżeli taka nieprawidłowość będzie się utrzymywać, spowoduje to zawieszenie skutków niniejszej Decyzji.
- (14) Normy, zgodnie z którymi CBSA będzie przetwarzać dane zawarte w PNR pasażerów, w oparciu o prawodawstwo kanadyjskie i Zobowiązania obejmują podstawowe zasady zapewniające odpowiedni poziom ochrony stosowny dla osób fizycznych.
- (15) Jeżeli chodzi o zasadę ograniczenia celu, dane osobowe pasażerów lotniczych zawarte w PNR przekazanej do CBSA będą przetwarzane w określonym celu i w konsekwencji używane jedynie w takim zakresie, jaki jest zgodny z celem ich przekazania. W szczególności, dane PNR będą używane ściśle w celach przeciwdziałania i zwalczania: terroryzmu oraz związanych z nim przestępstw; innych poważnych przestępstw, w tym przestępczości zorganizowanej, gdyż z natury rzeczy mają one charakter międzynarodowy.
- (16) W odniesieniu do zasady jakości danych i proporcjonalności, która musi być brana pod uwagę w związku z ważnymi dla interesu publicznego powodami, dla których przekazywane są dane PNR, dane PNR dostarczone do CBSA nie będą przez nią następnie zmieniane. Przekazanych zostanie maksymalnie 25 kategorii danych PNR, a CBSA skonsultuje i uzgodni z Komisją Europejską dokonanie przeglądu 25 wymaganych elementów PNR, które zamieszczono w Załączniku A, przed przystąpieniem do takiego przeglądu. Dodatkowe informacje osobowe, których poszukiwanie będzie bezpośrednio wynikać z danych PNR, pozyskane zostaną ze źródeł pozarządowych wyłącznie legalnymi kanałami. Ogólną zasadą będzie usuwanie PNR najpóźniej po upływie 3 lat i 6 miesięcy.
- (17) W odniesieniu do zasady przejrzystości, CBSA zapewni podróżującym informacje w celu jej przekazania i przetworzenia, jak również ujawni tożsamość kontrolera danych oraz inne informacje.
- (18) W odniesieniu do zasady bezpieczeństwa, CBSA stosuje techniczne i organizacyjne środki bezpieczeństwa, właściwe dla zagrożeń wynikających z przetwarzania danych.
- (19) Prawa dostępu, wnoszenia korekt i adnotacji, przyjęte są w Ustawie o Prywatności dla osób przebywających w Kanadzie. CBSA rozszerzy te prawa tak, by odnośnie posiadanych przez nią informacji PNR objęły one cudzoziemców, przebywających poza Kanadą. Przewidziane wyjątki są w dużej mierze porównywalne z ograniczeniami, które mogą być nałożone przez państwa członkowskie na mocy art. 13 dyrektywy 95/46/WE.

(20) W przyszłości dane przekazywane będą innym władzom państwowym, w tym władzom innych państw, na zasadzie przekazywania informacji każdorazowo potrzebnej dla danego przypadku, z przyczyn takich samych lub zgodnych z tymi, które zostały określone w stwierdzeniu o ograniczeniu celów dotyczącym minimalnej ilości danych. Przekazanie danych może również nastąpić wskutek zaistnienia potrzeby ochrony życiowych interesów osoby, której one dotyczą lub innych osób, zwłaszcza w przypadku znacznego zagrożenia dla zdrowia, jak również w razie jakiegokolwiek postępowania prawnego i innych sytuacji wymaganych prawem. Kategorycznie sprecyzowane warunki ujawnienia zobowiązują agencje otrzymujące przekazane dane do wykorzystania ich wyłącznie dla określonych celów i nie wolno im w przyszłości dalej przekazywać tych danych bez zgody CBSA. Żadne władze innego kraju, prowincji, federalne czy lokalne nie mają bezpośredniego elektronicznego dostępu do danych PNR poprzez bazę danych CBSA. CBSA odmówi publicznego ujawnienia PNR na podstawie zwolnienia z odpowiednich postanowień Ustawy o Dostępie do Informacji oraz Ustawy o Prywatności.

(21) CBSA nie otrzymuje danych poufnych w rozumieniu art. 8 dyrektywy 95/46/WE.

(22) W odniesieniu do mechanizmów wykonawczych, mających zapewnić zgodność postępowania CBSA z określonymi zasadami, przewidziane są szkolenia oraz informowanie personelu CBSA, jak również sankcje względem poszczególnych członków personelu. Ogólne przestrzeganie prywatności przez CBSA kontrolować będzie niezależny Urząd Kanadyjskiego Komisarza ds. Prywatności, zgodnie z warunkami określonymi w Kanadyjskiej Karcie Praw i Wolności oraz w Ustawie o Prywatności. Komisarz ds. Prywatności może kierować skargi do niego przesłane za pośrednictwem władz ds. ochrony danych w państwach członkowskich w imieniu mieszkańców Wspólnoty, jeżeli dany mieszkaniec uważa, że jego lub jej skarga nie została właściwie rozpatrzona przez CBSA. Zgodność ze Zobowiązaniami będzie corocznie poddawana kontroli w drodze przeglądu dokonywanego wspólnie przez CSBA oraz zespół ze strony Komisji.

(23) W interesie przejrzystości i w celu zabezpieczenia zdolności właściwych władz w państwach członkowskich do zapewnienia bezpieczeństwa osób w zakresie przetwarzania ich danych osobowych, potrzebne jest określenie wyjątkowych warunków, w których uzasadnionym może być zawieszenie konkretnych przepływów danych, bez względu na znalezienie odpowiedniej ochrony.

(24) Grupa Robocza ds. Ochrony Osób pod względem Przetwarzania Danych Osobowych, utworzona na mocy art. 29 dyrektywy 95/46/WE, wydała opinie na temat poziomu ochrony zapewnionej przez władze kanadyjskie

danym pasażerów, o którą opierała się Komisja w swoich negocjacjach z CBSA. Komisja uwzględniła te opinie przygotowując niniejszą Decyzję⁽¹⁾.

(25) Środki przewidziane w niniejszej Decyzji są zgodne z opinią Komisji utworzonej na mocy art. 31 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Dla celów art. 25 ust. 2 dyrektywy 95/46/WE, uważa się, że Kanadyjska Agencja Służb Granicznych (zwana dalej w niniejszym dokumencie CBSA) ma zapewnić odpowiedni poziom ochrony danych PNR przekazywanych ze Wspólnoty w związku z lotami do Kanady, zgodnie ze Zobowiązaniami określonymi w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsza Decyzja dotyczy stopnia, w jakim ochrona zapewniona przez CBSA jest odpowiednia z punktu widzenia realizacji wymagań art. 25 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE, przy czym nie ma ona wpływu na inne warunki lub ograniczenia określające wykonanie innych postanowień tej dyrektywy, które dotyczą przetwarzania danych osobowych na terenie państw członkowskich.

Artykuł 3

1. Bez uszczerbku dla swoich praw do podejmowania działań zapewniających zgodność z przepisami krajowymi, przyjętymi zgodnie z postanowieniami innymi niż w art. 25 dyrektywy 95/46/WE, kompetentne władze państw członkowskich mogą, celem ochrony osób w zakresie przetwarzania ich danych osobowych, wykonywać swoje istniejące prawa do zawieszenia przepływu danych do CBSA w następujących przypadkach:

a) Jeżeli kompetentne władze kanadyjskie ustaliły, że CBSA naruszyła stosowne normy ochrony; lub

⁽¹⁾ Opinia 3/2004 r. w sprawie poziomu ochrony, zapewnianej w Kanadzie dla Imiennego Rejestru Pasażerów i Zaawansowanych Informacji Pasażerskich przekazywanych z linii lotniczych, przyjęta przez Grupę Roboczą w dniu 11 lutego 2004 r. i dostępna pod adresem: http://europa.eu.int/comm/internal_market/privacy/docs/wpdocs/2004/wp88_en.pdf

Opinia 1/2005 r. w sprawie poziomu ochrony, zapewnianej w Kanadzie dla Imiennego Rejestru Pasażerów i Zaawansowanych Informacji Pasażerskich przekazywanych z linii lotniczych, przyjęta przez Grupę Roboczą w dniu 19 stycznia 2005 r. i dostępna pod adresem: http://europa.eu.int/comm/internal_market/privacy/docs/wpdocs/2005/wp103_en.pdf

b) Jeżeli istnieje znaczne prawdopodobieństwo, że normy ochrony określone w Załączniku są naruszane, lub jeżeli istnieją zasadne podstawy przypuszczenia, że CBSA nie podejmuje, ani nie podejmie odpowiednich kroków w odpowiednim czasie, by załatwić sporną kwestię, lub też jeżeli kontynuacja przekazu stworzyłoby bezpośrednie zagrożenie poważną szkodą dla osób, których dane są przekazywane, a kompetentne władze w państwach członkowskich usiłowały już w sposób zasadny do okoliczności powiadomić o tym CBSA, z zapewnieniem możliwości reakcji z jej strony.

2. Zawieszenie ustanie, jak tylko normy ochrony będą zapewnione i kompetentne władze państw członkowskich zostaną o tym powiadomione.

Artykuł 4

1. Państwa członkowskie bezzwłocznie powiadomią Komisję o przyjęciu środków zgodnie z art. 3.

2. Państwa członkowskie i Komisja będą się wzajemnie powiadamiać o jakichkolwiek zmianach w normach ochrony oraz o przypadkach, w których działanie organów odpowiedzialnych za zapewnienie przez CBSA zgodności z normami ochrony według zasad określonych w Załączniku przestaje zapewniać taką zgodność.

3. Jeżeli informacje zebrane zgodnie z art. 3 oraz zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu dowodzą, że podstawowe zasady potrzebne dla zapewnienia osobom fizycznym odpowiedniego poziomu ochrony nie są już zachowane, lub że nieskutecznym w pełnieniu swojej funkcji stał się jakikolwiek organ odpowiedzialny za zapewnienie, że CBSA w swoich działaniach postępuje zgodnie z normami ochrony, CBSA zostanie o tym powiadomiona i w razie potrzeby zastosowana zostanie procedura, o której mowa w art. 31 ust. 2 dyrektywy 95/46/WE, z uwzględnieniem możliwości uchylenia lub zawieszenia niniejszej Decyzji.

Artykuł 5

Działanie niniejszej Decyzji będzie monitorowane, a jakiekolwiek stosowne wnioski zostaną przekazane Komisji utworzonej na mocy art. 31 dyrektywy 95/46/WE, łącznie z jakimkolwiek dowodem, który mógłby mieć wpływ na stwierdzenie w art. 1 niniejszej Decyzji, że ochrona danych osobowych, zawartych w PNR pasażerów lotniczych przekazanych do CBSA, jest odpowiednia w znaczeniu art. 25 dyrektywy 95/46/WE.

Artykuł 6

Państwa członkowskie podejmą wszelkie środki potrzebne by zastosować się do Decyzji w ciągu czterech miesięcy od daty podania jej do wiadomości.

Artykuł 7

Niniejsza Decyzja traci moc w trzy lata i sześć miesięcy od daty podania jej do wiadomości, chyba że zostanie przedłużona zgodnie z procedurą określoną w art. 31 ust. 2 dyrektywy 95/46/WE.

Artykuł 8

Niniejsza Decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 września 2005 r.

W imieniu Komisji
Franco FRATTINI
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

ZOBOWIĄZANIA PRZYJĘTE PRZEZ AGENCJĘ SŁUŻB GRANICZNYCH KANADY W ODNIESIENIU DO ZASTOSOWANIA JEJ PROGRAMU PNR**Upoważnienie prawne do zbierania informacji API i PNR**

1. Wszyscy przewoźnicy, na mocy prawa kanadyjskiego, zobowiązani są do dostarczania Agencji Służb Granicznych Kanady (CBSA) Zaawansowanych Pasażerskich (API) oraz Imiennego Rejestru Pasażerów (PNR), w zakresie dotyczącym wszystkich osób znajdujących się na pokładzie samolotów lecących do Kanady. Prawne upoważnienie CBSA do uzyskiwania i zbierania takich informacji określone jest w punkcie 107.1 *Ustawy Celnej* oraz w *Przepisach dotyczących Informacji Pasażerskiej (Ceł)*, określonych na mocy powyższej ustawy, jak również w art. 148 ust. 1 lit. d) *Ustawy o Emigracji i Ochronie Uchodźców* i rozporządzeniu 269 w *Przepisach dotyczących Emigracji i Ochrony Uchodźców*, określonych na mocy powyższej ustawy.

Powód zbierania informacji API i PNR

2. Informacje API i PNR będą zbierane przez CBSA wyłącznie odnośnie lotów przybywających do Kanady. CBSA będzie wykorzystywać informacje zebrane od europejskich i innych przewoźników jedynie w celu identyfikacji osób, które mogą stanowić zagrożenie wskutek przewożenia rzeczy mogących mieć związek z terroryzmem lub podobnymi przestępstwami, lub osób, które nie mają prawa wstępu na teren Kanady właśnie ze względu na ich potencjalny związek z terroryzmem, działaniami związanymi z terroryzmem lub innymi poważnymi przestępstwami, łącznie z przestępczością zorganizowaną, które z natury rzeczy mają charakter trans narodowy.
3. Informacje API i PNR będą wykorzystywane przez CBSA w celu określenia osób, które będą następnie poddane bliższemu sprawdzeniu po przybyciu do Kanady, lub w stosunku do których konieczne będzie dalsze postępowanie wyjaśniające, ze względu na którykolwiek z powodów określonych w punkcie 2. Ani CBSA, ani inne kanadyjskie organy ścigania nie rozpoczną żadnego postępowania wykonawczego względem jedynie w oparciu o automatyczne przetwarzanie danych API i PNR.

Zebrałe informacje API i PNR

4. Lista elementów API, jakie będą zbierane przez CBSA dla celów określonych w punkcie 2, została przedstawiona w ust. 3 lit. a) do f) *Przepisów dotyczących Informacji Pasażerskiej (Ceł)*, *Ustawy Celnej* ⁽¹⁾. Listę elementów PNR, jakie będą zbierane przez CBSA dla celów określonych w punkcie 2 przedstawiono w Załączniku A. Dla większej pewności, „dane poufne” w rozumieniu art. 8.1 dyrektywy 95/46/WE (zwanej dalej „Dyrektywą”), jak również pola „otwartego tekstu” lub „uwag ogólnych” nie będą stanowić części tych 25 elementów.
5. CBSA nie będzie wymagać od przewoźnika zbierania takich informacji PNR, jakich przewoźnik nie rejestruje dla własnych celów, jak również nie będzie wymagać od przewoźnika zbierania jakichkolwiek dodatkowych informacji w celu udostępnienia ich CBSA. Dlatego CBSA przyznaje, że będzie zbierać dane wymienione w Załączniku A jedynie w takim stopniu, w jakim przewoźnik zdecydował się je umieścić w swoich systemach automatycznej rezerwacji i systemach kontroli wylotów (DCS).
6. CBSA skonsultuje i uzgodni z Komisją Europejską dokonanie przeglądu 25 wymaganych elementów PNR, które zamieszczono w Załączniku A, przed przystąpieniem do takiego przeglądu,
 - (a) jeżeli CBSA uświadomi sobie, że jakikolwiek dodatkowy element informacji PNR może być dostępny, a jej zdaniem element taki jest konieczny z powodów określonych w punkcie 2; lub
 - (b) jeżeli CBSA w dowolnym momencie uświadomi sobie, że dany element informacji PRN nie jest już konieczny z powodów określonych w punkcie 2.

Metoda dostępu do informacji API i PNR

7. System Informacji Pasażerskiej CBSA (zwany dalej w niniejszym dokumencie „PAXIS”) został skonfigurowany tak, by odbierał informacje API i PNR przekazywane przez przewoźnika.

⁽¹⁾ Ust. 3 lit. a) do f) zawierają następujące dane API: (a) nazwisko, imię i jakiekolwiek kolejne imię lub określenie rodowe; (b) datę urodzenia; (c) płeć; (d) obywatelstwo lub narodowość; (e) rodzaj dokumentu podróży, identyfikującego osobę, nazwę kraju w którym dokument ten wystawiono oraz jego numer; (f) ewentualny numer osoby w rejestrze rezerwacji i w przypadku osoby zatrudnionej przy przewozie lub będącej członkiem załogi bez numeru w rejestrze rezerwacji, informacja o statusie takiej osoby jako członka załogi.

Zachowanie i dostęp do informacji API i PNR

8. Jeżeli informacje API i PNR dotyczą osoby, która w Kanadzie nie jest przedmiotem postępowania wyjaśniającego z powodów określonych w punkcie 2, zostaną one przechowane w systemie PAXIS najwyżej przez 3,5 roku. W tym okresie informacje będą zachowywane w sposób coraz bardziej depersonalizowany, to znaczy:
- (a) Od otrzymania przez pierwsze 72 godziny wszystkie udostępnione informacje API i PNR będą dostępne jedynie dla ograniczonej ilości przeszukujących informacje pracowników CBSA i pracowników służb wywiadowczych, którzy określą osoby, wobec których konieczne jest bliższe sprawdzenie po przybyciu do Kanady, wskutek jakiegokolwiek z powodów określonych w punkcie 2.
 - (b) Po upływie 72 godzin i do końca okresu dwóch lat od ich otrzymania, dane osoby w rejestrze PNR będą zatrzymane w systemie PAXIS, ale dostępne jedynie dla pracowników wywiadu CBSA na międzynarodowym lotnisku w Kanadzie lub siedzibie głównej CBSA w Ottawie. Imię i nazwisko osoby, której informacje dotyczą nie będą dostępne do wglądu nawet dla tych pracowników, chyba że będzie to konieczne ze względu na kontynuację postępowania wyjaśniającego w Kanadzie, przeprowadzanego wskutek jakiegokolwiek z powodów określonych w punkcie 2. Rejestr PNR będzie ponownie personalizowany wyłącznie wtedy, jeżeli taki pracownik wyraża zasadne przekonanie, że imię i nazwisko danej osoby jest konieczne w celu kontynuacji postępowania wyjaśniającego. W tym okresie depersonalizowane informacje będą wykorzystywane przez analityków wywiadu CBSA do opracowania analiz tendencji oraz stworzenia wskaźników przyszłego ryzyka związanych z przyczynami określonymi w punkcie 2.
 - (c) Po upływie dwóch lat od otrzymania, informacje PRN będą zachowane w systemie PAXIS maksymalnie przez kolejne 1,5 roku, ale wszelkie elementy, które mogłyby posłużyć do identyfikacji osoby, której dane dotyczą, mogą być udostępnione do przeglądu jedynie po zatwierdzeniu takiej decyzji przez Prezesa CBSA dla celów określonych w punkcie 2. W tym okresie depersonalizowana informacja będzie wykorzystywana przez analityków wywiadu CBSA do opracowania analiz tendencji oraz stworzenia wskaźników przyszłego ryzyka związanych z przyczynami określonymi w punkcie 2.
 - (d) W systemie PAXIS informacje API i PNR będą przechowywane oddzielnie. Będą one zatrzymane w systemie PAXIS przez najwyżej 3,5 roku, ale w tym czasie informacje API dotyczące danej osoby nie będą wykorzystywane w celu uzyskania dostępu do informacji PNR o tej samej osobie, chyba że przechowane informacje PNR są ponownie personalizowane wskutek sytuacji opisanej w ustępie b.
9. Jeżeli informacje API i PNR dotyczą osoby, która jest przedmiotem postępowania wyjaśniającego w Kanadzie z powodów opisanych w punkcie 2, to będą one umieszczone w wykonawczej bazie danych CBSA. Takie bazy danych zawierają wyłącznie informacje dotyczące osób, wobec których prowadzono postępowanie wyjaśniające na mocy prawa CBSA. Dostęp do takich baz danych mają jedynie ci urzędnicy CBSA, których obowiązki tego wymagają, przy czym dostęp taki jest ściśle monitorowany. Informacje API i PNR przekazywane do takiej wykonawczej bazy danych będą zatrzymane w systemie przez okres nie dłuższy niż to konieczne, a w każdym przypadku nie dłużej niż 6 lat, po upływie których informacje te zostaną zniszczone, chyba że ich zachowanie przez dodatkowy okres wymaga *Ustawa o Prywatności* lub *Ustawa o Dostępie do Informacji*, co wyjaśniono w ustępie 10b.
10. Jeżeli informacje osobowe wykorzystywane są przez CBSA w celach podjęcia decyzji mającej wpływ na interes osoby, której dotyczą, muszą one być zatrzymane przez CBSA przez okres 2 lat od daty takiego wykorzystania. Celem takiego postępowania jest umożliwienie osobie, której informacje dotyczą, dostępu do tych z nich, w oparciu o które taką decyzję podjęto, chyba że osoba ta wyrazi zgodę na wcześniejsze ich usunięcie, lub jeżeli otrzymano żądanie dostępu do informacji, przez taki okres, aby osoba ta miała możliwość wykonania wszystkich swoich praw z tytułu *Ustawy o Prywatności* lub *Ustawy o Dostępie do Informacji*.
- (a) W razie zatrzymania informacji w bazie danych PAXIS, te wymagane dwa lata będą zawarte w maksymalnym okresie 3,5 lat, przez który informacje będą zatrzymane w bazie danych.

(b) W razie zatrzymania w wykonawczej bazie danych, informacje API i PNR mogą być zatrzymane w razie potrzeby przez okres nie dłuższy niż 6 lat, aby CBSA mogła je wykorzystać dla celów postępowania wyjaśniającego opisanych w punkcie 9, a następnie przez najwyżej kolejne 2 lata, w czasie których osoba, której informacje dotyczą, będzie miała do nich dostęp, zgodnie z *Ustawą o Prywatności* lub *Ustawą o Dostępie do Informacji*, ale nie będzie miała do nich dostępu CBSA, by wykorzystać je w celach administracyjnych.

11. Informacje API i PNR, po wygaśnięciu okresów zatrzymania określonych w punktach 8 do 10, zostaną zniszczone zgodnie z postanowieniami *Ustawy o Archiwach Krajowych* ⁽¹⁾.

Ujawnienie informacji API i PNR innym kanadyjskim jednostkom i agencjom

12. Wszelkie ujawnienia informacji API i PNR dokonane przez CBSA podlegają *Ustawie o Prywatności*, *Ustawie o Dostępie do Informacji* oraz własnym prawom CBSA. Jakkolwiek *Ustawa o Prywatności* i *Ustawa o Dostępie do Informacji* udzielają prawa dostępu do zapisanych informacji, o ile nie zachodzi jakieś wyłączenie lub wykluczenie, to ustawy te w żaden inny sposób nie wymagają jakiegokolwiek obowiązkowego ujawnienia informacji API czy PNR. Egzemplarz polityki administracyjnej CBSA regulującej ujawnienie, dostępność i wykorzystanie informacji API i PNR, Memorandum D-1-16-3 zatytułowane *Tymczasowe Wytyczne Administracyjne dotyczące Ujawniania, Dostępności i Wykorzystania Danych Imiennego Rejestru Pasażerów (PNR)*, (zwane dalej w niniejszym dokumencie „polityką CBSA dotyczącą ujawnienia PNR”), zostanie opublikowany i będzie powszechnie dostępny na stronie internetowej CBSA. Polityka ta, dalej opisana w punkcie 37 niniejszych Zobowiązań, stanowi że informacjami API i PNR można dzielić się z innymi kanadyjskimi jednostkami rządowymi jedynie w celach określonych w punkcie 2, chyba że ujawnienia dokonano zgodnie z wydanym wezwaniem sądowym lub pełnomocnictwem, lub też nakazem wydanym przez sąd, osobę lub organ z jurysdykcją w Kanadzie zmuszającym do przygotowania informacji, jak również dla celów jakiegokolwiek postępowania sądowego.
13. Informacje API i PNR nie będą ujawniane w całości. CBSA uwolni jedynie wybrane informacje API i PNR, każdorazowo dla danego przypadku, i ponadto wyłącznie po dokonaniu oceny stosowności danych informacji PNR, które mają zostać ujawnione. Dostarczone zostaną jedynie te elementy informacji API i PNR, odnośnie których wyraźnie zostanie wykazana ich niezbędność w danej sytuacji. We wszystkich przypadkach, dostarczona zostanie możliwie jak najmniejsza ilość informacji.
14. CBSA ujawni jedynie takie informacje API i PNR, których proponowani odbiorcy zobowiążą się udzielić tych samych zabezpieczeń, jakie zapewnia informacjom CBSA. Kanadyjskich odbiorców rządowych obowiązują wymagania *Ustawy o Prywatności* w takim samym zakresie, w jakim określone są w Załączniku do tej ustawy. *Ustawa o Prywatności* odnosi się do danych osobowych, dzięki którym można zidentyfikować daną osobę, zapisanych w jakiegokolwiek formie i znajdujących się pod kontrolą kanadyjskiej federalnej jednostki rządowej lub agencji, którą obowiązują przepisy tej ustawy. Taka jednostka lub agencja jest wyłączona ze zbierania jakichkolwiek danych osobowych, chyba że są one „bezpośrednio związane z programem operacyjnym lub działalnością tej instytucji”.
15. CBSA wymaga, jako zasady postępowania i jako warunku poprzedzającego ujawnienie, aby władze wykonawcze kanadyjskiego prawa federalnego lub prowincji zobowiązały się nie ujawniać dalej otrzymanej informacji bez zgody CBSA, chyba że jest to wymagane prawem.

Ujawnienie informacji API i PNR innym krajom

16. CBSA może podzielić się informacjami API i PNR z rządem innego państwa, zgodnie z porozumieniem lub umową zawartą na mocy podpunktu 8(2) *Ustawy o Prywatności* oraz podpunktem 107(8) *Ustawy Celnej*.
17. Takie porozumienia lub umowy mogłyby zawierać protokół ustaleń stworzony konkretnie dla celów Programu PRN w CBSA, lub traktat, zgodnie z którym władze CBSA zobowiązane są zapewnić pomoc i informacje. W każdym przypadku, CBSA będzie się dzielić informacjami jedynie w celach zgodnych z ustaleniami punktu 2, oraz wyłącznie wtedy, jeżeli kraj otrzymujący zobowiąże się zabezpieczyć informacje zgodnie z niniejszymi Zobowiązaniami. We wszystkich przypadkach, dostarczona zostanie możliwie jak najmniejsza ilość informacji.

⁽¹⁾ Niniejsza Ustawa określa formalności, jakie trzeba dokonać przed zniszczeniem rejestrów rządowych.

18. Informacje API i PNR zatrzymane w PAXIS będą udzielane jedynie takiemu krajowi, który uzyskał decyzję o odpowiedniości zgodnie z tą dyrektywą, lub który jest nią objęty.
19. Informacje API i PNR zatrzymane w wykonawczej bazie danych opisanej w punkcie 9 mogą być udzielane zgodnie ze zobowiązaniami traktatu na mocy Umowy o Wzajemnej Pomocy Celnej lub Umowy o Wzajemnej Pomocy Prawnej. W takim przypadku, elementy informacji API i PNR będą udzielane jedynie dla poszczególnych przypadków oraz pod warunkiem, że CBSA jest w posiadaniu dowodu bezpośrednio wykazującego związek pomiędzy żądaniem i postępowaniem wyjaśniającym lub prewencyjnym w związku z przestępstwami, o których mowa w punkcie 2, przy czym informacje będą udzielone tylko w takim zakresie, w jakim jest to niezbędne by dokonać danych wyjaśnień.

Ujawnienie informacji API i PNR w żywotnym interesie osoby, której dotyczą

20. Niezależnie od jakichkolwiek przeciwnych postanowień w niniejszych Zobowiązaniach, CBSA może ujawnić informacje API i PNR odpowiednim kanadyjskim lub innym rządowym jednostkom i agencjom, jeżeli takie ujawnienie jest niezbędne dla celów ochrony żywotnych interesów osoby, której dotyczą, zwłaszcza w związku ze znacznym zagrożeniem zdrowia.

Zawiadomienie osoby, której dotyczą informacje

21. CBSA powiadomi podróżujących o wymogach dotyczących API i PNR oraz kwestiach związanych z ich wykorzystaniem, łącznie z podaniem ogólnej informacji odnośnie upoważnienia, na mocy którego takie dane będą zbierane, powodów ich zbierania, ochrony zapewnionej takim danym, sposobów i stopnia w jakim dane te będą udzielane innym, tożsamości odpowiedzialnych urzędników CBSA, dostępnego postępowania odszkodowawczego. Pasażerom podana będzie również informacja jak skontaktować się w razie pytań lub wątpliwości.

Prawne mechanizmy przeglądu programu PNR w CBSA

22. Program PNR może stać się przedmiotem kontroli zgodności oraz postępowania wyjaśniającego ze strony Komisarza ds. Prywatności Kanady oraz Urzędu Generalnego Rewidenta Kanady.
23. Kanadyjski niezależny organ ds. ochrony danych, Komisarz ds. Prywatności Kanady, może badać zgodność postępowania jednostek rządowych i agencji z *Ustawą o Prywatności* oraz monitorować stopień, w jakim CBSA wypełnia niniejsze Zobowiązania. Po przyjęciu standardowych celów i kryteriów, Dział Praktyk Prywatności i Kontroli Urzędu Komisarza ds. Prywatności może dokonywać kontroli zgodności, jak również przeprowadzać postępowania wyjaśniające. Komisarz ds. Prywatności Kanady może ujawnić informacje, które jego zdaniem są niezbędne do przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego z tytułu tej Ustawy, lub do określenia podstawy sformułowania wniosków i zaleceń zawartych w jakimkolwiek raporcie powstałym na mocy tej Ustawy.
24. Urząd Generalnego Rewidenta Kanady przeprowadza niezależne kontrole działań kanadyjskiego rządu federalnego. Kontrole takie dostarczają członkom Parlamentu Kanadyjskiego oraz opinii publicznej obiektywnych informacji, umożliwiających nadzorowanie działań Rządu i oczekiwanie od niego wyjaśnień.
25. Ostateczne wersje sprawozdań Urzędu Komisarza ds. Prywatności oraz Urzędu Generalnego Rewidenta Kanady udostępniane są opinii publicznej poprzez roczne sprawozdania składane Parlamentowi, oraz, według jego uznania, w Internecie. CBSA zapewni Komisji dostęp do egzemplarzy jakichkolwiek takich sprawozdań, które w jakikolwiek sposób dotyczą programu PNR.

Wspólny przegląd programu PNR w CBSA

26. Oprócz powyższych procesów kontrolnych zapewnionych prawem kanadyjskim, CBSA będzie corocznie, lub w razie potrzeby, w zależności od uzgodnień z Komisją, uczestniczyć we wspólnym przeglądzie programu PNR, odnośnie jego części dotyczącej przekazywania danych API i PNR do CBSA.

Odszkodowanie

Ramy prawne

27. Kanadyjska Karta Praw i Wolności, która stanowi część Konstytucji Kanadyjskiej, odnosi się do wszystkich działań rządu, łącznie z prawodawstwem. Rozdział 8 Karty gwarantuje prawo bycia zabezpieczonym przed nieuzasadnionym wyszukiwaniem i zawładnięciem danymi oraz chroni zasadne oczekiwanie prywatności. Rozdział 24 Karty zezwala osobie, której prawa zostały naruszone, wnioskować do sądu właściwej jurysdykcji o takie odszkodowanie, jakie taki sąd uzna za odpowiednie w danych okolicznościach.
28. Prawo cudzoziemca do dostępu do akt znajdujących się pod kontrolą jednostki kanadyjskiego rządu federalnego, na mocy Orzeczenia Rozszerzającego numer 1 *Ustawy o Dostępie do Informacji* (ATIA), przyznane jest każdemu, kto przebywa na terenie Kanady. Z zastrzeżeniem zwolnień przewidzianych tą Ustawą, cudzoziemiec przebywający w Kanadzie, lub osoba przebywająca w Kanadzie posiadająca zgodę cudzoziemca przebywającego poza nią, może złożyć wniosek ATIA w sprawie przechowywanych danych danego cudzoziemca i otrzymać do nich dostęp, chyba że zachodzi przypadek specyficznego wyłączenia przewidzianego tą Ustawą.
29. Na mocy *Ustawy o Prywatności*, prawo dostępu do danych osobowych oraz do wprowadzenia zmian lub adnotacji obejmuje również, na mocy Orzeczenia Rozszerzającego numer 2, każdą osobę przebywającą w Kanadzie. Dlatego z zastrzeżeniem wyłączeń przewidzianych tą Ustawą, cudzoziemiec może korzystać ze swoich praw przebywając w Kanadzie.

Ramy administracyjne

30. Jednakże oprócz powyższego, jednostka rządowa, która jest w posiadaniu informacji osobowych dotyczących danej osoby, może na drodze administracyjnej umożliwić cudzoziemcom przebywającym poza Kanadą do nich dostęp, wprowadzenie do nich zmian lub adnotacji. CBSA rozszerzy te prawa odnośnie informacji API i PNR znajdujących się w jej posiadaniu na obywateli UE lub inne osoby przebywające poza Kanadą, pod warunkiem że takie ujawnienie dopuszczalne jest w świetle innych przepisów prawa.
31. Komisarz ds. Prywatności może wnosić skargę, jeżeli „jest przekonany, że na mocy Ustawy [o Prywatności] istnieją zasadne podstawy do przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego odnośnie danej kwestii”. Posiada on również szerokie uprawnienia w zakresie przeprowadzania postępowania wyjaśniającego odnośnie jakiejkolwiek skargi. Ponadto, Komisarz ds. Prywatności może kierować skargi do niego skierowane przez Organy Ochrony Danych (DPA) jakiegokolwiek Państwa Członkowskiego Unii Europejskiej (UE) w imieniu rezydenta UE, w stopniu w jakim taki rezydent upoważni DPA do działania w swoim imieniu, oraz adekwatnie do swojego przekonania, że jego lub jej skarga w sprawie ochrony informacji API i PNR nie została rozpatrzona przez CBSA w sposób zadawalający, jak to określono w punkcie 30 powyżej. Komisarz ds. Prywatności będzie przekazywał swoje wnioski i doradzał konkretnemu organowi lub organom DPA w sprawie ewentualnie podejmowanych działań.
32. Komisarz ds. Prywatności posiada również specjalne uprawnienia do sprawdzania, w jakim stopniu kanadyjskie jednostki rządowe i agencje przestrzegają *Ustawy o Prywatności*, w odniesieniu do zbierania, zatrzymania, wykorzystania, ujawnienia i usunięcia informacji osobowych.

Zabezpieczenie informacji

33. Dostęp do systemu PAXIS będzie miała jedynie ograniczona liczba przeszukujących informacji pracowników CBSA lub urzędników wywiadu zlokalizowanych w jednostkach przeszukujących informacje w kanadyjskich urzędach regionalnych oraz w głównej siedzibie CBSA w Ottawie w Kanadzie. Urzędnicy ci będą mieli dostęp do systemu PAXIS w bezpiecznych miejscach roboczych, które nie będą dostępne dla innych.
34. W celu uzyskania dostępu do systemu PAXIS, urzędnicy będą musieli użyć dwóch oddzielnych loginów, wykorzystując identyfikację wygenerowaną przez system oraz hasło. Pierwszy login umożliwi dostęp do sieci lokalnej CBSA, podczas gdy drugi umożliwi dostęp do zintegrowanej platformy systemu celnego, co z kolei zapewni dostęp do aplikacji PAXIS. Dostęp do sieci CBSA oraz jakiejkolwiek dane zawarte w systemie PAXIS będą ściśle kontrolowane i ograniczone do wybranej grupy użytkowników, a każde dociekanie lub kontrola danych pasażerskich w systemie będzie sprawdzona. Wygenerowana rejestracja kontroli zawierać będzie imię i nazwisko użytkownika, miejsce robocze użytkownika, dzień i godzinę dostępu oraz numer w ewidencji PNR osoby, której dane były celem uzyskania dostępu. CBSA ograniczy również dostęp do poszczególnych elementów API i PNR w systemie na zasadzie „muszę wiedzieć” (rodzaj użytkownika/profil). Te kontrole dostępu zapewnią, że dostęp do informacji API i PNR umożliwiony jest tylko osobom opisanym w punkcie 33, dla celów określonych w punkcie 2.

35. Dostęp, wykorzystanie i ujawnienie informacji API i PNR podlega postanowieniom *Ustawy o Prywatności, Ustawy o Dostępie do Informacji*, jak również punktu 107 *Ustawy Celnej* i polityki administracyjnej opisanej w punkcie 37 niniejszych Zobowiązań, które odzwierciedlają ochronę i zabezpieczenia określone w niniejszym dokumencie. Punkt 160 *Ustawy Celnej* i wewnętrzne kodeksy postępowania przewidują sankcje karne na wypadek pogwałcenia zasad tej polityki, i jak stwierdzono powyżej, Komisarz ds. Prywatności na mocy *Ustawy o Prywatności* jest upoważniony do wszczęcia postępowania w sprawie ujawnienia informacji osobowych.
36. Polityka CBSA odnośnie ujawnienia PNR określa procedury, których muszą przestrzegać pracownicy CBSA mający dostęp do informacji API i PNR. Polityka CBSA ma chronić poufność informacji i zarządzać nią zgodnie z kanadyjskim prawodawstwem. Polityki CBSA i Rządu Kanadyjskiego związane z zarządzaniem i zabezpieczaniem informacji opisano w punkcie 38.
37. Polityka Ujawnienia PNR przez CBSA stanowi, co następuje:
- (a) urzędnik może ujawnić, udostępnić lub wykorzystać informacje API i PNR jedynie wtedy, kiedy jest do tego upoważniony na mocy prawa lub zgodnie z niniejszą polityką;
 - (b) urzędnicy powinni przedsięwziąć wszelkie stosowne środki celem zapewnienia, że jedynie istotne informacje są ujawnione stronom trzecim;
 - (c) informacje będą ujawnione jedynie dla konkretnego, upoważnionego celu, oraz że będą ograniczone do minimalnej ilości koniecznej dla takiego celu;
 - (d) informacje będą udostępniane lub przekazane wyłącznie tym osobom, które ze względów operacyjnych muszą je zobaczyć; oraz
 - (e) z zastrzeżeniem *Ustawy o Prywatności, Ustawy o Dostępie do Informacji i Ustawy o Archiwach Krajowych*, jakiegokolwiek ujawnione informacje zostaną zniszczone lub zwrócone po ich wykorzystaniu, zgodnie z politykami zarządzania informacjami CBSA i Ministerstwa Skarbu Kanady.
38. Polityka ujawnienia PNR przez CBSA stanowi część ogólnej polityki CBSA odnośnie do ochrony i zarządzania informacjami zbieranymi na mocy różnych statutów stosowanych przez CBSA. Ponadto, wszyscy pracownicy CBSA ograniczeni są politykami bezpieczeństwa Rządu Kanady odnośnie do ochrony systemów elektronicznych i danych. ⁽¹⁾
39. Wszyscy pracownicy CBSA znają te polityki oraz konsekwencje w razie braku ich przestrzegania, a przestrzeganie tych zasad jest warunkiem ich zatrudnienia.

Wzajemność

40. *Ustawa o Lotnictwie* pozwala kanadyjskim przewoźnikom lotniczym, obsługującym loty z dowolnego miejsca, lub przewoźnikom obsługującym loty rozpoczynające się w Kanadzie, dostarczać innym krajom informacji dotyczących pasażerów takich lotów, których celem jest dany kraj, jeżeli prawa tego kraju wymagają dostarczenia takiej informacji.
41. Jeżeli Wspólnota Europejska, Unia Europejska lub którykolwiek z jej Państw Członkowskich zdecyduje się przyjąć system identyfikacji pasażerów lotniczych i przyjąć prawo, które wymagać będzie od wszystkich przewoźników lotniczych zapewnienia władzom europejskim dostępu do danych API i PNR dla osób, których aktualna trasa podróży obejmuje lot do Unii Europejskiej, punkt 4.83 *Ustawy o Lotnictwie* zezwoli przewoźnikom lotniczym na spełnienie tego wymagania.

⁽¹⁾ Polityki, o których mowa obejmują: Rządową Politykę Bezpieczeństwa opublikowaną przez Ministerstwo Skarbu Kanady w dniu 1 lutego 2002 r. oraz *Operacyjną Normę Bezpieczeństwa: Zarządzanie Bezpieczeństwem Technologii Informacyjnej (MITS)* opublikowaną przez Ministerstwo Skarbu Kanady w dniu 31 maja 2004 r.

Przegląd i zakończenie Zobowiązań

42. Niniejsze Zobowiązania mają zastosowanie przez okres trzech lat i sześciu miesięcy (3,5 roku), począwszy od daty, z którą w życie wchodzi porozumienie pomiędzy Kanadą i Wspólnotą Europejską, zezwalając na przetwarzanie danych API i PNR przez przewoźników dla celów przekazania ich CBSA zgodnie z niniejszą Dyrektywą. Po dwóch latach i sześciu miesiącach (2,5 roku) od wejścia w życie niniejszych Zobowiązań, CBSA rozpocznie rozmowy z Komisją na temat przedłużenia Zobowiązań i jakichkolwiek wspierających porozumień, na warunkach do przyjęcia dla obu stron. Jeżeli porozumienia dogodne dla obu stron nie mogą być zawarte przed datą wygaśnięcia niniejszych Zobowiązań, Zobowiązania przestaną stosować się do jakichkolwiek danych zebranych od tego momentu. Dane zebrane w czasie obowiązywania niniejszych Zobowiązań pozostaną pod ochroną na warunkach Zobowiązań, aż do chwili ich usunięcia.
43. CBSA realizuje swoje Zobowiązania poprzez stosowanie aktualnego prawa kanadyjskiego, lub, w kwestiach jeszcze nieuregulowanych prawem kanadyjskim, poprzez przepisy sformułowane specjalnie w tym celu.
-

ZAŁĄCZNIK „A”

ELEMENTY DANYCH PNR WYMAGANE PRZEZ CBSA OD PRZEWOŹNIKÓW LOTNICZYCH

1. Imię i nazwisko
 2. Dane API
 3. Kod osoby w rejestrze PRN
 4. Data zamierzonej podróży
 5. Data rezerwacji
 6. Data wydania biletu
 7. Agencje podróży
 8. Agent podróży
 9. Informacja o kontaktach telefonicznych
 10. Adres do wystawiania faktur
 11. Informacja o wszystkich formach płatności
 12. Informacja o pasażerach często korzystających z lotów
 13. Miejsce na zaznaczenie informacji
 14. Numer biletu
 15. Rozbite/podzielone PNR
 16. Informacja o zrealizowanych rezerwacjach
 17. Historia niezrealizowanych rezerwacji
 18. Informacja o wszystkich trasach podróży
 19. Informacje zapasowe
 20. Inne nazwiska w PNR
 21. Kolejność odprawy przed wylotem
 22. Numery etykiet na bagażu
 23. Informacja o miejscach siedzących
 24. Numer miejsca siedzącego
 25. Bilety w jednym kierunku
-

DECYZJA KOMISJI**z dnia 28 marca 2006 r.****dotycząca niektórych tymczasowych środków ochronnych w związku z klasycznym pomorem świń w Niemczech***(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 1321)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2006/254/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W Niemczech wystąpiły przypadki klasycznego pomoru świń.
- (2) Ze względu na handel żywymi świniami oraz niektórymi produktami wieprzowymi przypadki te mogą stanowić zagrożenie dla stad w pozostałych państwach członkowskich.
- (3) Niemcy podjęły środki w ramach dyrektywy Rady 2001/89/WE ⁽²⁾ w sprawie wspólnotowych środków zwalczania klasycznego pomoru świń.
- (4) Warunki zdrowotne dotyczące zwierząt oraz wymogi certyfikacyjne w zakresie handlu żywymi świniami ustanowiono w dyrektywie Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt, wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy bydłem i trzodą chlewną ⁽³⁾.
- (5) Warunki zdrowotne dotyczące zwierząt oraz wymogi certyfikacyjne w zakresie handlu nasieniem trzody chlewnej ustanowiono w dyrektywie Rady 90/429/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiającej warunki sanitarne odnośnie do zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym nasieniem bydła i trzody chlewnej oraz w przywozie ⁽⁴⁾.

- (6) Warunki zdrowotne dotyczące zwierząt oraz wymogi certyfikacyjne w zakresie handlu komórkami jajowymi i zarodkami trzody chlewnej ustanowiono w decyzji Komisji 95/483/WE z dnia 9 listopada 1995 r. określającej wzór świadectwa stosowanego w wewnątrzwspólnotowym handlu komórkami jajowymi i zarodkami trzody chlewnej ⁽⁵⁾.

- (7) W oczekiwaniu na spotkanie Stałego Komitetu ds. Łańcucha żywnościowego i Zdrowia Zwierząt oraz we współpracy z zainteresowanymi państwami członkowskimi należy przyjąć tymczasowe środki ochronne.

- (8) Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt powinien dokonać przeglądu niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Bez uszczerbku dla środków wprowadzonych dyrektywą 2001/89/WE i w szczególności jej art. 9, 10 i 11 Niemcy dbają o to, by:

- a) świny nie były transportowane z i do gospodarstw, w których hodowane są świny, zlokalizowanych na obszarach określonych w Załączniku;
- b) transport świń przeznaczonych do uboju, pochodzących z gospodarstw zlokalizowanych poza obszarami określonymi w Załączniku, do ubojni zlokalizowanych na tych obszarach oraz tranzyt świń przez te obszary był dozwolony wyłącznie na głównych drogach lub liniach kolejowych oraz zgodnie ze szczegółowymi wskazówkami wydanymi przez właściwe organy w celu zapobieżenia bezpośrednim lub pośrednim kontaktom tych świń z innymi świniami podczas transportu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 315 z 19.11.2002, str. 14).

⁽²⁾ Dz.U. L 316 z 1.12.2001, str. 5. Dyrektywa zmieniona aktem przystąpienia z 2003 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 121 z 29.7.1964, str. 1977/64. Dyrektywa ostatnio zmieniona aktem przystąpienia z 2003 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 62. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem Rady (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 275 z 18.11.1995, str. 30.

Artykuł 2

1. Niemcy dbają o to, by świnie, z wyjątkiem świń transportowanych bezpośrednio do ubojni w celu natychmiastowego uboju, nie były wysyłane do innych państw członkowskich ani krajów trzecich, chyba że świnie te:

- a) pochodzą z gospodarstwa zlokalizowanego poza obszarami określonym w Załączniku, oraz
- b) przebywały w gospodarstwie pochodzenia co najmniej 30 dni poprzedzających transport lub, jeśli są w wieku poniżej 30 dni, od momentu urodzenia, oraz
- c) pochodzą z gospodarstwa, na teren którego przez okres 30 dni bezpośrednio poprzedzających wysyłkę tych świń nie wprowadzano żadnych żywych świń.

2. Właściwy organ weterynaryjny Niemiec dba o to, by powiadomić centralne i lokalne organy weterynaryjne państwa członkowskiego przeznaczenia oraz wszystkich państw członkowskich tranzytu o wysyłce świń do innego państwa członkowskiego co najmniej trzy dni przed wysyłką.

Artykuł 3

1. Niemcy dbają o to, by nie dokonywać wysyłki nasienia trzody chlewnej do innych państw członkowskich ani krajów trzecich, chyba że nasienie to pochodzi od knurów trzymanych w punkcie pobierania nasienia, o którym mowa w art. 3 lit. a) dyrektywy Rady 90/429/EWG oraz który jest zlokalizowany poza obszarami określonymi w Załączniku.

2. Niemcy dbają o to, by nie dokonywać wysyłki komórek jajowych ani zarodków trzody chlewnej do innych państw członkowskich ani krajów trzecich, chyba że te komórki jajowe i zarodki pochodzą od świń trzymanych w gospodarstwach zlokalizowanych poza obszarami określonymi w Załączniku.

Artykuł 4

Niemcy dbają o to, by:

- a) świadectwo zdrowia przewidziane w dyrektywie Rady 64/432/EWG towarzyszące przesyłkom świń z Niemiec zostało uzupełnione następującą adnotacją:

„Zwierzęta zgodnie z decyzją Komisji 2006/254/WE z dnia 28 marca 2006 r. dotyczącą niektórych tymczasowych środków ochronnych w związku z klasycznym pomorem świń w Niemczech”;

- b) świadectwo zdrowia przewidziane w dyrektywie Rady 90/429/EWG towarzyszące przesyłkom nasienia trzody chlewnej z Niemiec zostało uzupełnione następującą adnotacją:

„Zwierzęta zgodnie z decyzją Komisji 2006/254/WE z dnia 28 marca 2006 r. dotyczącą niektórych tymczasowych środków ochronnych w związku z klasycznym pomorem świń w Niemczech”;

- c) świadectwo zdrowia przewidziane w decyzji Komisji 95/483/WE towarzyszące przesyłkom komórek jajowych i zarodków trzody chlewnej z Niemiec zostało uzupełnione następującą adnotacją:

„Komórki jajowe/zarodki (niepotrzebne skreślić) zgodnie z decyzją Komisji 2006/254/WE z dnia 28 marca 2006 r. dotyczącą niektórych tymczasowych środków ochronnych w związku z klasycznym pomorem świń w Niemczech”.

Artykuł 5

Niemcy dbają o to, by pojazdy, które zostały wykorzystane do transportu świń lub znajdowały się na terenie gospodarstwa, w którym hoduje się świnie, zostały wyczyszczone i zdezynfekowane po każdym takim wykorzystaniu oraz by przewoźnik przedstawił dowód przeprowadzenia dezynfekcji właściwemu organowi weterynaryjnemu.

Artykuł 6

Państwa członkowskie zmieniają środki stosowane przez nie względem handlu, w celu dostosowania ich do niniejszej decyzji i niezwłocznie w odpowiedni sposób publikują informację o przyjętych środkach. Informują o tym niezwłocznie Komisję.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 marca 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Cały obszar kraju związkowego Nadrenia Północna-Westfalia w Niemczech.
